RECUEIL

Overzicht van de belangrijkste wettelijke en reglementaire bepalingen over slachtoffers van terrorisme

Versie mei 2021

© FPD – november 2021

INDEX

INHOUDSTAFEL

WETTEN

Wet van 15 maart 1954
betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Wet van 1 augustus 1985
houdende fiscale en andere bepalingen.

Wet van 1 april 2007
betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme.

Wet van 18 juli 2017
betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 18 december 1986
betreffende de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

Koninklijk besluit van 26 april 1999
tot vaststelling van het presentiegeld toe te kennen aan de voorzitter, de ondervoorzitters en de leden van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

Koninklijk besluit van 17 januari 2007
tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

Koninklijk besluit van 16 februari 2017
houdende uitvoering van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, wat de Hulp van de Staat aan de slachtoffers van terrorisme betreft.

Koninklijk besluit van 16 februari 2017
houdende de procedure volgens dewelke de Koning kan overgaan tot erkenning van een daad van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985

Koninklijk besluit van 15 maart 2017
tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985

Koninklijk besluit van 26 oktober 2017
tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Koninklijk besluit van 25 december 2017

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Koninklijk besluit van 9 januari 2018

tot vaststelling van een kaart betreffende de toekenning van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

Koninklijk besluit van 27 april 2018

tot bepaling van de verdeling tussen rechthebbenden van de pensioenen en vergoedingen in het kader van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Koninklijk besluit van 23 mei 2018

houdende uitvoering van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Koninklijk besluit van 18 juni 2018

tot bepaling van de nadere regels en de bewijsstukken voor de terugbetaling van de reiskosten bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, en tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten toegekend bij die wet.

Koninklijk besluit van 19 juli 2018

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Koninklijk besluit van 22 april 2019

houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme

Koninklijk besluit van 6 juni 2019

tot bepaling van de praktische nadere regels volgens dewelke de bepalingen van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme van toepassing zijn op de slachtoffers en de rechthebbenden die niet de Belgische nationaliteit bezitten en die niet hun gewone verblijfplaats in België hadden op het moment van het schadelijke feit.

Koninklijk besluit van 23 juni 2019

tot uitvoering van artikel 3, derde lid van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, voor wat betreft het recht op een herstelpensioen en het genot van het statuut van nationale solidariteit.

Koninklijk besluit van 27 januari 2021

tot uitvoering van artikel 7, § 2, van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie en modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank, voor wat het leesrecht van de in artikel 7, § 1, 13°, van die wet bedoelde instellingen of diensten betreft.

BESLUITEN VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017

houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 juni 2018

houdende wijziging van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017 houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en tot toekenning van een gratis abonnement aan de houders van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

MINISTERIËLE BESLUITEN

Ministerieel besluit van 28 november 2019

tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van het bemiddelingsorgaan opgericht in toepassing van artikel 24, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

WETTEN

Wet van 15 maart 1954
(Staatsblad 2 april)

betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Gewijzigd bij: *o.a. de wetten van 24 april 1957 (Staatsbl. 1 mei), 6 juli 1964 (Staatsbl. 24 juli), 15 juni 1967 (Staatsbl. 4 juli), 27 mei 1969 (Staatsbl. 10 juni), 1 juli 1969 (Staatsbl. 15 juli), 6 februari 1970 (Staatsbl. 12 februari), 23 december 1970 (Staatsbl. 13 januari 1971), 18 juli 1973 (Staatsbl. 6 september), 21 november 1974 (Staatsbl. 31 december), 17 februari 1975 (Staatsbl. 18 april), 28 mei 1975 (Staatsbl. 3 juli), 15 juli 1976 (Staatsbl. 14 augustus), 30 december 1977 (Staatsbl. 17 februari 1978),11 juli 1979 (Staatsbl. 31 juli), 4 juni 1982 (Staatsbl. 24 juni), 30 juni 1983 (Staatsbl. 26 juli), K.B.'s van 3 december 1984 (Staatsbl. 16 maart 1985), 4 juli 1985 (Staatsbl. 6 augustus), de wetten van 3 mei 1986 (Staatsbl. 27 oktober 1990), 3 augustus 1988 (Staatsbl. 19 oktober), K.B. van 9 maart 1989 (Staatsbl. 23 maart), de wet van 7 juni 1989 (Staatsbl. 29 juni), de programmawet van 22 december 1989 (Staatsbl. 30 december), het K.B. van 14 september 1992 (Staatsbl. 1 oktober), de wetten van 18 mei 1998 (Staatsbl. 11 augustus), 12 januari 2017 (Staatsbl. 27 januari), 18 juli 2017 (Staatsbl. 4 augustus) en 13 april 2019 (Staatsbl. 30 april).*

HOOFDSTUK I. Gerechtigden en algemene voorwaarden van het herstel

Art. 1 § 1. *Gewijzigd bij de wet van 23 december 1970, art. 7, 1°.*

Geven aanleiding tot herstel krachtens deze wet de zekere schaden, welke noodzakelijk voortvloeien uit een rechtstreeks door een van de in artikel 2 beperkend opgesomde oorlogshandelingen veroorzaakte aantasting van de lichamelijke gaafheid van de persoon. Indien evenwel de oorlogshandeling bestaat in een dergene bedoeld bij het eerste lid van artikel 4 van deze wet, in de verplichte inlijving bij de Wehrmacht, in de door de vijand of zijn agenten opgelegde verplichte tewerkstelling in België, of in de gedwongen ontruiming, volstaat het dat de aantasting van de lichamelijke gaafheid veroorzaakt werd gedurende deze oorlogshandelingen en door toedoen van deze.

Het voorgaande lid is eveneens van toepassing wanneer de oorlogshandeling bestaat in de inlijving bij de Wehrmacht of bij Duitse paramilitaire formaties tijdens de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945, van de slachtoffers bedoeld in § 5bis.

Geven geen aanleiding tot schadeloosstelling krachtens deze wet, de schaden geleden, onder de voorwaarden bepaald in het eerste artikel van de wetten op de vergoedingspensioenen samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 oktober 1948, door de personen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wetten.

§ 2. In de zin van deze wet:

a) is het schadelijk feit de aantasting van de lichamelijke gaafheid van de persoon door de oorlogshandeling onder de in § 1 bepaalde voorwaarden;

b) zijn de schaden, de lichaamsgebreken, de verergering van lichaamsgebreken, welke vreemd zijn aan het schadelijk feit en het overlijden, elk noodzakelijk door het schadelijk feit veroorzaakt.

§ 3. De lichaamsgebreken en hun verergeringen geven aanleiding tot de pensioenen en vergoedingen bepaald in hoofdstuk II van deze wet, terwijl het overlijden aanleiding geeft tot de pensioenen toegekend aan de rechthebbenden door hoofdstuk III.

§ 4. *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1975, art. 1 (1) en vervangen bij de wet van 12 januari 2017, art. 2 (2).*

De wet is enkel op de Belgen van toepassing.

Deze hoedanigheid dient te bestaan:

a) ten aanzien van het slachtoffer op het ogenblik van de beslissing tot toekenning van het pensioen of van het overlijden indien het slachtoffer vóór de erkenning van zijn rechten overleden is; het slachtoffer bezat nochtans die hoedanigheid op het ogenblik van het schadelijk feit of heeft een naturalisatieaanvraag ingediend vóór 10 mei 1940, of voldoet aan de volgende vereisten: geen volle tweeëntwintig jaar geweest zijn op 10 mei 1940, Belg geworden zijn vóór 1 januari 2003 en zijn gewone verblijfplaats in België hebben gehad op het moment van de oorlogshandelingen als gedefinieerd door artikel 2 van de wet van 15 maart 1954;

b) bovendien, ten aanzien van de rechthebbenden op het ogenblik van het overlijden van het slachtoffer en op het ogenblik van de beslissing tot toekenning van het pensioen.

§ 5. *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 1°.*

In afwijking van § 4, worden toegelaten tot het genot van deze wet, welke hun nationaliteit en die van het slachtoffer ook is, de wezen van buitenlanders of vaderlandlozen, aan wie de hoedanigheid van rechthebbende van een gerechtigde op het statuut der politieke gevangenen werd toegekend.

Zij kunnen evenwel slechts aanspraak maken op pensioen voor de tijd dat zij werkelijk in België verblijven.

De beslissing waarbij de wezen als rechthebbenden van gerechtigden van het statuut der politieke gevangenen worden erkend heeft bewijskracht voor de burgerlijke stand van de wezen en van hun rechtsvoorgangers.

§ 5bis. *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 7, 2°.*

Eveneens in afwijking van § 4 worden toegelaten tot het genot van deze wet de slachtoffers of hun rechthebbenden, Duitzs onderhorigen of gewezen onderhorigen, die krachtens artikel 2 van de wet van 28 april 1958 houdende goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland, met betrekking tot de correctie van de Belgisch-Duitse grens en tot de regeling van diverse vraagstukken betreffende beide landen, van het slotprotocol, van de bijlagen 1, 2, 3 en 4, en van de bijgevoegde brieven, ondertekend op 24 september 1956 te Brussel, de Belgische nationaliteit hebben verkregen door individuele optie of door de optie van de ouder onder wiens bewaring zij stonden, wanneer zij niet ontvoogde minderjarige kinderen waren.

De slachtoffers en de rechthebbenden bedoeld in het vorenstaande lid moeten bovendien de Belgische nationaliteit zonder onderbreking hebben bezeten vanaf voornoemde optie tot het ogenblik waarop het pensioen is toegekend. Wanneer de rechthebbenden van de slachtoffers bedoeld in deze paragraaf, eerste lid, niet voldeden aan de vereisten gesteld bij artikel 2 van voornoemde wet van 28 april 1958 om door

individuele optie of uit hoofde van hun ouder de Belgische nationaliteit te verkrijgen, moeten zij deze bezitten op het ogenblik van het overlijden van het slachtoffer en op het ogenblik van de beslissing tot toekenning van het pensioen.

§ 6. De verzoeker moet met alle rechtsmiddelen bewijzen dat hij de bij dit artikel gestelde voorwaarden vervult.

Art. 2 Als oorlogshandelingen worden voor de toepassing van deze wet alleen aangemerkt:

1° de maatregelen of handelingen, tussen 27 augustus 1939 en 15 november 1945 door de vijandelijke mogendheden, hun agenten of onderdanen genomen of verricht ter gelegenheid van de oorlog;

2° *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 2°.*

de maatregelen of handelingen, tussen 27 augustus 1939 en 8 mei 1945 door de Belgische Staat, de geallieerde landen of hun agenten genomen of verricht ter gelegenheid van de verdediging of de bevrijding van België met uitsluiting van de veiligheidsmaatregelen door de Belgische Staat genomen ter uitvoering van artikel 2 van de besluitwet van 12 oktober 1918 betreffende het verblijf in België van buitenlanders en van personen van vreemde afkomst.

3° de maatregelen of handelingen door de staatsburgers met vaderlandlievende bedoeling genomen of verricht ten einde zich aan de opeisingsbevelen van de vijand te onttrekken of de gevolgen daarvan te verminderen;

4° de misdaden en wanbedrijven, tussen 10 mei 1940 en 15 juli 1945 tegen personen gepleegd:

a) ingevolge de ontreddering der openbare besturen voortvloeiend uit de staat van oorlog;

b) met openlijk machtsvertoon of met geweld, door al dan niet gewapende samenscholingen of bijeenkomsten;

5° de daden bestemd om de met België in oorlog zijnde Staten in hun aanvals- of weermiddelen of in hun productie te treffen, alsmede de daden bestemd om sommige personen wegens hun handelingen in strijd met de belangen van de Belgische Staat te treffen;

6° *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 4.*

de ontploffing, tijdens de oorlog 1940-1945 of nadien, van munitie en oorlogstuig, welke niet in het vermogen van particulieren gekomen zijn of niet in de inventaris van het Belgisch leger of een der vreemde oorlogsvoerende legers opgenomen of opnieuw opgenomen werden.

7° *Aangevuld bij de wet van 23 december 1970, art. 8.*

wanneer het gaat om slachtoffers bedoeld in artikel 1, § 5bis, eerste lid, de tijdens de oorlog 1914-1918 genomen maatregelen of verrichte handelingen bedoeld in 1° en 2°, alsmede de ontploffing tijdens dezelfde oorlog of nadien van munitie en oorlogstuig bedoeld in 6°.

Art. 3 § 1. Zelfs wanneer niet voldaan is aan de bij het eerste artikel, § 1, eerste en tweede lid, gestelde voorwaarden met betrekking tot het oorzakelijk verband, hetwelk dient te

bestaan tussen de oorlogshandeling en de aantasting van de lichamelijke gaafheid van de personen, geven niettemin aanleiding tot herstel:

1° de schade welke voortvloeit uit de aantasting van de lichamelijke gaafheid, veroorzaakt door de bij artikel 2, 6° bepaalde oorlogshandeling, indien bij het feit dat de ontploffing veroorzaakt heeft geen bedrog of geen grove schuld in hoofde van het slachtoffer aanwezig is;

2° *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 3°.*

de schade welke voortvloeit uit de aantasting van ne lichamelijke gaafheid, indien deze aantasting tegelijkertijd veroorzaakt werd door de schuld van het slachtoffer en door een handeling van de vijand, tegen het slachtoffer zelf gericht en indien die aantasting de dood van het slachtoffer of één of meer lichaamsgebreken tot gevolg heeft gehad, waarvan het (de) invaliditeitspercentage(s), berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, § 1, en eventueel samengeteld en op het onmiddellijke hogere veelvoud van 5 gebracht, ten minste 30 % beloopt (belopen); zulks geldt echter niet indien de daad van het slachtoffer een misdrijf uitmaakt, uitgesloten van de amnestie bepaald bij de besluitwet van 20 september 1945 met uitzondering evenwel van de misdrijven waarvan sprake in de littera's e) tot en met g) van artikel 3 en in artikel 11 van dezelfde besluitwet.

§ 2. Onverminderd de rechten, verworven op grond van rechterlijke beslissingen in kracht van gewijsde gegaan of op grond van overeenkomsten tussen partijen tot stand gekomen, zijn de artikelen 1382 tot 1386bis van het Burgerlijk Wetboek, in zover zij de aansprakelijkheid van de Belgische Staat of van andere openbare besturen in het gedrang brengen, niet van toepassing op de oorlogshandelingen, bepaald in deze wet.

Art. 4 *Aangevuld bij de wet van 11 juli 1979, art. 4.*

Wanneer de aangevoerde oorlogshandeling bestaat in het te werk stellen in Duitsland of in een door Duitsland bezet land behalve België, of in het zich vrijwillig onttrekken aan de arbeidsverplichtingen of verplichtingen van militaire aard door de vijand opgelegd, wordt slechts uitspraak gedaan over de aanvragen om pensioen wanneer een uitvoerbare beslissing is uitgesproken door de overheden die bevoegd zijn om kennis te nemen van de aanvragen om erkenning van de hoedanigheid van gedeporteerde voor de verplichte arbeid van de oorlog 1940-1945 of van de hoedanigheid van werkweigeraar.

De Minister en de Commissies, krachtens deze wet gemachtigd om uitspraak te doen, dienen zich te houden aan de uitvoerbare beslissing van de in het vorig lid bedoelde overheden, wat betreft de werkelijkheid van de door dezen beoordeelde oorlogshandeling.

Elke pensioenaanvraag op grond van een oorlogshandeling bedoeld in het eerste lid kan worden beschouwd als een regelmatige aanvraag om in aanmerking te komen voor het statuut der gedeporteerden voor do verplichte arbeid van de oorlog 1940-1945 of voor het statuut der burgerlijke weerstanders en der werkweigeraars.

Een zodanige pensioenaanvraag kan eveneens, in voorkomend geval, worden beschouwd als een regelmatige aanvraag om herziening in de zin van artikel 15 van de wet van 7 juli 1953 houdende inrichting van het statuut der gedeporteerden tot de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 en intrekking van de besluitwet van 24 december 1946 of als regelmatige aanvraag om herziening in de zin van artikel 6 van de wet van 2 april 1958 tot wijziging, wat betreft de werkweigeraars, van de

besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht.

Een zodanige pensioenaanvraag kan ook nog, in voorkomend geval, worden beschouwd als een regelmatige aanvraag om herziening van een uitvoerbare beslissing van onontvankelijkheid genomen in het raam van de toepassing van de artikelen 14 en 15 van de voornoemde wat van 7 juli 1953 of van de artikelen 5 en 6 van de voornoemde wet van 2 april 1958.

Art. 5 § 1. *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 5.*

De bij deze wet toegekende pensioenen en uitkeringen vormen ten gunste van het slachtoffer een forfaitaire schadeloosstelling; elke vergoeding uitgekeerd wegens hetzelfde schadelijk feit wordt daarvan afgetrokken, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een individuele verzekering.

Betreft het vergoedingen als rente uitbetaald, dan worden alleen de sommen, vervallen na de ingenottreding van het pensioen, afgetrokken. Betreft het een in kapitaal uit te betalen vergoeding, dan wordt zij, volgens de tabel in gebruik bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, fictief omgezet in een rente, ingaande op de datum van de schade, en wordt de in het tweede lid gestelde regel toegepast.

Ten belope van de in uitvoering van deze wet betaalde sommen treedt de Staat in de rechten en verhaalmiddelen welke de slachtoffers of hun rechthebbenden kunnen laten gelden ingevolge de geleden schade.

§ 2. In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig pensioenen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen; evenmin kan hij een krachtens deze wet verschuldigd pensioen samenvoegen met een pensioen, verschuldigd krachtens de samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1914-1918 of krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

Deze aanvraag heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal dat volgt op de indiening ervan.

HOOFDSTUK II. Invaliditeitspensioenen

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 4°.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 6, 1° en 2° en de wet van 15 juni 1967, art. 2.*

Indien de schade een invaliditeit van 10% of meer tot gevolg heeft gehad, kan het slachtoffer aanspraak maken op een jaarlijks pensioen berekend op een basisbedrag van Fr. 1 531,40.

Op genoemd basisbedrag wordt een vermenigvuldiger toegepast, die volgens onderstaande tabel vastgesteld is in verhouding tot het percentage der invaliditeit. Indien dit percentage, ofschoon hoger dan 10%, geen veelvoud van 5 is, wordt het op het onmiddellijk veelvoud van 5 afgerond.

Percentage	Vermenigvuldiger

10%	1,75
15%	2,50
20%	3,50
25%	4,50
30%	6,00
35%	7,00
40%	8,00
45%	9,00
50%	10,00
55%	11,00
60%	13,25
65%	14,25
70%	16,00
75%	17,25
80%	19,25
85%	20,50
90%	22,50
95%	23,75
100%	26,00

De met toepassing van het tweede lid verkregen bedragen worden, na weglating van de frankgedeelten en afronding op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier, bij koninklijk besluit vastgesteld.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 15 juni 1967, art. 2, 2°.*

Indien het slachtoffer aanspraak kan maken op één van de vergoedingen bedoeld in artikel 10, § 2 en § 3, of indien het recht heeft op een pensioen berekend op een invaliditeitspercentage van 100 pct. en aanspraak kan maken op de vergoeding bedoeld in artikel 10, § 1, wordt in afwijking van § 1 het jaarlijks pensioen vastgesteld overeenkomstig de volgende tabel:

Tabel vervangen bij de wet van 27 mei 1969, art. 3, 1°.

Pensioenbedrag (Frank)

Invaliditeitspercentage	Periode van 01/01/1966 tot 31/12/1966	Periode van 01/01/1967 tot 31/12/1967	Vanaf 01/01/1968
10	3 356	3 496	3 632
15	4 796	4 996	5 192
20	6 716	6 992	7 272
25	8 632	8 992	9 344

30	11 512	11 992	12 464
35	13 436	13 988	14 544
40	15 352	15 988	16 624
45	17 272	17 984	18 696
50	19 196	19 984	20 776
55	21 112	21 980	22 856
60	25 432	26 480	27 528
65	27 352	28 480	29 608
70	30 708	31 976	33 248
75	33 108	34 476	35 840
80	36 952	38 476	40 000
85	39 348	40 976	42 600
90	43 188	44 972	46 756
95	45 588	47 472	49 352
100	49 908	51 968	54 028

§ 3. *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 6, 3°, 15 juni 1967, art. 2, 3°, a), b) en c), 23 december 1970, art. 9, 1°, a) en b), 7 juni 1989, art. 37.*

Indien het schadelijk feit veroorzaakt werd door het zich vrijwillig onttrekken aan de militaire verplichtingen of aan de arbeidsverplichtingen door de vijand of zijn handlangers opgelegd, en indien wegens één van die oorlogshandelingen de hoedanigheid van werkweigeraar aan het slachtoffer werd toegekend door de overheden bedoeld in artikel 4, wordt in afwijking van § 1 het jaarlijks pensioen vastgesteld overeenkomstig de volgende tabel:

Pensioenbedrag (Frank)

Invaliditeitspercentage	Periode van 01/01/1966 tot 31/12/1966	Periode van 01/01/1967 tot 31/12/1967	Vanaf 01/01/1968
10	3 772	3 772	3 772
15	5 668	5 668	5 668
20	7 552	7 552	7 552
25	9 452	9 452	9 452
30	11 344	11 468	11 924
35	13 236	13 380	13 912
40	15 124	15 292	15 900
45	17 016	17 204	17 888
50	18 912	19 116	19 876
55	20 808	21 028	21 864

60	27 060	27 060	27 060
65	29 316	29 316	29 316
70	31 580	31 580	31 804
75	33 828	33 828	34 288
80	36 084	36 804	38 264
85	38 344	39 192	40 748
90	41 312	43 016	44 724
95	43 608	45 408	47 208
100	47 736	49 708	51 680

Hetzelfde pensioen is van toepassing wanneer het slachtoffer dat zich had onttrokken aan de in het voorgaand lid omschreven arbeidsverplichtingen door de vijand of zijn agenten werd ontdekt en door hen gedwongen werd tot verplichte arbeid:

1° indien het schadelijk feit door deze wegvoering werd veroorzaakt en

2° indien wegens deze onttrekking aan de arbeidsverplichtingen en wegvoering welke er uit voortvloeide de hoedanigheid van werkweigeraar en de hoedanigheid van gedeporteerde voor de verplichte tewerkstelling hem werden toegekend door de in het eerste lid van artikel 4 bedoelde overheden.

Hetzelfde pensioen is ook van toepassing wanneer het slachtoffer dat zich had onttrokken aan de verplichtingen van militaire aard in het eerste lid omschreven, door de vijand of zijn agenten werd ontdekt en met geweld tot genoemde verplichtingen van militaire aard werd gedwongen:

1° indien het schadelijk feit werd geleden tijdens die gedwongen militaire dienst, en

2° indien de hoedanigheid van werkweigeraar hem werd toegekend door de overheden bedoeld in artikel 4, eerste lid.

Tenslotte wordt hetzelfde pensioen toegekend aan de mannen van 16 tot 35 jaar die, in mei 1940, gehoor hebben gegeven aan de oproep van de Regering om zich bij het leger te voegen en niet gerechtigd zijn op de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948.

Hetzelfde pensioen geldt ook voor de zeelieden van de koopvaardij die actief aan de oorlog 1940-1945 hebben deelgenomen door de logistiek van de geallieerde legers te verzekeren en op wie de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen van 5 oktober 1948 niet toe passelijk zijn.

Wanneer de schade bestaat uit meerdere lichaamsgebreken waarvan één gans of gedeeltelijk het gevolg is van een schadelijk feit veroorzaakt door één der oorlogshandelingen bedoeld in deze paragraaf, wordt voor de berekening van het pensioen de gehele schade geacht het gevolg te zijn van dat schadelijk feit.

§ 3bis. *Ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967, art. 2, 4°.*

Indien het slachtoffer tegelijk de voorwaarden vervult om op het pensioen bepaald in § 2 en op dat bepaald in § 3 aanspraak te kunnen maken, wordt in afwijking van de §§ 1 tot 3 het jaarlijks pensioen vastgesteld, overeenkomstig de volgende tabel:

Tabel vervangen bij de wet van 27 mei 1969, art. 3, 2°.

Pensioenbedrag (Frank)

Invaliditeitspercentage	Periode van 01/01/1966 tot 31/12/1966	Periode van 01/01/1967 tot 31/12/1967	Vanaf 01/01/1968
10	4 336	4 336	4 336
15	6 516	6 516	6 516
20	8 684	8 684	8 684
25	10 868	10 868	10 868
30	13 044	13 188	13 712
35	15 220	15 384	15 996
40	17 392	17 584	18 284
45	19 568	19 784	20 568
50	21 748	21 980	22 856
55	23 928	24 180	25 140
60	31 116	31 116	31 116
65	33 712	33 712	33 712
70	36 316	36 316	36 572
75	38 900	38 900	39 428
80	43 816	43 816	44 000
85	46 552	46 552	46 860
90	49 292	49 468	51 428
95	52 032	52 218	54 284
100	54 768	57 164	59 428

§ 4. *Gewijzigd bij de wetten van 27 mei 1969, art. 3, 3°, 23 december 1970, art. 9, 2°, 3 mei 1986, art. 1 en de wet van 18 mei 1998, art. 37*.

De kinderen van invaliden wier vergoedbare invaliditeit op grond van deze wet 80% bereikt, ontvangen vergoedingen gelijk aan de gezinsprestaties verschuldigd aan de kinderen van de werkonbekwame arbeiders bedoeld in artikel 56, § 2 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Die vergoedingen zijn verschuldigd tot de leeftijd van 18 jaar. Voor wezen (lees kinderen) die recht geven op kinderbijslag, wordt dit voordeel behouden boven de leeftijd van 18 jaar en ten laatste tot de leeftijd van 25 jaar.

Uitwerking op 1 september 1998. Van de vergoedingen bij deze paragraaf bepaald, komen in mindering:

1° de gezinsprestaties verschuldigd bij toepassing van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders;

2° de gezinsprestaties bepaald bij het koninklijk besluit van 26 maart 1965 betreffende de kinderbijslag voor bepaalde categorieën van het door de Staat bezoldigd personeel;

3° de gezinsprestaties bepaald bij het organiek koninklijk besluit van 22 december 1938 genomen in uitvoering van de wet van 10 juni 1937 tot uitbreiding van de kindertoeslagen tot de werkgevers en tot de zelfstandigen;

4° de gezinsvergoedingen waarvan de samenvoeging met de prestaties verleend op grond van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders verboden is in toepassing van artikel 60 van die wetten.

De vergoedingen worden ten laste van de Staat uitbetaald door bemiddeling van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers. De vereiste kredieten om de Rijksdienst schadeloos te stellen worden opgenomen van de kredieten daartoe uitgetrokken op de begroting der pensioenen.

Door het Dotatiefonds, opgericht bij het koninklijk besluit nr.16 van 22 juli 1939, worden provisionele voorschotten ter beschikking gesteld van de genoemde Dienst, welke van dezelfde kredieten dienen opgenomen te worden.

§ 5. *Opgeheven bij de wet van 15 juni 1967, art. 20*.

Art. 6bis *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 10 en gewijzigd bij de wetten van 15 juli 1976, art. 2, 30 december 1977, art. 2, 11 juli 1979, art. 2, 4 juni 1982, art. 31, 30 juni 1983, art. 30, 3 augustus 1988, art. 4, 7 juni 1989, art. 38 en 18 juli 2017, art. 32.*

§ 1. Overeenkomstig de hiernavolgende tabellen worden, voor een gelijkwaardig invaliditeitspercentage, de enige bedragen van de pensioenen voor invaliden bedoeld in artikel 6, gelijkgeschakeld met de enige bedragen van de pensioenen toegekend aan invaliden op wie de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen van 5 oktober 1948 toepasselijk zijn, ter uitvoering van artikel 11 van dezelfde gecoördineerde wetten.

Voor de toepassing van dit artikel wordt geen rekening gehouden met artikel 1, § 2, tweede lid van de wet van 16 maart 1954 tot wijziging van dezelfde gecoördineerde wetten.

a) Wat betreft de in artikel 6, § 1, bedoelde invaliden:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 april 1982
10 à 100	80

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

b) Wat betreft de in artikel 6, § 2, bedoelde invaliden:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 april 1982
10 à 100	90

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017

10 tot 100	100

c) Wat betreft de in artikel 6, § 3, bedoelde invaliden:

Invaliditeitspercen-tage	Vanaf 1 januari 1990
10 à 100	95

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

d) Wat betreft de in artikel 6, § 3bis, bedoelde invaliden:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 april 1982
10 à 100	100

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

e) Wat betreft de in artikel 6, § 1, bedoelde invaliden die gedeporteerd werden voor de verplichte tewerkstelling:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 januari 1990
10 à 100	90

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

1° wanneer het schadelijk feit door die deportatie werd veroorzaakt;

2° en wanneer de hoedanigheid van gedeporteerde voor de verplichte tewerkstelling hem, uit hoofde van die deportatie, is toegekend door de overheden, bedoeld in het eerste lid van artikel 4:

f) Wat betreft de in artikel 6, § 2, bedoelde invaliden die gedeporteerd werden voor de verplichte tewerkstelling in de zin van rubriek e) van dit artikel:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 januari 1990
10 à 100	98

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

Onverminderd de toepassing van het laatste lid van artikel 6, § 3 van deze wet, wordt wanneer de schade bestaat uit meerdere lichaamsgebreken waarvan één gans of gedeeltelijk het gevolg is van het schadelijk feit bedoeld in de rubrieken e) en f) van dit artikel, voor de berekening van het pensioen, de gehele schade geacht het gevolg te zijn van dit schadelijk feit (3).

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 18 juli 2017, art. 32.*

Art. 6ter *Ingevoegd bij de wet van 4 juni 1982, art. 32 en gewijzigd bij de wet van 18 juli 2017, art. 33.*

Wanneer de schade een invaliditeit die vergoed wordt naar rata van 100 pct. tot gevolg heeft gehad, kan het slachtoffer aanspraak maken op een aanvullende jaarlijkse vergoeding. Overeenkomstig de hierboven in artikel 6bis opgenomen tabellen worden de enige bedragen van die vergoeding gelijkgeschakeld met het enige bedrag van de gelijkaardige uitkering toegekend aan de houders van een pensioen berekend op de grondslag van een invaliditeit van 100 pct. toegekend aan de invaliden, gerechtigden op de wetten op de vergoedingspensioenen, gecoördineerd op 5 oktober 1948, ter uitvoering van artikel 10, § 2 van dezelfde gecoördineerde wetten.

Er wordt geen rekening gehouden met artikel 1, § 2, tweede lid van de wet van 16 maart 1954 tot wijziging van dezelfde gecoördineerde wetten voor de toepassing van dit artikel.

Art. 7 § 1. De lichaamsgebreken die aanleiding geven tot vergoeding zijn de ze waarvan de Officiële Belgische Schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit de lijst opgeeft, of deze welke er mede kunnen worden gelijkgesteld; de invaliditeiten welke er uit voortspruiten worden afzonderlijk geschat overeenkomstig de opgaven vervat in dezelfde schaal, mits eventueel de schatting bepaald voor de totaliteit der vastgestelde stoornissen te verminderen met de bedragen der invaliditeit, welke voor hetzelfde lid, dezelfde functie of hetzelfde physiologisch stelsel, te wijten is aan de gevolgen van vreemde factoren die dagtekenen van vóór of na het aangevoerd feit, of daarmee gepaard gingen.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 7 en 23 december 1970, art. 11.*

In geval van meervoudige lichaamsgebreken wordt het invaliditeitspercentage integraal toegekend voor het zwaarste lichaamsgebrek. De overige percentages worden vervolgens gerangschikt in de afnemende volgorde van hun belang en berekend in verhouding tot de overblijvende validiteit.

Wanneer het zwaarste gebrek minstens 20% bedraagt, worden de percentages van de volgende in de afnemende volgorde van hun belangrijkheid respectievelijk verhoogd met 5, 10, 15, 20, 25 enzovoort alvorens hun waarde voor het berekenen van het overblijvende invaliditeitspercentage wordt vastgesteld.

Indien de som van de invaliditeitsbedragen, berekend overeenkomstig het voorgaand lid, 10% bereikt, kan het slachtoffer aanspraak maken op het pensioen bepaald bij artikel 6; indien deze som 10% overschrijdt maar geen veelvoud is van 5, wordt zij op het onmiddellijk hogere veelvoud van 5 afgerond.

Indien de som van de invaliditeitspercentages, berekend overeenkomstig het eerste lid, geen 10% bedraagt, doch na gewone samentelling dat percentage bereikt, wordt, niettegenstaande het bepaalde in artikel 6, § 1, eerste lid, het pensioen verleend.

Wanneer het verschillende lichaamsgebreken geldt, doch met betrekking op dezelfde functie of synergische functies, kunnen deze lichaamsgebreken evenwel geschat worden bij rationele raming door zich te verlaten op de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 augustus 1938 dat verordendende kracht geeft aan de regels gevolgd in zake militaire invaliditeitspensioenen voor de schatting der meervoudige invaliditeiten bij rationele raming.

§ 3. In het geval van meervoudige lichaamsgebreken waarvan één of meer aanleiding geven tot invaliditeitspensioen krachtens deze wet en waarvan één of meer andere aanleiding geven tot een ander invaliditeitspensioen ten bezware van de Staat, wordt het totale invaliditeitsbedrag berekend overeenkomstig de regels voorgeschreven bij § 2 van dit artikel.

Indien één van de bij het eerste lid van deze paragraaf bedoelde lichaamsgebreken wegens opeenvolgende schade aanleiding geeft tot vergoeding krachtens deze wet en tot vergoeding krachtens een andere wetgeving, wordt niet overgegaan, wat dit lichaamsgebrek betreft, tot de verminderingen welke bij § 1 van dit artikel bepaald worden wat betreft de invaliditeitspercentages welke reeds door de Staat vergoed worden.

Het invaliditeitspercentage dat in aanmerking wordt genomen voor het vaststellen van het pensioen wordt bekomen door van het totaal invaliditeitspercentage het invaliditeitspercentage van het ander of van de andere pensioenen, die onaantastbaar blijven, af te trekken.

Indien het in aanmerking te nemen invaliditeitspercentage voor het vaststellen van het pensioen kleiner is dan 10% doch ten minste 1% bereikt, is niettegenstaande § 1 van artikel 6, het pensioen verschuldigd; in dit geval wordt het invaliditeitspercentage op 5% gebracht indien het kleiner is dan dit percentage en op 10% indien het groter is. Voor de berekening van het pensioenbedrag is de grondslag gelijk aan de helft of aan het ganse bedrag van hetgeen bepaald wordt in artikel 6, § 1, eerste lid.

Elke wijziging in de bedragen van het een of andere invaliditeitspensioen ten laste van de Staat, brengt ambtshalve herziening mede, overeenkomstig de regels van deze paragraaf, van het invaliditeitspercentage in aanmerking te nemen voor de vaststelling van het pensioen verleend krachtens deze wet.

§ 4. In de gevallen, bepaald in § 3 van dit artikel, wordt het bedrag van het pensioen der burgerlijke slachtoffers als volgt vastgesteld:

Eerst wordt een fictief bedrag berekend, gelijk aan dat van het pensioen dat zou toegekend worden voor het totaal invaliditeitsbedrag; vervolgens wordt het werkelijk bedrag van het pensioen vastgesteld door dit fictief bedrag te vermenigvuldigen met het invaliditeitspercentage, dat krachtens het derde lid van § 3 in aanmerking dient genomen voor de vaststelling van het pensioen en door het aldus bekomen product te delen door het totaal invaliditeitspercentage.

§ 5. *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 5°.*

In geval het recht op het bij deze wet bepaalde pensioen wordt samengevoegd met een vergoedingspensioen, is artikel 9, § 5 van de samen geordende wetten op de vergoedingspensioenen van toepassing.

Art. 8 § 1. *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 6° en aangevuld bij de wet van 4 juni 1982, art. 33, § 1.*

De invaliditeitspensioenen worden alleen toegekend zo de ongeschiktheid ten minste 30 dagen duurt. Zij worden tijdelijk toegekend behalve in geval van blindheid, enucleatie, afzetting van een lid, een vinger of een teen.

Het percentage invaliditeit wordt vijf jaar na de beslissing tot toekenning van het pensioen herzien door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst afhangend van het Ministerie van Volksgezondheid. Deze termijn gaat in de dag waarop de beslissing uitvoerbaar wordt.

Indien evenwel de invalide op de datum waarop de beslissing tot toekenning van het pensioen genomen is, de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt, zal de herziening niet plaats hebben en wordt het pensioen definitief toegekend.

§ 2. Wanneer het pensioen wordt toegekend voor verschillende verminkingen, verlammingen of lichaamsgebreken, waarover bij verschillende beslissingen uitspraak werd gedaan, heeft de herziening voor elk van die beslissingen afzonderlijk plaats binnen de termijnen bij dit artikel bepaald.

§ 3. Het geneeskundig onderzoek waaraan de verzoeker bij de herziening van het tijdelijk pensioen wordt onderworpen, wordt gedaan door geneesheren die hem niet vroeger hebben onderzocht.

Art. 9 *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 7°.*

§ 1. Wanneer iemand een pensioen van burgerlijk slachtoffer van de oorlog 1940-1945 genoot op grond van de wetsbepalingen die vóór deze wet van kracht waren, dit pensioen nog steeds liep op 1 januari 1954 en hem een tijdelijk pensioen toegekend werd krachtens artikel 35, § 1 van deze wet, zal de herziening van de graad van invaliditeit, in afwijking van artikel 8, § 1, plaats hebben op een door de Koning vast te stellen datum.

§ 2. Onverminderd het laatste lid van artikel 11 van deze wet, vervallen het tijdelijk pensioen, zijn verhogingen en aanvullende vergoedingen de dag vóór die van de herziening van het invaliditeitsbedrag, overeenkomstig de artikelen 8 en 9, § 1 van deze wet. Het pensioen, zijn verhogingen en aanvullende vergoedingen, eventueel toegekend krachtens artikel 20, § 3 van deze wet, gaan in op de dag bepaald voor de herziening van het invaliditeitsbedrag van het tijdelijk pensioen.

§ 3. Voor zover de herziening bepaald bij de artikelen 8 en 9 van deze wet niet wordt vertraagd door toedoen van de belanghebbenden, worden het tijdelijk pensioen, zijn verhogingen en aanvullende vergoedingen als voorschotten verder uitbetaald tot de dag die de beslissing gewezen krachtens artikel 20, § 3 van deze wet voorafgaat.

De aldus betaalde voorschotten komen eventueel in mindering van de sommen verschuldigd in toepassing van de beslissing gewezen krachtens genoemd artikel 20, § 3.

§ 4. Bedoelde voorschotten zijn slechts terugvorderbaar in geval van bedrog vanwege de verzoeker door de bevoegde Commissie vastgesteld.

Art. 10 § 1. *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 8°, a) en b).*

a) De invaliden die, wegens hun lichaamsgebrek, in de onmogelijkheid verkeren zich voort te bewegen, zich te geleiden of alleen sommige noodzakelijke levensverrichtingen te vervullen en verplicht zijn gewoonlijk een beroep te doen op de verzorging van een derde persoon mogen, buiten het eigenlijk invaliditeitspensioen, aanspraak

maken op een speciale vergoeding waarvan het maximumbedrag gelijk is aan l00% van het pensioenbedrag, dat voor een invaliditeit van 100% verkregen wordt, door de in artikel 6, § 1, bepaalde berekening.

b) De oorlogsinvaliden wegens krankzinnigheid die een vergoedbare invaliditeit van 100% tot gevolg heeft en niet in een bijzondere inrichting opgesloten zijn, kunnen een bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon bekomen volgens het onderscheid dat gemaakt wordt bij a).

Dit geldt eveneens voor de invaliden aangetast door ziekten, die een totale vergoedbare invaliditeit van 100% medebrengen en die, uit dien hoofde, blijvend dienen de kamer te houden of te bed te blijven.

c) De toekenningsvoorwaarden van deze speciale vergoeding zullen bij koninklijk besluit worden bepaald.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 8°, c) en 6 juli 1964, art. 8, 1° en vervangen bij de wet van 15 juni 1967, art. 3.*

De slachtoffers wier invaliditeit werd bepaald op grond van de artikelen 71 tot 76 en 216 tot 221 van de in artikel 7 bedoelde officiële Belgische Schaal der invaliditeiten kunnen, naast hun pensioen, aanspraak maken op amputatievergoedingen, waarvan het jaarlijks bedrag als volgt wordt vastgesteld:

Bedrag van de amputatievergoedingen

Nummer van de schaal	Bedrag van de vergoeding (in frank)	Nummer van de schaal	Bedrag van de vergoeding (in frank)
71	18 496	216	11 020
72	17 016	217, a	10 100
73	15 908	217, b	9 184
74	14 796	218	8 436
75	11 096	219	8 436
76	9 248	220, a	6 120
		220, b	5 624
		220, c	5 624
		221	5 624

Voor de lichaamsgebreken bedoeld in de hierboven vermelde artikelen 71 tot 76 en 216 tot 221 worden, voor de toepassing van deze wet, eventueel bij assimilatie, de invaliditeitspercentages bepaald in bijlage 1 van de wet van 5 mei 1936 in aanmerking genomen.

§ 3. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 8°, d) en 6 juli 1964, art. 8, 2° en vervangen bij de wet van 15 juni 1967, art. 3.*

De slachtoffers die vergoed worden naar rato van 100% kunnen wegens de hierna vermelde lichaamsgebreken, naast hun pensioen, aanspraak maken op de volgende jaarlijkse vergoedingen:

Nummer van de schaal	Aard van het lichaamsgebrek	Bedrag van de vergoeding (in frank)
5, 7 en 8	Gelaatsschending (zonder blindheid)	16 312
309	Volledig verlies van twee ledematen, ongeacht in welk verband	21 432
310	Volledig verlies van een lid en een voet of van een lid en vier of vijf vingers in een hand	21 432
311a	Volledig verlies van beide handen	24 492
311b	Volledig verlies van de voorarmen	26 024
311c	Volledig verlies van een arm en een voorarm	27 556
311d	Afzetting in beide schoudergewrichten	32 624
312	Verlies van beide voeten	16 312
313 en 314	Verlies van beide onderste ledematen tot op verschillende hoogten	19 900
315	Verlies van de vijf vingers van beide handen	19 560
316	Verlies van vier vingers van beide handen	13 040
723 en 728	Blindheid	40 776
-	Verlies van drie ledematen	32 624
-	Verlies van vier ledematen	40 776
-	Quadriplegie	32 624
-	Paraplegie	16 312
-	Hemiplegie	16 312

Voor de lichaamsgebreken bedoeld in artikel 312 van de Officiële Belgische Schaal der invaliditeiten wordt, voor de toepassing van deze wet, bij assimilatie, het invaliditeitspercentage bepaald in bijlage II van de wet van 5 mei 1936 in aanmerking genomen.

§ 3bis. *Ingevoegd bij de wet van 6 juli 1964, art 8, 3°.*

Voor de toepassing van de §§ 2 en 3 worden met de anatomische verliezen in de eigenlijke zin van die woorden gelijkgesteld de krachtens één der schaalnummers aangehaald in die §§ 2 en 3 "bij assimilatie" in aanmerking genomen functionele verliezen.

§ 4. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 8°, e) en 15 juni 1967, art. 20*.

De vergoedingen in de §§ 1, 2 en 3 van dit artikel genoemd kunnen samengevoegd worden.

"Het bedrag der vergoeding wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 4 afgerond, zonder inachtneming van gedeelten van één frank."

§ 5. Indien sommige lichaamsgebreken, stellig veroorzaakt door een schadelijk feit, geen aanleiding kunnen geven op pensioen omdat een eerste lichaamsgebrek reeds 100% bereikt, kunnen zij evenwel aanleiding geven tot de bij dit artikel bepaalde vergoedingen.

Art. 10bis *Ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967, art. 4.*

De slachtoffers wier invaliditeit geheel of gedeeltelijk veroorzaakt werd door de vrijwillige onttrekking aan de verplichtingen van militaire aard opgelegd door de vijand of zijn agenten en wier hoedanigheid van werkweigeraar werd erkend door de in artikel 4 bedoelde overheden, hebben, naast hun pensioen en de in artikel 10 bepaalde vergoedingen, recht op een speciale jaarlijkse vergoeding gelijk aan die welke toegekend wordt aan de onder dwang bij het Duitse leger ingelijfden krachtens artikel 6 (1) en (2) van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland over de vergoeding van de oorlogsslachtoffers, ondertekend te Brussel op 21 september 1962 en goedgekeurd bij de wet van 10 februari 1964.

De vergoedingen toegekend met toepassing van het hierboven vermelde verdrag komen in mindering van de bij dit artikel bedoelde vergoedingen.

Art. 10ter *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 12 en gewijzigd bij de wetten van 28 mei 1975, art. 3, 11 juli 1979, art. 2, 4 juni 1982, art. 34 en 13 april 2019, art. 7 (4).*

Overeenkomstig de tabel hierna worden de enige bedragen van de speciale vergoedingen voor hulp van een derde persoon, wegens amputatie of mutilatie bedoeld in artikel 10, vastgesteld in verhouding tot de enige bedragen van de vergoedingen die uit hoofde van gebreken van dezelfde aard worden toegekend aan de invaliden gerechtigd op de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, ter uitvoering van de artikelen 12 en 15b) van die gecoördineerde wetten.

Wat betreft de speciale vergoedingen voor hulp van een derde persoon wordt voor de toepassing van dit artikel geen rekening gehouden met artikel 1, § 2, tweede lid, van de wet var 16 maart 1954 tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen.

Periodes en verhoudingen:

- van 1 april 1972 tot 31 december 1973 = 85%.

- vanaf 1 januari 1974 tot 31 december 1981 = 95%.

- vanaf 1 januari 1982 = 100%.

Indien de gerechtigden invaliden zijn die onder de toepassing vallen van artikel 6, § 2, gewijzigd bij de wetten van 15 juni 1967 en 27 mei 1969, of van artikel 6, § 3bis, ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967 en gewijzigd bij de wet van 27 mei 1969, zijn de enige bedragen van de speciale vergoedingen voor hulp van een derde persoon gelijk aan de enige bedragen van de vergoedingen die uit hoofde van gebreken van dezelfde aard door artikel 12, b), van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen worden toegekend aan de invaliden gerechtigd op artikel 15 van dezelfde gecoördineerde wetten.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 9° en aangevuld bij de wet van 23 december 1970, art. 13.*

De invaliditeitspensioenen gaan in de eerste dag van de maand waarin de aanvraag werd ingediend, maar kunnen geen uitwerking hebben vóór de datum van het schadelijk feit.

Nochtans ten opzichte van de vóór 31 december 1945 ingediende aanvragen gaan de pensioenen in op de datum van het schadelijk feit.

In de gevallen bedoeld in de twee vorige leden kon de Minister of de bevoegde Commissie op Advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst een latere datum vaststellen in geval van stijgende invaliditeitsschaal of een dalende invaliditeitsschaal bepalen.

Het derde lid is eveneens van toepassing wanneer tengevolge van een oorspronkelijke aanvraag of van een herzieningsaanvraag het pensioen, zoals het uit die aanvraag voortvloeit, ingaat op een andere datum dan die welke worden bepaald in het eerste en het tweede lid.

HOOFDSTUK III. Pensioenen voor rechthebbenden

Art. 12 § 1. Indien het schadelijk feit het overlijden heeft veroorzaakt, zal het pensioen aan de rechthebbenden bedoeld in § 4 van dit artikel verleend worden:

1° indien het schadelijk feit de enige oorzaak is van het overlijden;

2° indien het slachtoffer overleden is binnen vijf jaar na de kwetsuur, na het traumatisme of het ongeval voortvloeiend uit de oorlogshandeling en indien dit schadelijk feit noodzakelijk het overlijden veroorzaakt heeft.

§ 2. Indien de voorwaarden bepaald bij § 1 van dit artikel niet vervuld worden, zal een met de helft of met een vierde verminderd pensioen evenwel kunnen worden toegekend indien het schadelijk feit voor meer dan de helft of de drie vierde een rol gespeeld heeft in de werkelijke oorzaken van het overlijden en indien het de noodzakelijke oorzaak van dit overlijden is.

§ 3. In alle gevallen waar het overlijden geschied is 15 of 25 jaar na het schadelijk feit, wordt vermoed dat vreemde factoren voor 25 of 50% behoren tot de oorzaken van het overlijden.

§ 3bis. *Gewijzigd bij de wetten van 23 december 1970, art. 14, 1°, en 7 juni 1989, art. 39, § 1.*

De §§ 2 en 3 zijn niet van toepassing:

- met ingang op 1 januari 1970:

op de pensioenen voor ascendenten bedoeld in § 4, 3° en 4° van dit artikel, wanneer hun inkomsten de minima bepaald bij artikel 15, § 2, eerste lid, te boven gaan;

- met ingang op 1 april 1970:

op de pensioenen voor dezelfde ascendenten, doch wanneer hun inkomsten dezelfde minima niet te boven gaan;

- met ingang op 1 juli 1970:

op de pensioenen voor de overlevende echtgenoot bedoeld in § 4, 1°ter van dit artikel.

§ 4. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39, § 2.*

Als rechthebbenden, in de zin van deze wet, worden aangemerkt:

1° de overlevende echtgenoot, indien het huwelijk plaats had vóór de verwonding of vóór de oorsprong van de ziekte of van de verergering ervan, die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, en indien hij vóór het overlijden van het slachtoffer niet van tafel en bed was gescheiden ingevolge een eis door dit slachtoffer ingesteld;

1°bis. *Ingevoegd bij de wet van 6 juli 1964, art. 9, 1° en gewijzigd bij de wetten van 23 december 1970, art. 14, 2°, a), b) en c), 18 juli 1973, art. 4, a), 28 mei 1975, art. 4, 15 juli 1976, art. 3 en 4 en 7 juni 1989, art. 39, § 2.*

- de overlevende echtgenoot niet van tafel en bed gescheiden op grond van een beslissing gewezen op verzoek van het slachtoffer, indien het huwelijk ten minste één jaar heeft geduurd en indien dit huwelijk, hoewel gesloten na het schadelijk feit, aangegaan werd vóór 29 september 1950.

Die datum wordt op 1 juli 1961 gebracht; in dat geval kan de overlevende echtgenoot het pensioen slechts genieten vanaf de eerste dag van de maand na die tijdens welke zij de leeftijd van 45 jaar bereikt.

Wanneer de oorlogshandeling bestaat in de verplichte inlijving bij de Wehrmacht en het slachtoffer door een van de geallieerde Naties tot na 28 september 1945 in gevangenschap is gehouden, moet het huwelijk zijn aangegaan:

- hetzij toen het slachtoffer de leeftijd van 40 jaar niet had bereikt;

- hetzij binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de dag waarop de gevangenschap heeft opgehouden en het slachtoffer naar zijn haardstede is kunnen terugkeren.

1°ter. *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 14, 2°, d) en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

Bij gebreke van wezen in het genot van het pensioen bepaald bij de artikelen 14, § 2 of 16bis, § 1, b),andere dan die bedoeld in artikel 17bis, de overlevende echtgenoot bedoeld in 1° en 1°bis die een nieuw huwelijk hebben aangegaan na het overlijden van het slachtoffer en wier nieuwe echtgenoot overleden is.

Wanneer er wezen zijn als bedoeld in het vorenstaande lid, wordt het pensioen van de overlevende echtgenoot toegekend onder opschortende voorwaarde tot de eerste dag van het kwartaal na dat waarin het pensioen van diezelfde wezen te niet gaat.

1°quater. *Ingevoegd bij de wet van 30 december 1977, art. 3 en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

Bij gebreke van wezen in het genot van het pensioen bepaald bij de artikelen 14, § 2, of 16bis, § 1, b), andere dan die bedoeld in artikel 17bis, de overlevende echtgenoot bedoeld in 1° en 1°bis die een nieuw huwelijk hebben aangegaan na het overlijden van het slachtoffer.

Voor de toepassing van het vorenstaande lid wordt de na nieuw huwelijk uit de echt gescheiden overlevende echtgenoot als hertrouwde overlevende echtgenoot beschouwd.

Wanneer er wezen zijn als bedoeld in het vorenstaande lid, wordt het pensioen van de overlevende echtgenoot toegekend onder opschortende voorwaarde tot de eerste dag van het kwartaal na dat waarin het pensioen van diezelfde wezen te niet gaat.

2° *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 9, 2°.*

De wettige, gewettigde en aangenomen kinderen, de natuurlijke kinderen door het slachtoffer erkend, de natuurlijke kinderen die niet door hun moeder erkend zijn indien de naam van de moeder, welke slachtoffer is van de oorlogshandeling op de geboorteakte vermeld staat, de natuurlijke kinderen die niet door hun vader erkend zijn indien de vader, welke slachtoffer van de oorlogshandeling is, veroordeeld was om hun het jaarlijks pensioen bedoeld in artikel 340 b van het Burgerlijk Wetboek uit te betalen.

Om voor deze wet in aanmerking te komen, moeten die kinderen verwekt zijn vóór het schadelijk feit of gesproten zijn hetzij uit een huwelijk aangegaan vóór het schadelijk feit, hetzij een huwelijk aangegaan binnen de termijnen gesteld bij vorenstaand 1°bis.

Is het slachtoffer de man, dan kan het kind geen enkele aanspraak hebben wanneer het driehonderd dagen na de ontbinding van het huwelijk is geboren of wanneer bewezen is dat de man gedurende de tijd die verlopen is sedert de driehonderdste tot de honderdtachtigste dag vóór de geboorte van dat kind, hetzij uit oorzaak van verwijdering hetzij tengevolge van enig toeval, in de physische onmogelijkheid was om met zijn vrouw gemeenschap te hebben.

3° *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 10°, 6 juli 1964, art. 9, 3° en 30 juni 1983, art. 34.*

Indien het recht op het pensioen niet kan toegekend worden aan de voornoemde personen of aan de personen bedoeld in artikel 17quater van deze wet, de vader en moeder van het slachtoffer of één van hen wanneer de andere overleden is."

Bij overlijden van de moeder of wanneer zij geen aanspraak kan maken op het pensioen, wordt met haar gelijkgesteld: de stiefmoeder die het slachtoffer ten minste gedurende vijf jaar vóór de leeftijd van 18 jaar heeft opgevoed en onderhouden.

Indien de ouders uit de echt gescheiden, van tafel en bed of feitelijk gescheiden zijn, is het pensioen hun afzonderlijk verschuldigd. In dat geval wordt als rechthebbende alleen die echtgenoot aangemerkt die het slachtoffer gedurende ten minste 5 jaar vóór de leeftijd van 18 jaar heeft opgevoed en onderhouden.

Indien het recht op pensioen niet kan toegekend worden aan de vader en de moeder van het slachtoffer of aan één dezer, kunnen dezelfde voordelen als aan de vader of de moeder zijn verleend, toegekend worden aan de personen die bewijzen dat zij het slachtoffer ten minste gedurende 5 jaar voordat het 18 jaar is geworden, hebben opgenomen, opgevoegd en onderhouden.

4° De grootouders van het slachtoffer of één hunner, indien het recht op pensioen niet aan voornoemde personen kan worden toegekend;

5° Bij ontstentenis van voornoemde personen de broeders en zusters beneden 16 jaar van wie het slachtoffer de steun was.

§ 5. De toekenning van het pensioen aan de rechthebbenden van een voorgaande rang belet het pensioen aan andere rechtverkrijgenden later toe te kennen.

Art. 13 1ste lid. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 11°, a) en b), 6 juli 1964, art. 10, 27 mei 1969, art. 10, 23 december 1970, art. 15, 15 juli 1976, art. 5, 30 december 1977, art. 4 en 30 juni 1983, art. 31.*

§ 1. Het jaarlijkse pensioen van de langstlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1° is gelijk aan 62 pct. van het bedrag van het jaarlijks pensioen bij artikel 6, § 1 vastgesteld wegens 100 pct. invaliditeit, of met ingang van 1 april 1970, bij het artikel 6bis, a):

Met uitwerking op 1 januari 1983 wordt het aangevuld met de volgende bepaling:

"Dit pensioen wordt verhoogd met de helft van het verschil tussen een aldus berekend pensioen en dat voor de berekening waarvan het referentiebedrag van het jaarlijks pensioen op grondslag van 100 pct. invaliditeit datgene is bedoeld bij artikel 6bis, b)."

Met uitwerking op 1 januari 1984 wordt het vervangen door de volgende bepaling:

"Het jaarlijks pensioen van de langstlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°, is gelijk aan 62 pct. van het bedrag van het jaarlijks pensioen bij art. 6bis, b), vastgesteld wegens 100 pct. invaliditeit".

2e lid. *Gewijzigd bij de wetten van 27 mei 1969, art. 10, 23 december 1970, art. 15 en 7 juni 1989, art. 39*.

Het jaarlijkse pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis, is gelijk aan 50,56 pct. van het bedrag van het jaarlijks pensioen van de langstlevende echtgenoot, vastgesteld bij het voorgaande lid.

3e lid. *Vervangen bij de wet van 15 juli 1976, art. 5 en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

Het jaarlijkse pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1° ter wordt:

a) over de periode van 1 juli 1975 tot 30 juni 1976, vastgesteld op het enig bedrag van 11 060 fr. verhoogd met de helft van het verschil tussen dit laatste bedrag en het bedrag van het jaarlijkse met de helft verminderd pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis;

b) met ingang van 1 juli 1976, vastgesteld op het bedrag van het jaarlijkse met de helft verminderd pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis.

4e lid. *Ingevoegd bij de wet van 30 december 1977, art. 4, 1° en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

"Het bedrag van het jaarlijks pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°quater, is hetzelfde als dat toegekend aan de hertrouwde overlevende echtgenoot van een burgerlijk slachtoffer van de oorlog 1914-1918."

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 11°, c), 30 december 1977, art. 4, 2° en 7 juni 1989, art. 39.*

De langstlevende echtgenoot die samenleeft kan geen aanspraak maken op pensioen.

Wanneer de vorming van het huishouden plaats heeft na de ingangsdatum van het pensioen wordt dit afgeschaft met in- gang van de eerste dag van het kwartaal volgend op datgene waarin het huishouden werd gevormd.

Voor de toepassing van dit artikel wordt als huishouden beschouwd elke samenwoning van personen van verschillend geslacht, behalve wanneer die personen bloed- of aanverwanten zijn tot en met de derde graad.

Wanneer het nieuw huwelijk van de overlevende echtgenoot plaats heeft na de ingangsdatum van een van de pensioenen waarop de overlevende echtgenoot aanspraak kan maken, wordt dat pensioen afgeschaft met ingang van de eerste dag van het kwartaal volgend op datgene waarin het nieuwe huwelijk werd aangegaan en vanaf dat ogenblik ambtshalve vervangen door het pensioen bedoeld in § 1, vierde lid van dit artikel.

Art. 14 § 1. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 12°, a), 15 juni 1967, art. 5, 27 mei 1969, art. 4 en 23 december 1970, art. 16.*

De kinderen bedoeld in artikel 12, § 4, 2° ontvangen vergoedingen gelijk aan de gezinsprestaties verschuldigd voor de wezen bedoeld in artikel 56bis, § 2, van de gecoordineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Artikel 6, § 4, leden 2 tot 6 van deze wet, zijn van toepassing.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 12°, b), c), en d), 6 juli 1964, art. 11, 18 juli 1973, art. 5, 7 juni 1989, art. 39, § 1 en 18 mei 1998, art. 38 (5).*

Bovendien hebben de kinderen, bedoeld in artikel 12, § 4, 2° gezamenlijk recht op een jaarlijks pensioen:

a) indien zij ouderloos zijn;

b) indien het slachtoffer hun vader was, terwijl de moeder van hem gescheiden was, of zij van tafel en bed gescheiden was op grond van een beslissing, gewezen ingevolge een aanvraag van het slachtoffer;

c) indien de langstlevende echtgenoot, krachtens de wet, geen of niet langer aanspraak kan maken op pensioen.

Dit jaarlijks pensioen is gelijk aan:

1° het bedrag van het jaarlijkse pensioen van de langstlevende echtgenoot vastgesteld bij artikel 13, § 1, eerste lid, indien de kinderen verwekt zijn vóór het schadelijk feit of gesproten zijn uit een huwelijk aangegaan vóór het schadelijk feit;

2° het bedrag van het jaarlijkse pensioen van overlevende echtgenoot bepaald bij artikel 13, § 1, tweede lid, indien de kinderen gesproten zijn uit een huwelijk aangegaan binnen de termijn bepaald bij artikel 12, § 4, 1°bis.

Wanneer eenzelfde slachtoffer kinderen nalaat waarvan de enen aanspraak kunnen maken op het jaarlijks pensioen bedoeld in 1°, en de anderen op het jaarlijkse pensioen bedoeld in 2°, hebben al die kinderen zonder onderscheid samen recht op het pensioen bedoeld in 1°.

De pensioenen bedoeld in deze paragraaf worden gelijkelijk verdeeld over al de kinderen die nog geen 18 jaar oud zijn.

Voor wezen (lees kinderen) die recht geven op kinderbijslag, wordt het voordeel van de bij het eerste, tweede en derde lid, gestelde bepaling behouden boven de leeftijd van 18 jaar en ten laatste tot de leeftijd van 25 jaar.

§ 3. *Opgeheven bij de wet van 27 mei 1969, art. 23.*

Art. 14bis *Ingevoegd bij de wet van 27 mei 1969, art. 5 en vervangen bij de wet van 23 december 1970, art. 17.*

Wijzigingen aangebracht in de gezinsprestaties toegekend krachtens de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zijn ambtshalve van toepassing op de artikelen 6, § 4 en 14, § 1 van deze wet.

Art. 15 § 1. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 13°, 6 juli 1964, art. 12, 23 december 1970, art. 18 en 28 mei 1975, art. 5.*

Zo de inkomsten van de gerechtigden niet meer bedragen dan de in § 2 vastgestelde minima, worden de pensioenen van de ascendenten als volgt bepaald:

a) Over de periode van 1 oktober 1969 tot 31 maart 1970: 14 424 frank;

Over de periode van 1 april 1970 tot 31 maart 1971: 73 pct. van het enig bedrag van het pensioen ter uitvoering van artikel 33 van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, toegekend aan de categorie ascendenten opgesomd in artikel 32, 1°, van die gecoördineerde wetten.

Met ingang van 1 april 1971: 75 pct. van hetzelfde enig bedrag.

Voor de vader en de moeder samen, met overdracht van het pensioen van ambtswege aan de langstlevende echtgenoot bij overlijden van een van de echtgenoten;

Voor de vader die weduwnaar is geworden en niet hertrouwd is alsmede voor de moeder die weduwe is geworden en niet hertrouwd is;

Voor de niet herhuwde moeder, indien zij de enige gerechtigde is;

Voor de alleenstaande moeder, gescheiden, van tafel en bed gescheiden of feitelijk gescheiden, wanneer zij het slachtoffer gedurende een periode van ten minste vijf jaar vóór de leeftijd van 18 jaar alleen heeft opgevoed en onderhouden;

Voor de moeder alleen, ingeval de vader afstand doet;

Voor de vrouw indien zij de enige rechthebbende is krachtens artikel 12, § 4, 3°, laatste lid.

b) Over de periode van 1 oktober 1969 tot 31 maart 1970: 7 204 frank;

Over de periode van 1 april 1970 tot 31 maart 1971: 73 pct. van het enig bedrag van het pensioen ter uitvoering van artikel 33 van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, toegekend aan de categorie ascendenten opgesomd in artikel 32, 2 van dezelfde gecoördineerde wetten;

Met ingang van 1 april 1971: 75 pct. van hetzelfde enig bedrag.

Voor de vader en de moeder elk afzonderlijk, wanneer zij gescheiden, van tafel en bed gescheiden of feitelijk gescheiden zijn, in dat geval kan het pensioen van de ene niet verhoogd worden tengevolge van het overlijden van de andere;

Voor de hertrouwde moeder of voor die welke op het ogenblik van de geboorte van het slachtoffer niet gehuwd was, maar daarna een huwelijk heeft aangegaan;

Voor elke andere persoon dan de alleenstaande vrouw in het geval bedoeld in artikel 12, § 4, 3°, laatste lid;

Voor iedere grootvader of iedere grootmoeder;

en in alle andere onder a) niet bepaalde gevallen waarin een recht op het ascendentenpensioen bestaat.

Iedere verandering van toestand welke tot gevolg heeft de ascendent of ascendenten van de ene naar de andere der twee categorieën bepaald bij a) en b) te doen overgaan, brengt ambtshalve herziening van het pensioenbedrag mee. Die herziening heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal dat volgt op de verandering van toestand.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 12 en 23 juli 1970, art. 18, 2°.*

Het genot van de in § 1 bepaalde pensioenen wordt aan de ascendenten slechts verleend op voorwaarde:

1° dat hun aan de aanvullende personele belasting onderworpen inkomsten de minima niet overtreffen welke van die belasting zijn vrijgesteld, wanneer het inkomsten betreft die behoren tot een aanslagjaar dat het aanslagjaar 1964 voorafgaat;

2° dat hun aan de personenbelasting onderworpen inkomsten niet meer bedragen dan het dubbele van de minima welke van die belasting zijn vrijgesteld, wanneer het inkomsten betreft die behoren tot het aanslagjaar 1964 of een later aanslagjaar.

De in aanmerking te nemen inkomsten zijn die welke behoren tot het aanslagjaar dat voorafgaat aan het jaar tijdens hetwelk de aanvraag om pensioen werd ingediend. Wanneer de aanvraag evenwel werd ingediend vóór 1 januari 1954, zijn de in aanmerking te nemen inkomsten die welke behoren tot het aanslagjaar 1952.

De inkomsten bedoeld in het eerste lid, 2° worden bepaald overeenkomstig de beschikkingen van titel II, hoofdstuk II, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, de artikelen 73 tot 76 niet uitgezonderd.

Wanneer de inkomsten van de gerechtigden de in het eerste lid vastgestelde minima overtreffen, blijft het genot van het pensioen geschorst tot het aanslagjaar tijdens hetwelk de inkomsten die minima niet meer overtreffen. Het genot van het pensioen wordt dan toegekend van de eerste dag van dat aanslagjaar af, doch ten vroegste op 1 januari 1957.

De administratie der directe belastingen is gemachtigd, rechtstreeks en zonder de instemming der belastingplichtigen, aan de met de uitvoering van deze wet belaste dienst, de nodige inlichtingen te verschaffen voor de toepassing ervan.

§ 2bis. *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 18, 3°.*

Wanneer de inkomsten van de gerechtigden de in § 2, eerste lid, vastgestelde minima te boven gaan, worden de pensioenen bepaald bij § 1 verminderd overeenkomstig a) en b) hierna:

a) Wat betreft de categorie ascendenten opgesomd in § 1, a:

Over de periode van 1 januari 1970 tot 31 maart 1971: 73 pct. van het enig bedrag van het pensioen, ter uitvoering van artikel 32,1° van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, toegekend aan de categorie ascendenten opgesomd in die bepaling;

Met ingang van 1 april 1971: 75 pct. van hetzelfde enig bedrag.

b) Wat betreft de categorie ascendenten opgesomd in § 1, b:

Over de periode van 1 januari 1970 tot 31 maart 1971: 73 pct. van het enig bedrag van het pensioen, ter uitvoering van artikel 32, 2° van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, toegekend aan de categorie ascendenten opgesomd in die bepaling;

Met ingang van 1 april 1971: 75 pct. van hetzelfde enig bedrag.

De pensioenen blijven aldus verminderd tot het aanslagjaar tijdens hetwelk de inkomsten de minima vastgesteld in het eerste lid niet meer te boven gaan. Het genot van het volle pensioen wordt dan toegekend van de eerste dag van dat aanslagjaar af, eventueel onder aftrek van het sedert die datum verschuldigd verminderd pensioen.

Het tweede, derde en vijfde lid van § 2 zijn van toepassing op deze § 2bis.

§ 2ter. *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 18, 4°.*

Het genot van het krachtens § 1 eenmaal toegekende pensioen kan niet meer worden ingetrokken, welke ook de inkomsten zijn over latere aanslagjaren dan dat in aanmerking genomen voor de toekenning van dat genot.

§ 3. *Ingevoegd bij de wet van 18 juli 2017, art. 34.*

De bedragen van de pensioenen van de in de paragrafen 1 tot 2ter bedoelde ascendenten worden vastgelegd op 100% van de enige bedragen van de pensioenen toegekend aan de ascendenten gerechtigden op de wetten op de vergoedingspensioenen, gecoördineerd op 5 oktober 1948.

Art. 16 § 1. De pensioenen van broeders en zusters zijn gelijk aan het tiende van het pensioen dat krachtens artikel 6, § 1, aan de 100% invalide is verschuldigd.

§ 2. De pensioenen worden uitbetaald tot de dag waarop de rechthebbende de leeftijd van 16 jaar bereikt.

De leeftijdsgrens valt weg voor de broeders en zusters die vóór die leeftijd lichamelijk onbekwaam zijn om in hun onderhoud te voorzien.

Art. 16bis § 1. *Ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967, art. 6 en gewijzigd bij de wetten van 27 mei 1969, art. 12, 23 december 1970, art. 19, 18 juli 1973, art. 6, 15 juli 1976, art. 6 en 7 juni 1989, art. 39.*

Indien het overlijden van het slachtoffer veroorzaakt werd door één van de oorlogshandelingen bedoeld in artikel 6, § 3, en de voorwaarden vervuld zijn die in deze

paragraaf worden gesteld, worden de jaarlijkse pensioenen van de rechthebbenden verhoogd als volgt:

a) Het pensioen van de langstlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°, wordt gebracht op 62 pct. van het bedrag van het jaarlijkse pensioen bij artikel 6, § 3bis of vanaf 1 april 1970 bij artikel 6bis d) vastgesteld wegens 100 pct. invaliditeit.

Het pensioen van overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis, wordt gebracht op 50,56 pct. van het jaarlijkse pensioen van de langstlevende echtgenoot vastgesteld bij het voorgaande lid.

Het pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°ter, wordt vastgesteld:

- over de periode van 1 juli 1975 tot 30 juni 1976 op het enige bedrag van 13 992 fr. verhoogd met de helft van het verschil tussen dit laatste bedrag en het jaarlijkse met de helft verminderd pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis;

- met ingang van 1 juli 1976, vastgesteld op het bedrag van het jaarlijkse met de helft verminderd pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis.

b) Het gezamenlijk pensioen van de kinderen verwekt vóór het schadelijk feit of gesproten uit een huwelijk aangegaan vóór het schadelijk feit, wordt gebracht op het bedrag van het jaarlijkse pensioen van de langstlevende echtgenoot vastgesteld bij deze paragraaf a), eerste lid.

Het gezamenlijk pensioen van de kinderen gesproten uit een huwelijk aangegaan binnen de termijnen bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis, wordt gebracht op het bedrag van het jaarlijks pensioen van de overlevende echtgenoot vastgesteld bij deze paragraaf a, tweede lid."

Wanneer eenzelfde slachtoffer kinderen nalaat waarvan de enen aanspraak kunnen maken op het pensioen bedoeld in deze b), eerste lid, en de anderen op het pensioen bedoeld in het tweede lid, hebben al die kinderen zonder onderscheid samen recht op het pensioen bedoeld in het eerste lid van dezelfde b.

c) De pensioenen voor ascendenten worden vastgesteld als volgt:

Tijdens dezelfde periodes worden voor dezelfde categorieën van ascendenten en onder dezelfde voorwaarden inzake inkomsten als die bepaald bij artikel 15, de pensioenbedragen van "14 424 frank" en "7 204 fr." alsmede de verhoudingen "73 pct." en "75 pct." bij dezelfde bepaling vastgesteld, respectievelijk verhoogd tot "15 864 frank", "7 924 frank". "81 pct." en "85 pct.".

d) Het bedrag van de pensioenen voor broers en zusters, bepaald bij artikel 16, wordt verhoogd met 10 pct."

§ 2. Indien het overlijden van het slachtoffer geheel of ten dele veroorzaakt werd door de vrijwillige onttrekking aan de verplichtingen van militaire aard opgelegd door de vijand of zijn agenten en dit slachtoffer als werkweigeraar werd erkend door de overheden bedoeld in artikel 4, hebben de rechthebbenden die geen aanspraak kunnen maken op de speciale jaarlijkse vergoeding voor rechthebbenden bedoeld in artikel 6, (1) en (2) van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland over de vergoeding van de oorlogsslachtoffers, ondertekend te Brussel op 21 september 1962 en goedgekeurd bij de wet van 10 februari 1964, naast hun pensioen, recht op een speciale jaarlijkse vergoeding van hetzelfde bedrag.

§ 3. De bedragen verkregen met toepassing van § 1 en § 2 worden na weglating van de frankgedeelten, afgerond op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier.

Art. 16ter *Ingevoegd bij de wet van 30 juni 1983, art. 32 en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

Indien het overlijden van het slachtoffer veroorzaakt werd door de oorlogshandeling bedoeld bij artikel 6,bis, e), en de voorwaarden gesteld in die rubriek vervuld zijn, worden de jaarlijkse pensioenen van de rechthebbenden verhoogd als volgt:

a) Het pensioen van de langstlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°, wordt gebracht op 62 pct. van het bedrag van het jaarlijks pensioen bij artikel 6bis, f), vastgesteld wegens 100 pct. invaliditeit.

Het jaarlijks pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 10bis, wordt gebracht op 50,56 pct. van het bij het voorgaande lid vastgestelde jaarlijks pensioen van de langstlevende echtgenoot.

Het jaarlijks pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 10ter, wordt gebracht op het bedrag van het jaarlijks pensioen, verminderd met de helft, van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis.

b) Het gezamenlijk pensioen van de kinderen verwekt vóór het schadelijk feit of gesproten uit een huwelijk aangegaan vóór het schadelijk feit, wordt gebracht op het bedrag van het bij dit artikel, punt a), eerste lid, vastgestelde jaarlijks pensioen van de langstlevende echtgenoot.

Het gezamenlijk pensioen van de kinderen gesproten uit een huwelijk aangegaan binnen de termijnen bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis, wordt gebracht op het bedrag van het jaarlijks pensioen van overlevende echtgenoot, vastgesteld bij dit artikel, punt a), tweede lid.

Wanneer een zelfde slachtoffer kinderen nalaat waarvan de enen aanspraak kunnen maken op het pensioen bedoeld in deze b), eerste lid, en de anderen op het pensioen bedoeld in het tweede lid, worden al die kinderen, zonder onderscheid, beschouwd recht te hebben op het gezamenlijk pensioen, bedoeld in het eerste lid van dezelfde b).op de speciale jaarlijkse vergoeding voor rechthebbenden bedoeld in artikel 6, (1) en (2) van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland over de vergoeding van de oorlogsslachtoffers, ondertekend te Brussel op 21 september 1962 en goedgekeurd bij de wet van 10 februari 1964, naast hun pensioen, recht op een speciale jaarlijkse vergoeding van hetzelfde bedrag.

c) De ascendentenpensioenen worden vastgesteld als volgt: ten opzichte van dezelfde categorieën ascendenten en onder dezelfde inkomstenvoorwaarden als die bepaald bij artikel 15 wordt de verhouding 75 pct. voorgeschreven bij dezelfde bepaling, gebracht op 80 pct.

Art. 17 *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 14° en 15 juni 1967, art. 20*.

De pensioenen van rechthebbenden gaan in op de data in artikel 11 van deze wet bepaald. Heeft het slachtoffer echter een invaliditeitspensioen getrokken voor het kwartaal tijdens hetwelk hij (zij) is overleden, dan gaat het pensioen pas de eerste dag van het volgend kwartaal in.

Art. 17bis *Ingevoegd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 15° en gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 13, 27 mei 1969, art. 13, 23 december 1970, art. 20, 3 augustus 1988, art. 5 en 7 juni 1989, art. 39.*

Ongeacht de datum van het huwelijk en de oorzaken van het overlijden:

1° De overlevende echtgenoot van een invalide, minstens één jaar vóór zijn overlijden, het voordeel had hetzij van een pensioen berekend uit hoofde van een invaliditeitspercentage van 100 pct., hetzij van de vergoeding voorgeschreven bij artikel 10, § 2, heeft recht, volgens het geval en op voorwaarde dat het huwelijk minstens één jaar geduurd heeft en dat de overlevende echtgenoot niet van tafel en bed gescheiden was op eis van het slachtoffer, op een jaarlijks pensioen gelijk aan 62 pct. van het pensioen van een groot-invalide met 100 pct., gerechtigde:

- van artikel 6bis, b, voor een toevallig slachtoffer;

- van artikel 6bis, d, voor een slachtoffer wiens overlijden het gevolg is van een vaderlandlievende handeling werkweigeraar of mannen van 16 tot 35 jaar die, in mei 1940, gehoor hebben gegeven aan de oproep van de Regering, om zich bij het leger te voegen;

- van artikel 6bis, f, voor een slachtoffer wiens overlijden het gevolg is van de wegvoering voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Wanneer de in artikel 6bis, f, bedoelde gerechtigde, vóór 1 oktober 1983 overleden is, wordt hij, voor de toepassing van dit artikel, geacht tijdens de periode van één jaar vóór zijn overlijden, een invaliditeitspensioen genoten te hebben, berekend op basis van datzelfde artikel 6bis, f.

De bepalingen van artikel 13, § 2, van de wet zijn op dit pensioen toepasselijk.

2° Verkrijgen de kinderen bedoeld in artikel 12, 4°, 2°, eerste lid, gesproten uit zulk huwelijk, de vergoedingen vastgesteld bij artikel 14, § 1: zelfs indien de voorwaarden voorgeschreven bij artikel 14, § 2, eerste lid, niet vervuld zijn, hebben zij bovendien recht op het jaarlijks pensioen vastgesteld, volgens het geval, door 1° van dit artikel.

Art. 17ter *Ingevoegd bij de wet van 4 juni 1982, art. 35 en gewijzigd bij de wet van 30 juni 1983, art. 33, § 1, § 2, § 3 (6) en § 4 (7).*

1ste lid. Wanneer is voldaan aan de voorwaarden bedoeld in artikel 12, § 1 of in artikel 17bis, kunnen de langstlevende echtgenoot of de wees die de voorwaarden vervullen om het pensioen voor rechthebbenden tegen het maximumbedrag te genieten, aanspraak maken op een jaarlijkse aanvullende vergoeding.

2e lid. Die vergoeding is gelijk aan 62 pct. van het bedrag van de aanvullende jaarlijkse vergoeding waarin voorzien bij artikel 6ter ten voordele van de invaliden tegen 100 pct. bedoeld bij artikel 6bis, a, in geval van toekenning van het pensioen op grond van het bepaalde bedoeld bij artikel 13, § 1, eerste lid.

- Met uitwerking op 1 januari 1983, wordt het tweede lid aangevuld als volgt:

"Die vergoeding wordt verhoogd met de helft van het verschil tussen een aldus berekende vergoeding en die voor de berekening waarvan het referentiebedrag van de jaarlijkse aanvullende vergoeding datgene is bedoeld bij artikel 6bis, b)."

- Met uitwerking op 1 januari 1984, wordt het voornoemde aldus aangevulde tweede lid vervangen door de volgende bepaling:

"Die vergoeding is gelijk aan 62 pct. van het bedrag van de aanvullende jaarlijkse vergoeding waarin voorzien bij artikel 6ter ten voordele van de invaliden tegen 100 pct. bedoeld bij artikel 6bie, b), in geval van toekenning van het pensioen op grond van het bepaalde bedoeld bij artikel 13, § 1, eerste lid."

3e lid. “Die vergoeding i.o. gelijk aan 62 pct. van het bedrag van de jaarlijkse aanvullende vergoeding waarin voorzien bij artikel 6ter ten voordele van de invaliden tegen 100 pct. bedoeld bij artikel 6bis, d), in geval van toekenning van het pensioen op grond van het bepaalde bedoeld bij artikel l6bis, § 1, a), eerste lid."

4e lid. "Die vergoeding ie gelijk aan 62 pct. van het bedrag van de jaarlijkse aanvullende vergoeding waarin voorzien bij artikel 6ter ten voordele van de invaliden tegen 100 pct. bedoeld bij artikel 6bis, f), in geval van toekenning van het pensioen op grond van het bepaalde bij artikel 16ter, a), eerste lid."

Art. 17quater *Ingevoegd bij de wet van 30 juni 1983, art. 35 en gewijzigd bij K.B.'s van 3 december 1984, art. 1, 4 juli 1985, art. 1, de wetten van 3 augustus 1988, art. 6, 7 juni 1989, art. 40, K.B. van 9 maart 1989, art. 1 en de wet van 22 december 1989, art. 287 & 288.*

§ 1. Onder de voorwaarden en op de wijze als bepaald bij de volgende paragrafen kunnen de overlevende echtgenoten of de wezen die zich in de volgende toestand bevinden aanspraak maken op pensioen:

- aan de vereisten gesteld bij artikel 17bis wordt niet voldaan;

- het schadelijk feit dagtekent van vóór 1 januari 1983.

§ 2. De bepalingen bedoeld bij de artikelen 5, § 2, 12, §§ 1, 2, 3, 4, 1°, 1°bis, 1°ter, 1°quater en 2°: 13,§§ 1 en 2; 14, §§ 1 en 2; 16bis,§ 1, a) en b); 17ter van deze wet zijn niet van toepassing op de rechthebbenden bedoeld in § 1 van dit artikel. Alle andere bepalingen van voornoemde wet blijven van toepassing zo daartoe aanleiding bestaat.

§ 3. De overlevende echtgenoot verkrijgt het pensioen waarin bij dit artikel wordt voorzien voor zover:

1° Het huwelijk ten minste 10 jaar geduurd heeft; indien de invalide evenwel voor 1 januari 1960 overleden is wordt de vereiste minimumduur van het huwelijk verminderd met een duur gelijk aan het verschil tussen 1960 en het jaartal van het overlijden van de invalide, zonder dat deze minimumduur kleiner mag zijn dan één jaar.

2° De andere echtgenoot tijdens de periode van één jaar voor zijn overlijden zonder onderbreking krachtens deze wet houder is geweest als oorlogsinvalide van een pensioen waarvan het bedrag minstens gelijk is aan dat overeenstemmend met een invaliditeitspercentage van 10 pct. vergoed met toepassing van artikel 6, § 1.

§ 4. De gescheiden echtgenoot, welke ook de wettelijke bepaling is op basis waarvan de echtscheiding werd uitgesproken, alsook de op eis van de overleden echtgenoot van tafel en bed gescheiden overlevende echtgenoot, kunnen geen aanspraak maken op het pensioen. De overlevende echtgenoot die een nieuw huwelijk aangaat verliest definitief zijn pensioenrechten.

§ 5. *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art 39.*

Voor zover zij vader- en moederloze wezen zijn, kunnen de kinderen van de hierboven bedoelde invaliden aanspraak maken op het bij dit artikel voorziene pensioen, indien

de invalide die voor hen het recht op pensioen opent, aan de in § 3, 2°, gestelde voorwaarden heeft voldaan.

Het pensioen wordt gezamenlijk toegekend aan de wezen die de leeftijd van 18 jaar niet bereikt hebben en wordt uitbetaald tot de jongste van hen deze leeftijd bereikt heeft. Voor de wezen die recht geven op kinderbijslag, wordt dit voordeel behouden boven de leeftijd van 18 jaar en ten laatste tot de leeftijd van 25 jaar.

Het genot van die afwijking moet worden aangevraagd door de belanghebbende in de vormen normaal voorgeschreven voor het indienen van de aanvragen: het pensioen voortvloeiend uit die afwijking gaat in volgens de algemene regelen van kracht inzake ingang van de rechthebbendenpensioenen. Voor de toepassing van dit artikel worden als vader- en moederloze wezen beschouwd de kinderen wier overlevende ouder zijn recht op pensioen krachtens het bepaalde bij § 2, tweede lid of § 4, komt te verliezen.

Het in deze paragraaf bedoelde pensioen wordt verdeeld in gelijke delen onder alle hier bedoelde kinderen die aanspraak op pensioen kunnen maken.

Wanneer een overlevende echtgenoot zijn pensioenrechten verliest met toepassing van § 2, tweede lid, of § 4 van dit artikel, gaat het wezenpensioen ten vroegste in vanaf de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op dat waarin het pensioen van de overlevende echtgenoot niet meer verschuldigd is.

§ 6. 1° Het bedrag van het pensioen wordt vastgesteld op een percentage van het bedrag van het pensioen overeenstemmend met de invaliditeitsgraad uit hoofde waarvan de invalide, op grond van deze wet, vergoed werd op de datum van één jaar voor die van zijn overlijden.

Dit percentage is hetzelfde als datgene voortvloeiend uit de toepassing van artikel 7 van de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

2° Voor de toepassing van het voorgaande punt:

- wordt geen rekening gehouden met alle vergoedingen bedoeld bij deze wet met betrekking tot het pensioen; evenwel blijft artikel 16bis, § 2, waarbij, buiten het pensioen, een speciale vergoeding wordt toegekend aan de rechthebbenden van invaliden die zich vrijwillig onttrokken hebben aan de verplichtingen van militaire aard opgelegd door de vijand of zijn agenten, van toepassing;

- indien, gedurende de periode van een jaar voor het overlijden, het bedrag van het invaliditeitspensioen verminderd werd wegens de vaststelling van een afdalende schaal, wordt dit nieuwe bedrag van het invaliditeitspensioen in aanmerking genomen voor de berekening van het pensioen van rechthebbende.

3° De met het oog op verplichte tewerkstelling weggevoerden van de oorlog 1940-1945, die gedurende ten minste één jaar met toepassing van artikel 6bis a) of b) een invaliditeitspensioen trokken en vóór 1 oktober 1983 overleden zijn, worden met het oog op de toepassing van deze wet geacht een op de grondslag van artikel 6bis e) of f) berekend invaliditeitspensioen te hebben getrokken gedurende een tijdvak van één jaar vóór hun overlijden.

Wanneer het slachtoffer na 30 september 1983 is overleden, is de bepaling van het voorgaande lid slechts van toepassing indien de betrokkene het voordeel van artikel 6bis e) of f), op geldige wijze had aangevraagd.

§ 7. Er kan slechts één enkel pensioen aan de overlevende echtgenoot of de wezen worden toegekend krachtens dit artikel, de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen, de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, de wet van 24 april 1958, de wet van 8 juli 1970, de wet van 9 maart 1953 of de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers 1914-1918, gecoördineerd op 19 augustus 1921 of de wet van 6 juli 1964 waarbij de toepassing van de wetten betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi.

Bij voorkomend geval wordt enkel het hoogste pensioen toegekend.

Evenwel belet een pensioen aan de overlevende echtgenoot of de wezen toegekend in het raam van de toepassing van artikel 5, § 3bis, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 gecoördineerd op 19 augustus 1921 of in het raam van de toepassing van de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen, niet de toekenning van een pensioen op grond van dit artikel.

HOOFDSTUK IV. Procedure

Sectie 1. Indienen der aanvragen

Art. 18 (8) *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 16°.*

De aanvragen om een pensioen als burgerlijk oorlogsslachtoffer of als rechthebbende moeten, op straffe van verval, binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet worden ingediend.

Indien het overlijden voortvloeiend uit het schadelijk feit of het schadelijk feit zelf na die datum is geschied, moet de aanvraag, onverminderd het eerste lid, binnen twaalf maanden te rekenen van het overlijden ingediend worden wanneer zij uitgaat van een rechthebbende of vanaf het schadelijk feit, wanneer zij uitgaat van het slachtoffer.

Nochtans, indien het slachtoffer binnen de hierboven voorgeschreven termijn geen aanvraag heeft ingediend en indien zijn overlijden plaats heeft na het verstrijken van deze termijnen, wordt het verval, waaronder zijn aanvraag zou gevallen zijn, op die van zijn rechthebbende toegepast.

De bevoegde commissie kan bij gemotiveerde beslissing de verzoeker van het verval ontheffen, indien bewezen is dat het niet-nakomen der termijnen aan een oorzaak buiten zijn wil of de wil van het slachtoffer, in het geval in het voorgaande lid bedoeld, te wijten is.

Zijn ontvankelijk, de aanvragen die ingediend worden met inachtneming van de vormen en termijnen bepaald bij de besluiten van 20 september 1940 en 20 mei 1941, de besluitwet van 19 september 1945 en de wet van 1 april 1948.

De aanvragen, wegens hetzelfde schadelijk feit, ingediend bij alle openbare besturen en namelijk bij het Bestuur der Militaire Pensioenen, bij de Dienst voor Regeringshulp aan de Politieke Gevangenen, bij de Dienst voor Gebrekkigen en Verminkten, bij het Bestuur van het Zeewezen, bij de Verzoeningsdienst van het Ministerie voor Oorlogsschade, of bij de Dienst voor Onderlinge Hulpverlening (O.M.A.) en bij het Speciaal Fonds voor de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen ingevolge oorlogsbehandelingen zijn eveneens ontvankelijk, met uitwerking op de datum

bepaald bij artikel 11, zo de belanghebbenden zich hierop beroepen vóór het verstrijken van de in het eerste lid gestelde termijn; hetzelfde geldt voor de vorderingen, vóór de rechtbanken ingesteld wegens de burgerlijke verantwoordelijkheid van de Belgische Staat of van andere openbare besturen.

Art. 19 *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 14 en 27 mei 1969, art. 6.*

De aanvragen moeten aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, worden gericht bij een ter post aangetekende brief, ondertekend door het slachtoffer, of zijn rechthebbenden, of, in geval van hervatting van de zaak, door hun erfgenamen.

Onverminderd de bepaling van artikel 11, dienen zij het schadelijk feit, de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin het voorgevallen is, nauwkeurig te vermelden. Daarbij moeten alle bewijsstukken worden gevoegd.

De ondertekenaars welke in het buitenland, in een ander land dan Frankrijk of het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland zijn gevestigd, zijn verplicht woonplaats in België te kiezen. Zoniet worden ze geacht woonplaats gekozen te hebben bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Sectie 2. Onderzoek der aanvragen

Art. 20 *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 17°, 6 juli 1964, art. 15, 23 december 1970, art. 21 en 30 juni 1983, art. 36.*

§ 1. De aanvragen om invaliditeitspensioenen worden door Staatscommissarissen onderzocht.

Wanneer de aanvraag van meet af aan klaarblijkelijk niet ontvankelijk of ongegrond blijkt, wordt deze aanvraag door het verslag van de Staatscommissaris bij de bevoegde invaliditeitscommissie aanhangig gemaakt, zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst gevraagd wordt. In de andere gevallen, onderwerpt de Staatscommissaris de verzoeker van ambtswege aan een geneeskundig onderzoek door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Wanneer de schade bestaat uit lichaamsgebreken of in verergering ervan, bepaalt de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst ervan:

1° de etiologie en de pathogenie;

2° het geneeskundig oorzakelijk verband;

3° de graad en de duur van de invaliditeit voortvloeiend uit de schade.

Wanneer de aanspraken op het invaliditeitspensioen onbetwistbaar zijn, stelt de Staatscommissaris aan de Minister voor, het invaliditeitspensioen toe te kennen en bepaalt daarbij op grond van het verslag van het geneeskundig onderzoek welke totale invaliditeitsgraad moet worden verleend.

Het pensioen mag in dit geval hij gemotiveerde ministeriële beslissing toegekend worden.

Wanneer de aanspraken op het invaliditeitspensioen betwistbaar zijn, wordt de zaak bij de bevoegde burgerlijke invaliditeitscommissie aanhangig gemaakt door het verslag van de Staatscommissaris.

§ 2. De aanvragen om herstel ingediend door de rechthebbenden worden door Staatscommissaris onderzocht.

Wanneer de aanvraag klaarblijkelijk niet ontvankelijk of ongegrond is, legt de Staatscommissaris het dossier aan de bevoegde burgerlijke invaliditeitscommissie voor, zonder tussenkomst van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Zo de aanvraag ontvankelijk en gegrond is en indien blijkt uit de gegevens van het dossier dat het schadelijk feit rechtstreeks veroorzaakt werd door de oorlogshandeling en dit schadelijk feit de enige oorzaak is van het overlijden, mag de Minister, op voorstel van een Staatscommissaris en zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst wordt aangevraagd, bij gemotiveerde beslissing het pensioen toekennen.

In de andere gevallen maakt de Staatscommissaris het dossier van de verzoeker aan de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst over.

Wanneer de schade in het overlijden bestaat, bepaalt de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst:

1° de geneeskundige aanvaardbare oorzaken;

2° het geneeskundig oorzakelijk verband tussen de oorlogshandelingen en het overlijden.

Evenwel, wanneer het overlijden voortvloeit uit een lichaamsgebrek dat vooraf aanleiding heeft gegeven tot een pensioen ten laste van de Staat krachtens deze wet, beperkt de taak van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst zich ertoe het geneeskundig oorzakelijk verband tussen het lichaamsgebrek en het overlijden te bepalen, alsmede de maat waarin dit te wijten is aan het lichaamsgebrek.

Indien de aanspraken der verzoekers op het pensioen onbetwistbaar blijken mag de Minister, op voorstel van de Staatscommissaris, het pensioen bij met redenen omklede beslissing toekennen.

Indien de aanspraken op het pensioen niet onbetwistbaar blijken, wordt de zaak door het verslag van de Staatscommissaris voor de bevoegde burgerlijke invaliditeitscommissie aanhangig gemaakt.

Wanneer het recht op deze wet aan de rechthebbenden wordt toegekend bij een uitvoerbare beslissing en het recht op de voordelen verbonden aan die toekenning afhankelijk wordt gesteld van een opschortende voorwaarde, wordt de uitkering van die voordelen bevolen bij een gewone administratieve beslissing genomen na kennisgeving door de belanghebbenden dat de voornoemde voorwaarde is vervuld.

§ 3. Bij de vijfjaarlijkse herzieningen bedoeld in de artikelen 8 en 9, behoudt of verhoogt de Minister het pensioen zonder verdere procedure, overeenkomstig de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Zo daarentegen uit de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst blijkt dat het pensioen schijnt verminderd of afgeschaft te moeten worden, wordt het dossier bij de bevoegde commissie aanhangig gemaakt op het verslag van de Staatscommissaris.

In dit laatste geval worden de betrokkenen ter zitting van de bevoegde commissie opgeroepen. Zij kunnen zich doen bijstaan of vertegenwoordigen, hetzij door een advokaat, hetzij door een door de commissie aanvaarde lasthebber. Indien zij zonder geldige reden nalaten ter terechtzitting te verschijnen of er zich te doen vertegenwoordigen, mag de commissie uitspraak doen in hun afwezigheid.

§ 4. De beslissingen bedoeld in dit artikel worden aan de belanghebbenden betekend bij een ter post aangetekende brief.

Tegen die beslissingen kan voor de hogere commissie van beroep hoger beroep worden ingesteld, enkel door de aanvrager wanneer het gaat om een beslissing uitgesproken door de bevoegde Minister, door de aanvrager en door de Minister wanneer het een beslissing betreft uitgesproken door de commissie.

De bepalingen van artikel 21, § 3, derde, vierde en vijfde lid, zijn op dat beroep van toepassing.

Het beroep schorst de tenuitvoerlegging niet van de beslissing bedoeld in § 3.

Dat beroep schorst evenmin de tenuitvoerlegging van de beslissing uitspraak doende over het pensioenrecht ingesteld bij artikel 17quater van deze wet, voor zover de beslissing is getroffen door de Minister.

Art. 21 § 1. De pensioenaanvragen, ingediend door de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 of hun rechthebbenden, die het voorwerp niet kunnen uitmaken van een ministeriële beslissing, worden onderzocht door burgerlijke invaliditeitscommissies waarvan de Koning de organisatie en de werking regelt. Deze commissies kunnen uit één of meer Kamers bestaan.

Iedere Kamer wordt samengesteld uit drie leden benoemd door de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, waaronder:

- een voorzitter, die een effectief, plaatsvervangend, emeritus- of eremagistraat is;

- een afgevaardigde van de Minister onder wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers ressorteren;

- een lid gekozen op een dubbele naamlijst opgemaakt door de erkende groeperingen van gedeporteerden, werkweigeraars of burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Plaatsvervangende leden kunnen genoemd worden. De Kamer kan zich een raadgevend geneesheer toevoegen. Een Staatscommissaris brengt verslag uit bij de Commissie.

§ 2. Deze commissies beschikken over alle recht van onderzoek. Zij mogen ondermeer hun toevlucht nemen tot een deskundig onderzoek door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst en diene dit te doen vooraleer het pensioen toe te kennen, indien het invaliditeitspercentage voorheen door die Dienst niet werd vastgesteld of indien de geneeskundig aannemelijk redenen van het overlijden en het geneeskundig oorzakelijk verband tussen de oorlogshandeling en het overlijden niet reeds door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst werden bepaald.

De procedure is schriftelijk. De beslissingen zijn met redenen omkleed.

§ 3. Het Bestuur betekent aan de aanvrager de beslissing van de Commissie, bij een ter post aangetekende brief.

Tegen deze beslissing staat voor verzoeker en voor de bevoegde Minister beroep open vóór de Hogere Commissie van beroep.

Het beroep moet met redenen omkleed zijn.

Wanneer het beroep uitgaat van de aanvrager, moet het worden ingediend bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Dienst der pensioenen voor burgerlijke slachtoffers van het bevoegd Ministerie, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen van de datum van de betekening der beslissing.

Wanneer het beroep uitgaat van de bevoegde Minister, moet het worden ingediend binnen zestig dagen na de afgifte ter post van de aangetekende brief, bedoeld bij het eerste lid van deze paragraaf. Dit beroep wordt vastgesteld door een door de Minister geparafeerde inschrijving op een register van beroep en wordt aan de aanvrager betekend bij een ter post aangetekende brief.

Art. 22 § 1. Een Hogere Commissie van beroep wordt ingesteld, die er mede belast is over de bij artikelen 20,21 en 24 bepaalde beroeper uitspraak te doen. De zaak wordt bij deze Commissie aanhangig gemaakt door het verslag van de Staatscommissaris. Het beroep brengt alle punten van de bestreden beslissing opnieuw ter sprake.

§ 2. De Hogere Commissie van beroep kan, naargelang van de vereisten, in Kamers ingedeeld worden. Iedere Kamer bestaat uit vijf leden, benoemd door de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren; zij omvat een voorzitter, een afgevaardigde van de Minister, een geneesheer en twee leden gekozen uit een dubbele naamlijst, opgemaakt door iedere door de Minister erkende groepering van gedeporteerden, werkweigeraars en burgerlijke slachtoffers. Een Staats-Commissaris brengt verslag uit bij de commissie.

De voorzitter is een effectief, emeritus- of eremagistraat bij het Hof van Cassatie of bij een hof van beroep. Plaatsvervangende leden kunnen benoemd worden.

Inrichting en werkwijze van de Hogere Commissie van beroep worden bij koninklijk besluit geregeld.

§ 3. *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 18°.*

De Staatscommissaris die het dossier in beroep onderzoekt kan een deskundig onderzoek aan de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst vragen, en moet zulks vragen:

1° Wanneer de graad van invaliditeit wordt betwist of niet vroeger was vastgesteld;

2° Wanneer de betwisting slaat op de medisch aanvaardbare oorzaken van het overlijden of op het medisch oorzakelijk verband tussen de oorlogshandeling en het overlijden.

De Hogere Commissie van beroep beschikt over alle macht van onderzoek en doet in laatste aanleg uitspraak bij een met redenen omkleed beslissing.

§ 4. De Burgerlijke invaliditeitscommissie of de Hogere Commissie van beroep, oordelen souverein of de schade te wijten is aan een oorlogshandeling. Is het overlijden achter het gevolg van een reeds krachtens deze wet vergoed lichaamsgebrek, dan blijft de bevoegdheid van voormelde overheden, wat deze souvereine beoordeling betreft, beperkt tot het vaststellen van het vereiste oorzakelijk verband tussen het overlijden en het lichaamsgebrek.

Art. 22bis *Ingevoegd bij de wet van 28 mei 1975, art. 6.*

Aanvragen door belanghebbende ingediend op grond van latere wetten dan deze wet en strekkende tot herziening van uitvoerbare beslissing niet in overeenstemming met de wijzigingen waarin bij die wetten voorzien, moeten bij een ter post aangetekende brief worden gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort; de beslissingen worden genomen door de overheden bevoegd krachtens de artikelen 20, 21 en 22 van deze wet, onverminderd de toepassing van de bepalingen die andere overheden bevoegd maken.

Art. 23 Beroep tot nietigverklaring van de beslissingen der Hogere Commissie van beroep staat voor de partijen, zowel voor de Staat als voor de oorspronkelijk verzoekers, open bij de afdeling Administratie van de Raad van State, overeenkomstig artikel 9 van de wet van 23 december 1946.

Wordt de vernietiging uitgesproken, dan wordt de zaak verwezen naar de anders samengestelde Hogere Commissie van Beroep. Deze voegt zich naar het arrest van de Raad van State, wat het door hem gewezen rechtpunt betreft.

Sectie 3. Herziening der Pensioenen

Art. 24 § 1. Het slachtoffer kan te allen tijde een aanvraag om herziening indienen op grond van normale verergering, van verwikkeling of van naverschijnselen van lichaamsgebreken waarvoor een pensioen werd toegekend.

§ 2. Onder dezelfde voorwaarden kunnen de herziening van hun geval aanvragen:

1° *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 19°, a).*

Zij die afgewezen werden omdat de invaliditeitsgraad onvoldoende was om een aanspraak op pensioen te rechtvaardigen of omdat het vastgestelde lichaamsgebrek, erkend als te wijten aan het schadelijk feit, geen invaliditeit tot gevolg had.

2°- zij die het genot van een tijdelijk pensioen hebben verloren omdat de invaliditeitsgraad niet meer het vereiste minimum bereikte.

§ 3. *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 19°, b)* en v*ervangen bij de wet van 3 augustus 1988, art. 7.*

De aanvrager van de herziening wordt medisch alleen onderzocht op de kwalen of lichaamsgebreken te wijten aan het schadelijk feit waarvoor hij de herziening uitdrukkelijk aangevraagd heeft.

§ 4. *Vervangen bij de wet van 6 februari 1970, art. 5 en gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 19°, c), 23 december 1970, art. 22 en 28 mei 1975, art. 7.*

Het invaliditeitspercentage wordt niet herzien tenzij uit het geneeskundig onderzoek blijkt dat de invaliditeit minstens 5 pct. meer bedraagt dan het voorheen erkende totale invaliditeitspercentage, behouden wanneer het er om gaat het invaliditeitspercentage op 10 te brengen.

In geval van vermindering van het totale invaliditeitspercentage blijft het pensioen vastgesteld op het totale invaliditeitspercentage erkend op de datum van de indiening van de herzieningsaanvraag.

Wanneer een stijgende of dalende invaliditeitsschaal wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 11, vierde lid, wordt het invaliditeitspercentage enkel herzien over de periodes waarin die schaal minstens 5 pct. invaliditeit meer bedraagt dan het voorheen erkende totale invaliditeitspercentage; over de andere periodes blijft dat totale percentage onveranderd.

Deze § 4 is van toepassing, met uitwerking op de eerste dag van de maand van hun indiening, op de aanvragen om herziening wegens verergering waarover op 1 april 1969 nog niet definitief uitspraak was gedaan.

§ 5. *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 16.*

Voor de toepassing van vorenstaande §§ 3 en 4, wordt het nieuw invaliditeitspercentage brekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 en het wordt eventueel afgerond op het onmiddellijk hogere veelvoud van 5, overeenkomstig artikel 6, § 1, of artikel 7, § 2.

De procedure is die welke bepaald is in artikel 20, §§ 3 en 4.

Art. 25 *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 20°.*

De aanvragen om herziening moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, waarbij op straffe van nietigheid is gevoegd een omstandig geneeskundig attest, dat de aard van de ingeroepen verergering, verwikkeling of naverschijnselen uiteenzet.

De aanvragen om herziening heeft uitwerking de eerste dag der maand tijdens welke zij is ingediend. De Minister of de bevoegde commissie en, in geval van beroep, de Hogere Commissie van Beroep, kan echter op advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst een latere datum vaststellen In geval van stijgende schaal van invaliditeit of een dalende schaal van invaliditeit bepalen.

Art. 25bis *Ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967, art. 7 en gewijzigd bij de wet van 15 juli 1976, art. 7.*

Wanneer in de invaliditeitsschaal bedoeld in artikel 7, § 1, wijzigingen worden aangebracht, worden de uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met die wijzigingen herzien, hetzij op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, hetzij op aanvraag van de belanghebbende, ingediend binnen de drie maand te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wijziging.

De herzieningsbeslissing wordt getroffen door de Minister, zonder tussenkomst van de invaliditeitscommissies. Zij heeft uitwerking vanaf de eerste dag van het kwartaal dat volgt op datgene tijdens hetwelk de wijziging werd bekendgemaakt.

Er wordt evenwel niet tot herziening overgegaan, indien deze een vermindering van het vroeger toegekend invaliditeitspercentage tot gevolg zou hebben.

Art. 26 De uitvoerbare beslissingen, genomen door de Minister krachtens de artikelen 20 en 24 van deze wet, evenals de beslissingen, genomen door de bij artikelen 21 en 22 dezelfde wet bepaalde commissies, zijn voor herziening vatbaar, hetzij wegens dwaling omtrent het feit of het recht, of vergissing in de toepassing van de wet, hetzij ingevolge overlegging van nieuwe gegevens die een herziening rechtvaardigen.

De herziening geschiedt hetzij op initiatief van de bevoegde Minister, hetzij op verzoek van de belanghebbende, aan de Minister betekend bij een ter post aangetekende brief. Behalve wanneer zij gegrond is op de overlegging van nieuwe gegevens, moet de herziening, op straffe van verval, uitgelokt worden binnen een termijn van tien jaar, te rekenen van de dag waarop de beslissing uitvoerbaar is geworden.

Wanneer de herziening geschiedt op initiatief van de Minister, kan deze laatste bevelen dat de uitbetaling van de krachtens deze wet verleende pensioenen, verhogingen en uitkeringen geheel of gedeeltelijk zal worden geschorst.

Over de ter herziening voorgelegde gevallen wordt uitspraak gedaan door de burgerlijke invaliditeitscommissies, wat betreft de beslissingen die zij genomen hebben of die krachtens de artikelen 20 en 24 door de Minister genomen werden, en door de Hogere Commissie van Beroep, wat betreft de door haar genomen beslissingen.

Tegen de beslissing van de burgerlijke invaliditeitscommissie kan beroep aangetekend worden vóór de Hogere Commissie van Beroep.

De herziening heeft uitwerking de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag om herziening werd ingediend. Zij kan echter, op een met redenen omklede beslissing, terugwerkende kracht hebben tot een vroegere datum:

1° in geval van dwaling vanwege het Bestuur;

2° in geval van bedrieglijke handelingen of van valse of willens en wetens onvolledige verklaringen vanwege de gerechtigden.

De aan verzoekers ten onrechte uitgekeerde sommen zijn slechts terugvorderbaar in de onder 2° hierboven vermelde gevallen.

Indien de dwaling in een beslissing wordt vastgesteld vooraleer het Rekenhof het pensioen of de eventuele verhogingen heeft goedgekeurd en indien de herziening de belanghebbenden in hun rechten niet kan verkorten, wordt door de Minister over de verkeerde beslissing heen geschreven of wordt zij door hem gewijzigd, zonder meer, met uitwerking op de dag van de uitspraak.

Sectie 4. Hervatting van het geding

Art. 27 Het overlijden van verzoeker stuit de procedure. De hervatting van het geding geschiedt door kennisgeving van het overlijden, die op straffe van verval binnen twaalf maanden te rekenen van het overlijden van verzoeker moet worden gedaan, behoudens geval van overmacht ter beoordeling van de bevoegde commissie. Van het overlijden moet bij een ter post aangetekende brief aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren, kennis worden gegeven door de meest gerede erfgenaam of door al wie kan beweren enig belang te hebben bij de nalatenschap van de overledene, met uitsluiting van de schuldeisers.

HOOFDSTUK V. Gronden van uitsluiting, verval en opschorting

Art. 28 Voor deze wet komen niet in aanmerking:

1° zij die het voorwerp zijn geweest van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, uitgesproken bij toepassing van de besluitwet van 10 november 1945 tot vereenvoudiging der procedure in sommige gevallen van misdrijf tegen de uitwendige veiligheid van de Staat, of die het voorwerp zijn geweest van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens inbreuk op:

- het bepaalde in titel I van boek II van het wetboek van Strafrecht betreffende de misdaden en wanbedrijven tegen de veiligheid van de Staat, en op de artikelen 17 en 18 van de wet van 27 mei 1870 houdende Krijgsstrafwetboek;

- het bepaalde in de besluitwet van 10 januari 1941 inzake de door de vijand genomen maatregelen houdende ontheffing uit het bezit;

- het bepaalde in de besluitwet van 10 april 1941 betreffende het verbod van economische betrekkingen met de vijand.

2° zij die van rechtswege van de Belgische nationaliteit vervallen zijn verklaard, hetzij bij toepassing van de artikelen l8bis en l8ter van de samengeordende wetten op de nationaliteit, hetzij hij toepassing van de besluitwet van 20 juni 1945 betreffende het verval van de Belgische nationaliteit.

3° *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 21°.*

Zij die ontzet zijn van de rechten bepaald in artikel 123sexies van het Wetboek van Strafrecht, krachtens de wetsbepalingen betreffende de epuratie inzake burgertrouw, gedurende de tijd der ontzetting.

4° *Aangevuld bij de wet van 27 mei 1969, art. 7.*

De personen die vrijwillig voor de vijand hebben gewerkt, wanneer de oorlogshandeling, oorzaak van de schade zich heeft voorgedaan tijdens hun vrijwilligerschap.

De personen die vóór 6 oktober 1942 in Duitsland of in door de vijand bezette landen, België en Noord-Frankrijk uitgezonderd, zijn tewerkgesteld geweest, worden, behoudens tegenbewijs, vermoed er vrijwillig te hebben gewerkt.

Hetzelfde geldt voor hen die zonder tot de militieplichten 1920 tot 1924 te behoren, na 6 september 1943 in Duitsland werden tewerkgesteld, behalve indien zij door de vijand werden aangehouden om gedeporteerd te worden.

Het bepaalde in de vorige twee leden is niet van toepassing op de inwoners van het gedeelte van België die met geweld aan de Duitse wetgeving werd onderworpen en die bij toepassing van de wetgeving werden tewerkgesteld.

Het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing op de personen die op het ogenblik van hun verbintenis de leeftijd van l8 jaar niet bereikt hadden.

5° De rechthebbenden wier pensioenaanvraag gesteund is on het overlijden van personen die zelf in het 1°, 2° en 3° van dit artikel worden bedoeld.

Art. 28bis *Ingevoegd bij de wet van 21 november 1974, art. 10 (9).*

§ 1. De uitsluiting bedoeld in artikel 28, 1°, geldt niet voor hen die gedurende de oorlog 1940-1945 werkelijk gevestigd waren in het gedeelte van het Belgisch grondgebied, omschreven in artikel 1 van de wet van 27 juli 1953 tot bepaling van de gevolgen van de toepassing der Duitse wet in dat gedeelte van het grondgebied, als zij niet een of meer vrijheidsstraffen met een totale duur van meer dan vijf jaar hebben opgelopen.

Voor het berekenen van die duur wordt geen rekening gehouden met de vrijheidsstraf, opgelopen wegens overtreden van het bepaalde in de besluitwet van 10 april 1941 betreffende het verbod van economische betrekkingen met de vijand.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op hen tegen wie een in kracht van gewijsde gegane veroordeling is uitgesproken wegens vrijwillige toetreding tot de Wehrmacht of tot een Duitse para-militaire formatie.

§ 3. De uitsluiting bedoeld in artikel 28,2° geldt niet voor hen die gedurende de oorlog 1940-1945 werkelijk gevestigd waren in het gedeelte van het Belgisch grondgebied, omschreven in § 1, als zij het genot van herstel maatregelen hebben gehad op grond van de wet van 30 maart 1962.

§ 4. Wanneer de in artikel 28, 5°, bedoelde uitsluiting rechthebbenden van personen betreft, die tijdens de oorlog 1940-1945 hun werkelijke woonplaats hadden in het gedeelte van het Belgische grondgebied bedoeld in § 1, is zij slechts toepasselijk in geval de aanvraag gesteund is op het overlijden van een persoon die zelf in § 2 bedoeld wordt.

Art. 29 Van het recht op pensioen zijn vervallen:

a) zij die de Belgische nationaliteit verliezen;

b) de overlevende echtgenoot of de bloedverwant in de opgaande linie die van de ouderlijke macht zijn vervallen.

Art. 30 De belanghebbende die wegens misdaad of wanbedrijf tot een vrijheidsstraf werd veroordeeld, kan geen aanspraak maken op pensioen en is vervallen van het genot van het pensioen alsmede van de er aan verbonden vergoedingen en verhogingen:

a) voor een duur gelijk aan die van de straf, wanneer deze twee jaar of meer beloopt;

b) twee jaar lang, wanneer de straf van korter duur is, indien belanghebbende in staat van wettelijke herhaling verkeerde;

c) zolang de belanghebbende, die veroordeeld is geworden, in het buitenland verblijft.

Art. 31 De toekenning en de uitbetaling van het pensioen worden in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

Art. 32 *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 22°, a).*

De bevoegde commissies kunnen bij een met redenen omklede beslissing het recht op pensioen aan de slachtoffers en rechthebbenden weigeren of het hun onttrekken:

1° *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 21°, b).*
wanneer de slachtoffers of de rechthebbenden de afkeuring verdiend hebben door daden van incivisme tijdens de bezetting. Het voordeel van het pensioen kan evenwel niet geweigerd of onttrokken worden wanneer deze daden van incivisme aanleiding hebben gegeven tot rechtsvervolgingen en die op vrijspraak, sepositie of buitenvervolgingstelling geëindigd zijn.

2° wanneer de persoon, wiens overlijden aanleiding tot de pensioenaanvraag is geweest, daden heeft verricht:

a) die hem in één van de eerste drie categorieën in artikel 28 bedoeld zouden hebben geplaatst, indien de publieke vordering niet door het overlijden was vervallen;

b) *Opgeheven bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 21°, c).*

3° wanneer de rechthebbenden het recht op pensioen onwaardig worden geacht wegens hun houding ten opzichte van de overledene tijdens zijn leven, of wegens een grove belediging tegen zijn nagedachtenis.

Wanneer de Commissie een pensioen intrekt, bepaalt zij op welke datum de intrekking van het pensioen een aanvang neemt.

Art. 32bis *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 23.*

De artikelen 28 en 32, 1° en 2°, zijn niet van toepassing op de personen bedoeld in artikel 1, § 5bis.

Art. 32ter *Ingevoegd bij de wet van 21 november 1974, art. 11 (9).*

Het 1° en 2° artikel 32 zijn niet toepasselijk op de personen die tijdens de oorlog 1940-1945 hun werkelijke woonplaats hadden in het gedeelte van het Belgisch grondgebied bepaald in artikel 28bis, § 1.

Nochtans wanneer de persoon, op wiens overlijden de pensioenaanvraag wordt gesteund, daden heeft gepleegd waardoor die persoon in de in § 2°, van artikel 28bis bedoelde categorie geplaatst zou zijn geweest indien de publieke vordering niet door het overlijden was vervallen, blijft artikel 32, 2° a, toepasselijk.

HOOFDSTUK VI. Diverse bepalingen

Art. 33 Wanneer de rechten op herstelling van zodanige schade als in artikel 4 van de tegenwoordige wet bedoeld, gegrond schijnen, kan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der oorlogsslachtoffers behoren, bij voorkomend geval na deskundig onderzoek door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, aan verzoeker een voorschot doen uitbetalen, dat gelijk is aan het bedrag van het pensioen. Dit voorschot kan niet worden uitbetaald of wordt opgeschort, ingeval het aan de nalatigheid van de belanghebbenden te wijten is dat de uitspraak van de beslissing, bepaald in het eerste lid van artikel 4 van deze wet, werd verdaagd.

De gezamenlijke aldus uitbetaalde voorschotten worden op de eventuele pensioenachterstallen in mindering gebracht. Zij zijn niet terug vorderbaar, tenzij in geval van bedrog vanwege verzoeker, dat door de afwijzende eindbeslissing van de bevoegde Commissie is vastgesteld.

Art. 34 De pensioenen, uitkeringen, vergoedingen en verhogingen, krachtens deze wet verleend, zijn persoonlijk en levenslang. Zij kunnen niet afgestaan worden.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of afhouding behalve in de volgende mate en in de hierna vermelde omstandigheden:

a) tot beloop van een vijfde, in geval van schuld tegenover de Staat;

b) tot beloop van twee derde, als afhouding van onderhoudskosten van personen opgenomen in een godshuis of een hospitaal, in een krankzinnigengesticht of kolonie, in een toevluchtshuis of een bedelaarsgesticht, in een inrichting voor bescherming der maatschappij of in enige andere weldadigheidsinstelling, wanneer de onderhoudskosten ten laste van openbare besturen komen;

c) tot beloop van een derde wegens wettelijke uitkering tot levensonderhoud;

d) tot beloop van een derde ten einde te voorzien in de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, overeenkomstig de wet van 30 juni 1951 betreffende het toestaan van leningen aan de beneficianten van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden, van het National Werk van de wezen, weduwen en bloedverwanten in de opgaande linie van de oorlogsslachtoffers en van het Nationaal Werk voor oud-strijders, weggevoerden en politieke gevangenen.

In geval van samenloop van verschillende afhoudingen bij dit artikel toegelaten, worden zij evenredig verminderd met inachtneming van de daarin bepaalde maxima en bedragen.

In geen geval mag het totaal der afhoudingen twee derde van de pensioenen, vergoedingen en verhogingen, te boven gaan.

Art. 34bis *Ingevoegd bij de wet van 6 juli 1964, art. 17 en vervangen bij de wet van 23 december 1970, art. 24.*

Het uitzondering van de vergoedingen toegekend krachtens art.6, § 4 en artikel 14, § 1, worden de pensioenen, verhogingen van pensioenen en vergoedingen, toegekend krachtens deze wet, gekoppeld aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk, overeenkomstig de regelen bepaald bij de wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen. Zij worden aan het indexcijfer 110 gekoppeld.

De pensioenen, verhoogde pensioenen en vergoedingen gekoppeld aan dat indexcijfer, afgerond op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier na weglating van de frankgedeelten, vormen de "enige bedragen".

Deze worden vastgesteld bij koninklijk besluit.

Alleen die bedragen komen in aanmerking voor het houden van het Grootboek der pensioenen. De boeken gehouden door het Rekenhof en de Nationale Kas voor oorlogspensioenen, worden bij wijziging van de enige bedragen ambtshalve herzien, onverminderd de toepassing van de bepalingen die andere herzieningsprocedures voorschrijven.

De enige bedragen zoals die voortvloeien uit de schommelingen van het indexcijfer, worden afgerond tot volle franken op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier.

Art. 35 § 1. *Vervangen bij de wet van 15 juni 1967, art. 8.*

De uitvoerbare beslissingen en de dadingen nopens aanvragen ingediend onder de gelding van de vroegere wetsbepalingen en tot stand gekomen vóór 1 januari 1954, worden overeenkomstig deze wet herzien:

a) ambtshalve, indien het een beslissing of dading betreft waarbij een pensioen werd toegekend dat op 1 januari 1954 nog liep, doch met dien verstande dat wanneer het een invaliditeitspensioen betreft hierbij dan enkel rekening wordt gehouden met de lichaamsgebreken waarvoor het pensioen werd verleend;

b) op aanvraag van de betrokkene, ingediend binnen de termijnen bepaald in artikel 18, in de andere gevallen.

De Koning regelt de procedure tot herziening; de herziening heeft uitwerking met ingang van de inwerkingtreding van deze wet.

Voor zover de vertraging in de herziening van het pensioen niet te wijten is aan een aan de belanghebbende toe te schrijven oorzaak, kan de Minister bevelen dat de vóór de inwerkingtreding van deze wet toegekende pensioenen, vergoedingen en verhogingen, geheel of gedeeltelijk verder als voorschot worden uitbetaald.

De aldus uitbetaalde voorschotten komen in mindering van het bedrag van de pensioenen, verhogingen en vergoedingen, zoals deze eventueel bij de herziening zullen worden bepaald. In geval deze voorschotten niet afgetrokken kunnen worden omdat zij groter zijn dan het nieuw bedrag van het pensioen, of omdat dit laatste werd afgeschaft, zijn zij niet terugvorderbaar, tenzij in geval van bedrog van verzoeker, dat door de Hogere Commissie van beroep is vastgesteld.

De uitvoerbare beslissingen tot toekenning en de dadingen bedoeld bij deze paragraaf, eerste lid, worden geldig verklaard tot de inwerkingtreding van deze wet.

§ 2. Over aanvragen die vóór het in werking treden van deze wet werden ingediend en die niet het voorwerp van uitvoerbare beslissingen zijn geweest, wordt uitspraak gedaan overeenkomstig deze wet.

Nochtans, voor de periode welke het in werking treden van deze wet voorafgaat:

1° *Aangevuld bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 23°.*

wordt het bedrag van de pensioenen, alsmede de verschillende verhogingen, toeslagen en vergoedingen die er toe behoren, berekend overeenkomstig de vroegere wettelijke bepalingen.

Het jaarlijks bedrag van de vergoedingen bedoeld in artikel 14, § 1, evenals dat van het pensioen bedoeld in artikel 14, § 2, welke de wezen kunnen genieten, wordt evenwel vastgesteld als volgt:

- voor de periode die aan 30 juni 1949 voorafgaat: 1 620 fr.

- voor de periode van 1 juli 1949 tot 30 september 1952: 8 400 fr.

- voor de periode van 1 oktober 1952 tot 31 december 1953: 10 200 fr.

Betreft het vergoedingen als bedoeld in artikel 14, § 1, dan zijn enkel de in die bepalingen vastgestelde verminderingen van toepassing.

2° blijft het tweede lid van het eerste artikel van de door het koninklijk besluit van 19 augustus 1921 samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van toepassing.

Art. 36 De bij deze wet bepaalde pensioenen, uitkeringen en vergoedingen wegens invaliditeit en als rechthebbenden zijn gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld bij artikel 29, § 4, 2°, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen; zij zijn vrijgesteld van directe belastingen en van alle soortgelijke belastingen en mogen niet mede geteld worden voor de berekening van de aanvullende personele belasting.

Art. 37 *Aangevuld bij de wet van 1 juli 1969, art. 5, § 2.*

Hun leven lang ontvangen degenen die krachtens deze wet wegens invaliditeit zijn gepensioneerd, kosteloos van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden alle prothese- en andere toestellen welke hun lichaamsgebrek vereist.

Deze bepaling is nog slechts van toepassing op de begunstigden van de wet van 13 juli 1951 betreffende de herstelling van de schade veroorzaakt door de op 29 april 1942 voorgekomen ontploffing te Tessenderlo.

Art. 38 *Opgeheven bij K.B. van 14 september 1992.*

Art. 39 De Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, kan de hem bij deze wet toegekende macht op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of verschillende ambtenaren die tot zijn ministerie behoren.

Art. 40 De Hoofdstaatscommissarissen en de Staatscommissarissen belast met de toepassing van de wet van 26 februari 1947 tot inrichting van het statuut der politieke gevangenen, de wet van 5 februari 1947 tot inrichting van het statuut der vreemdelingen-politieke gevangenen, de besluitwet van 24 december 1946 tot inrichting van het statuut der burgerlijke weerstanders en werkweigeraars, de besluitwet van 24 december 1946 tot inrichting van het statuut der weggevoerden tot de verplichte tewerkstelling, de wet van 1 september 1948, houdende inrichting van het statuut der weerstanders door de sluikpers, en de tegenwoordige wet, hebben dezelfde bevoegdheid als die welke de wet van 19 augustus 1947, betreffende het bewijs door getuigen in zake uit de oorlog van 1940 voortspruitende schade aan personen verleent aan elk organisme dat opgericht werd met het oog op de vaststelling, de schatting of de vergoeding van de schade die tengevolge van de oorlog van 1940 aan de personen werd toegebracht.

In de uitoefening van hun ambt hebben zij de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

Art. 41 *Aangevuld bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 24°.*

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1954.

Tenzij de wet het anders bepaalt worden de voorwaarden vereist van de burgerlijke slachtoffers of van hun rechthebbenden beoordeeld op de data vastgesteld in de artikelen 11 en 17 van de wet of op de 1 januari 1954 in de gevallen waarin artikel 35, § 1 van toepassing is.

HOOFDSTUK VII. Overgangsbepalingen

Art. 42 De laatste volzin van artikel 3 der wet van 1 juni 1949, tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan de burgerlijke invaliden van beide oorlogen alsmede aan de weduwen en wezen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, wordt door de navolgende tekst vervangen:

"Worden, volgens de hierna bepaalde regels, op deze vergoeding in mindering gebracht, de kindertoeslagen ontvangen, hetzij krachtens de wetgeving betreffende de kindertoeslagen voor de loonarbeiders of de gezinsvergoedingen voor zelfstandige arbeiders, hetzij krachtens de wetgeving betreffende de onvrijwillige werklozen.

Wanneer het de kindertoeslagen betreft, vastgesteld bij de artikelen 50bis en 56bis der samengeordende wetten betreffende de kindertoeslagen voor de loonarbeiders, worden de verminderingen berekend naar de achtereenvolgens geldende wettelijke schalen.

Wanneer het de kindertoeslagen betreft, vastgesteld bij de artikelen 40, 42 en 56 der samengeordende wetten betreffende de kindertoeslagen voor de loonarbeiders of door de wetgeving betreffende de gezinsvergoedingen voor zelfstandige arbeiders, en

die welke vastgesteld werden voor de onvrijwillige werklozen, worden de afhoudingen gedaan op grondslag van de toeslagen, die aan het rechthebbende kind werden verleend, hetzij op 1 juli 1949, hetzij op de datum waarop het voor de eerste maal zijn toeslag als wees van een oorlogsslachtoffer ontvangt, indien deze ingenottreding valt na 1 juli 1949, met toepassing evenwel van de achtereenvolgens geldende wettelijke schalen.

De afhoudingen blijven op die grondslag vastgesteld, behalve op aanvraag van de verkrijgers der kindertoeslagen, wanneer bewezen wordt dat een wijziging, die zich in de toestand van de rechthebbende kinderen heeft voorgedaan, een vermindering van de in het vorig lid vastgestelde afhoudingen tot gevolg moet hebben.

Die vermindering wordt toegepast van de datum af, waarop de wijziging zich heeft voorgedaan."

---

[1] Om in aanmerking te komen, moeten de belanghebbenden een aanvraag indienen in de vorm als voorgeschreven bij artikel 19. De aanvraag heeft uitwerking op 1 januari 1974 wanneer ze wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van de wet van 17 februari 1975 tot wijziging van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden; op de eerste dag van het kwartaal na dat waarin de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.
Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met die wijziging worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden en het recht van dezen op het genot van die wijziging wordt erkend vanaf 1 januari 1974, wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van de voorgenoemde wet van 17 februari 1975 en vanaf de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.
Aanvragen in overeenstemming met die wijziging, ingediend vóór de inwerkingtreding van de voorgenoemde wet en waarover op dezelfde datum niet definitief uitspraak is gedaan, moeten niet hernieuwd worden; zij hebben evenwel uitwerking vanaf 1 januari 1974 (zie wet van 17 februari 1974, art. 2).

[2] Om het in artikel 2 bedoelde voordeel te genieten dient de belanghebbende een aanvraag in overeenkomstig artikel 19 van deze wet van 15 maart 1954.
De aanvraag krijgt gevolg op de eerste dag van het trimester dat volgt op datgene tijdens welk de aanvraag is ingediend.
§ 2. De uitvoeringsbeslissingen die niet conform artikel 2 zijn worden herzien op vraag van de belanghebbenden en hun recht op het voordeel van deze wijziging wordt erkend als daterend van de eerste dag van de maand waarin de aanvraag tot herziening is geschied.
§ 3. De lopende aanvragen en deze waarover niet definitief is beslist dienen niet hernieuwd te worden. Ze krijgen evenwel pas gevolg vanaf de inwerkingtreding van de wet van 12 januari 2017 (zie art. 3 van de wet van 12 januari 2017).

[3] De bepalingen van artikel 6bis, § 1, van voorgenoemde wet, zoals ze werden gewijzigd bij § 1 van dit artikel treden in werking op 1 januari 1990. Deze wijzigingen zijn echter van toepassing ten belope van de helft van deze verhoging voor de periode tussen 1 januari en 31 december 1989; de aldus verkregen bedragen worden afgerond op het dichtstbijzijnde veelvoud van vier.

[4] Inwerkingtreding: 01/07/2017.

[5] Inwerkingtreding: 01/09/1998.

[6] Inwerkingtreding: 01/01/1982.

[7] Inwerkingtreding: 01/10/1983.

[8] Zie art. 16 van de wet van 27 mei 1969 in verband met het afschaffen van de termijnen voor het indienen van een aanvraag.

[9] De aanvragen om het voordeel te bekomen van de artikelen 28bis en 32ter hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1974 indien zij ingediend worden binnen de drie maanden na het inwerkingtreden van de wet van 21 november 1974 tot wijziging van de wetgeving betreffende de oorlogsschade aan private goederen en van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden; en in de andere gevallen de eerste dag van het kwartaal volgende op de indiening van de aanvraag.
Het voordeel van diezelfde artikelen is toepasselijk op de pensioenaanvragen ingediend voor het in werking treden van de voorgenoemde wet van 21 november 1974 en waarover geen definitieve uitspraak op dezelfde datum is gedaan. Zij hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1974.

De uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met dezelfde artikelen worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden en hun recht op het genot van die artikelen wordt erkend met ingang van 1 januari 1974 indien de aanvraag binnen de drie maanden na het in werking treden van voorgenoemde wet wordt ingediend en voor de andere gevallen op de eerste dag van het kwartaal dat op de indiening van de aanvraag volgt (zie wet van 21 november 1974, art. 12).

Wet van 1 augustus 1985
(Staatsblad 6 augustus)

houdende fiscale en andere bepalingen.

Gewijzigd bij: *de wetten van 26 maart 2003 (Staatsbl. 22 mei), 22 april 2003 (Staatsbl. 22 mei), het K.B van 19 december 2003 (Staatsbl. 30 december), de wet van 7 december 2004 (Staatsbl. 31 december), het K.B van 31 oktober 2005 (Staatsbl. 7 december), de wetten van 12 januari 2006 (Staatsbl. 18 juli), 13 januari 2006 (Staatsbl. 31 januari), 1 april 2007 (Staatsbl. 15 mei), 15 mei 2007 (Staatsbl. 31 juli), 30 december 2009 (Staatsbl. 25 januari 2010), 31 mei 2016 (Staatsbl. 17 juni), 25 december 2016 (Staatsbl. 29 december), 19 maart 2017 (Staatsbl. 31 maart), 18 juli 2017 (Staatsbl. 4 augustus), 15 januari 2019 (Staatsbl. 8 februari) en 3 februari 2019 (Staatsbl. 8 februari).*

- UITTREKSEL **-**

HOOFDSTUK III. GERECHTELIJKE ORGANISATIE EN VEILIGHEID VAN DE BURGERS

AFDELING II. Hulp van de Staat aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders
Gewijzigd bij de wet van 27 december 2004, art. 458 (1) (2).

Art. 28 *Vervangen bij de wet van 27 december 2004, art. 459 (1).*

Er wordt een bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, hierna "het Fonds" genoemd.

Art. 29 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 december 2003, art. 23 (3), vervangen bij de wet van 27 december 2004, art. 460 (1), gewijzigd bij het K.B. van 31 oktober 2005, art. 1 (4) en de wetten van 25 december 2016, art. 47 (5) en 19 maart 2017, art. 8 (6).*

Het Fonds wordt gestijfd door de bijdragen bepaald in het tweede lid.

Bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf spreekt de rechter de verplichting uit om een bedrag van 25 EUR te betalen als bijdrage tot het Fonds. Elk door de procureur des Konings gegeven bevel tot betalen, overeenkomstig artikel 65/1 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, aangaande feiten strafbaar gesteld met een correctionele hoofdstraf van minimum 26 euro, wordt verhoogd met dezelfde bijdrage tot het fonds. Dit bedrag is onderworpen aan de verhoging voorzien in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdeciemen op de strafrechtelijke geldboeten en kan gewijzigd worden bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De federale overheidsdienst Financiën zorgt voor de invordering van de bedragen bedoeld in het vorige lid, volgens de regels van toepassing op de invordering van de strafrechtelijke geldboeten. De ingevorderde sommen worden driemaandelijks overgemaakt aan het Fonds.

De betalingen door de veroordeelde gedaan, worden eerst op de gerechtskosten verschuldigd aan de Staat, vervolgens op de bijdrage bedoeld in het eerste lid, vervolgens op de aan het Begrotingsfonds voor de juridische

tweedelijnsbijstand gestorte bijdrage bedoeld in artikel 4, § 3, van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en ten slotte op de strafrechtelijke geldboete toegerekend, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 49 van het Strafwetboek.

Art. 30

Gewijzigd bij de wetten van 22 april 2003, art. 4 (3), 31 mei 2016, art. 2 (7), 18 juli 2017, art. 28 (8) en 3 februari 2019, art. 2 (9).

§ 1. Er wordt een commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders ingesteld, hierna "de commissie "genoemd, die uitspraak doet over de aanvragen tot toekenning van een noodhulp, een financiële hulp of een aanvullende hulp.

§ 2. De commissie wordt ingedeeld in kamers. De Koning bepaalt het aantal kamers.

De voorzitter en de ondervoorzitters van de commissie zijn magistraten van de rechterlijke orde of ere-magistraten. Het aantal ondervoorzitters is hetzelfde als het aantal kamers min één.

De commissie bestaat verder uit evenveel advocaten of ereadvocaten en ambtenaren of gepensioneerde ambtenaren van niveau A als er kamers zijn. Andere categorieën commissieleden kunnen door de Koning worden aangewezen. Hij kan hiertoe bijzondere voorwaarden opleggen. De helft van de leden behoort tot de Nederlandse taalrol, de andere helft tot de Franse taalrol. De voorzitter, de ondervoorzitters en ieder lid hebben een plaatsvervanger.

De voorzitter en zijn plaatsvervanger moeten het bewijs leveren van de kennis van het Nederlands en het Frans, overeenkomstig de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken. Ze behoren tot verschillende taalrollen. Ten minste één van de personen vermeld in het derde lid moet, op de door de Koning bepaalde wijze, het bewijs leveren van een voldoende kennis van de Duitse taal. De voorzitter, de ondervoorzitters, de leden en hun plaatsvervangers worden door de Koning aangewezen. De helft van de ambtenaren wordt aangewezen op voordracht van de minister van Financiën, de andere helft op voordracht van de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort.

Het mandaat van de voorzitter, de ondervoorzitters, de leden en hun plaatsvervangers duurt zes jaar, zonder dat de titularis de leeftijd van 73 jaar mag overschrijden. Het mandaat is hernieuwbaar.

...

Iedere kamer wordt voorgezeten door de voorzitter of een ondervoorzitter, of door hun plaatsvervanger.
...

§ 2bis. De voorzitter van de commissie oefent zijn functie voltijds uit.

Hij wordt van rechtswege gedetacheerd door zijn rechtscollege.

Hij geniet een wedde die gelijkstaat met die van eerste-advocaat-generaal bij het Hof van Cassatie, alsmede de daaraan verbonden verhogingen en

voordelen en de van de door artikel 357, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde premie.

Hij neemt zijn plaats op de ranglijst weer in van het ogenblik af dat hij zijn mandaat neerlegt.

De voorzitter wordt in zijn functies bijgestaan door de plaatsvervangende voorzitter.

Ingeval de voorzitter verhinderd is, neemt de plaatsvervangende voorzitter zijn taak over.

Ingeval deze beide magistraten verhinderd zijn, neemt de door de voorzitter aangewezen ondervoorzitter, of bij gebrek hiervan, de ondervoorzitter met de meeste anciënniteit, hun taken over.

§ 2ter. De in artikel 42bis bedoelde kamers gespecialiseerd in de behandeling van zaken van slachtoffers van terroristische daden, vormen een aparte afdeling van de commissie, genaamd "Afdeling Terrorisme".

De overige kamers vormen de afdeling van de commissie, genaamd "Algemene Afdeling".

Overeenkomstig artikel 18, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, worden alle aanvragen voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en de aanvragen voor het herstelpensioen gericht aan de commissie.

§ 2quater. De commissie wordt bijgestaan door een secretariaat dat wordt geleid door een secretaris en verder is samengesteld uit een secretaris-afdelingshoofd voor de Algemene Afdeling en een secretaris-afdelingshoofd voor de Afdeling Terrorisme, en uit minstens evenveel adjunct-secretarissen als er kamers zijn min twee; de personeelsformatie van het secretariaat van de commissie moet ten minste uit achttien personen bestaan. Zij worden aangewezen door de minister van Justitie. De helft behoort tot de Nederlandse taalrol, de andere helft tot de Franse taalrol.

In functie van de noodwendigheden van de dienst kan de secretaris, in overleg met de secretaris-afdelingshoofd van de Algemene Afdeling en de secretaris-afdelingshoofd van de Afdeling Terrorisme, beslissen adjunct-secretarissen af te vaardigen van de ene afdeling naar de andere afdeling.

§ 3. De kamers doen uitspraak over de verzoeken om financiële hulp, de verzoeken om aanvullende hulp en de verzoeken om uitzonderlijke hulp bedoeld in de artikelen 31bis, 37 en 37bis.

De voorzitters van de kamers houden zitting als enig lid inzake verzoeken om noodhulp als bedoeld in artikel 36, inzake verzoeken die kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond zijn, of wanneer ze de afstand van het geding toewijzen of de zaak van de rol afvoeren.

§ 4. De kosten verbonden aan de werkzaamheden van de commissie en het secretariaat komen ten laste van de begroting van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Art. 31

Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 2 (10) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 462 (1), 30 december 2009, art. 9 (11) en 31 mei 2016, art. 3 (7).

De commissie kan een financiële hulp toekennen aan:

1° personen die ernstige lichamelijke of psychische schade ondervinden als rechtstreeks gevolg van een opzettelijke gewelddaad;

2° erfgerechtigden, in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, tot en met de tweede graad van een persoon die overleden is als rechtstreeks gevolg van een opzettelijke gewelddaad, alsook aanverwanten tot en met dezelfde graad of personen die in duurzaam gezinsverband samenleefden met de overledene;

3° erfgerechtigden, in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, tot en met de tweede graad van een niet overleden slachtoffer dat voldoet aan de voorwaarden van artikel 31,1° alsook aanverwanten tot en met dezelfde graad of personen die in duurzaam gezinsverband samenleefden met dit slachtoffer;

4° erfgerechtigden, in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, tot en met de tweede graad van een persoon die sinds meer dan een jaar vermist is indien deze vermissing naar alle waarschijnlijkheid te wijten is aan een opzettelijke gewelddaad, alsook aanverwanten tot en met dezelfde graad of personen die in duurzaam gezinsverband samenleefden met de vermiste persoon;

5° hen die vrijwillig hulp bieden aan slachtoffers, niet in het kader van de uitoefening van een beroepsactiviteit in verband met de veiligheid en niet in het kader van een deelname aan eender welke gestructureerde vereniging teneinde hulp en bijstand te verlenen aan derden, en die "occasionele redders "genoemd worden of, in geval van overlijden, van de occasionele redder, zijn erfgerechtigden in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, tot en met de tweede graad alsook aanverwanten tot en met dezelfde graad of personen die in duurzaam gezinsverband samenleefden met de overledene.

De commissie kan aan de onder 2°, 4° en 5° van het eerste lid bedoelde erfgerechtigden hulp toekennen ongeacht of ze geërfd hebben of niet van het overleden of vermiste slachtoffer of van de occasionele redder krachtens het in dit geval toepasselijk erfstelsel of krachtens de door hem genomen laatste wilsbeschikkingen.

Art. 31bis

Ingevoegd bij de wet van 26 maart 2003, art. 3 (10) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 463 (1), 30 december 2009, art. 10 (11) en 15 januari 2019, art. 2 (9).

§ 1. De financiële hulp als bedoeld in artikel 31, 1° tot 4°, wordt toegekend onder de volgende voorwaarden:

1° De gewelddaad is in België gepleegd.

Hiermee wordt een in het buitenland gepleegde opzettelijke gewelddaad, waarvan een in artikel 42, § 3, bedoeld persoon in bevolen dienst het slachtoffer is, gelijkgesteld.

2° ...

3° Indien de dader onbekend is, moet de verzoeker klacht hebben ingediend, de hoedanigheid van benadeelde partij hebben aangenomen of zich burgerlijke partij hebben gesteld.

Indien het strafdossier geseponeerd wordt wegens die reden is het indienen van een klacht of het aannemen van de hoedanigheid van benadeelde persoon voldoende.

Het verzoek is binnen drie jaar ingediend. De termijn loopt, naargelang het geval, vanaf de dag van de eerste beslissing tot seponering wegens onbekende dader of vanaf de dag waarop een onderzoeksgerecht een beslissing tot buitenvervolgingstelling wegens onbekende daders uitgesproken heeft die kracht van gewijsde heeft bekomen.

Met een beslissing tot buitenvervolgingstelling wegens onbekende daders wordt gelijkgesteld, de beslissing van een burgerlijk of strafrechterlijk gerecht die de verdachte of de verweerder van de schuld van een opzettelijke gewelddaad, of van de verantwoordelijkheid van de nadelige gevolgen daarvan, ontlast, voor zover deze beslissing de werkelijkheid van de opzettellijke gewelddaad en van de gevolgen ervan onbetwijfelbaar vaststelt, zonder aan enig persoon de verantwoordelijkheid daarvan toe te schrijven.

De hulp kan ook worden toegekend indien er meer dan een jaar verstreken is sinds het indienen van een klacht, het aannemen van de hoedanigheid van benadeelde persoon of de datum van de burgerlijke partijstelling en de dader onbekend blijft.

4° Indien de dader bekend is, moet de verzoeker schadevergoeding nastreven door middel van een burgerlijke partijstelling, een rechtstreekse dagvaarding of een vordering voor een burgerlijke rechtbank.

Het verzoek kan slechts worden ingediend, naargelang het geval, na een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de strafvordering of na een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de burgerlijke rechtbank over de toerekening van of over de vergoeding van de schade.

Het verzoek is binnen drie jaar ingediend.

De termijn loopt, naargelang het geval, vanaf de dag waarop er definitief uitspraak is gedaan over de strafvordering bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing door een onderzoeks- of vonnisgerecht, de dag waarop een strafrechtbank bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing uitspraak heeft gedaan over de burgerlijke belangen na de beslissing over de strafvordering, of de dag waarop uitspraak is gedaan door een burgerlijke rechtbank bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de toerekening van of over de vergoeding van de schade.

5° De schade kan niet afdoende worden hersteld door de dader of de burgerlijk aansprakelijke partij, op grond van een stelsel van sociale zekerheid of een private verzekering, noch op enige andere manier.

6° Wanneer de verzoeker door omstandigheden volledig buiten zijn wil om geen klacht kon indienen, de hoedanigheid van benadeelde partij niet kon aannemen, zich geen burgerlijke partij kon stellen, geen vordering kon instellen of geen vonnis kon bekomen of wanneer het instellen van een vordering of het bekomen van een vonnis gelet op de insolvabiliteit van de dader kennelijk onredelijk lijkt, kan de commissie oordelen dat de door de verzoeker aangehaalde redenen voldoende zijn om hem te ontslaan van de in 3° en 4° voorziene voorwaarden.

§ 2. De financiële hulp bedoeld in artikel 31, 5°, wordt toegekend wanneer de occasionele redders aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° op het Belgisch grondgebied geïntervenieerd hebben;

2° een schade ondervonden hebben:

a) hetzij door vrijwillig hulp verleend te hebben aan een slachtoffer van een opzettelijke gewelddaad of van de ontploffing van een oorlogstuig of een valstriktuig;

b) hetzij door een daad gesteld te hebben om personen te redden van wie het leven in gevaar was;

3° een verzoek tot hulp ingediend hebben binnen een termijn van drie jaar te rekenen vanaf één van de daden of de ontploffing bedoeld in 2°;
Wanneer de verzoeker naar aanleiding van de feiten een klacht zou indienen, de hoedanigheid van benadeelde partij zou aannemen, zich burgerlijke partij zou stellen, een vordering zou instellen of een vonnis zou bekomen dan geldt, naargelang het geval, dezelfde termijn als deze voorzien in artikel 31bis, § 1, 3° of 4°.

4° geen effectief en voldoende schadeherstel kunnen verkrijgen door de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, door een stelsel van sociale zekerheid, door een private verzekering of op elke andere wijze.

Art. 32 *Ingevoegd bij de wet van 26 maart 2003, art. 4 (10) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 464 (1), 31 mei 2016, art. 4 (7) en 15 januari 2019, art. 3 (9).*

§ 1. Voor de toekenning van een hulp aan de personen als bedoeld in artikel 31, 1°, steunt de commissie uitsluitend op de volgende bestanddelen van de geleden schade:

1° de morele schade...;

2° de medische kosten en de ziekenhuiskosten, met inbegrip van de prothesekosten;

3° de tijdelijke of blijvende invaliditeit;

4° een verlies of vermindering aan inkomsten ten gevolge van de tijdelijke of blijvende arbeidsongeschiktheid;

5° de esthetische schade;

6° de procedurekosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;

7° de materiële kosten;

8° de schade die voortvloeit uit het verlies van een of meer schooljaren.

9° de uitzonderlijke schade ten gevolge van het langdurig in het ongewisse blijven omtrent de identiteit en de motieven van de dader of de daders (12).

§ 2. Voor de toekenning van een hulp aan de personen als bedoeld in artikel 31, 2°, steunt de commissie uitsluitend op de volgende bestanddelen van de geleden schade:

1° de morele schade;

2° de medische kosten en de ziekenhuiskosten;

3° het verlies aan levensonderhoud voor personen die op het ogenblik van de gewelddaad ten laste waren van het slachtoffer;

4° de begrafeniskosten;

5° de procedurekosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;

6° de schade die voortvloeit uit het verlies van een of meer schooljaren.

7° de uitzonderlijke schade ten gevolge van het langdurig in het ongewisse blijven omtrent de identiteit en de motieven van de dader of de daders (12).

§ 3. Voor de toekenning van een hulp aan de personen als bedoeld in artikel 31, 3° en 4°, steunt de commissie uitsluitend op de volgende bestanddelen van de geleden schade:

1° de morele schade;

2° de medische kosten en de ziekenhuiskosten;

3° de procedurekosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;

4° de uitzonderlijke schade ten gevolge van het langdurig in het ongewisse blijven omtrent de identiteit en de motieven van de dader of de daders (12).

§ 4. Voor de toekenning van hulp aan de personen bedoeld in artikel 31, 5°, baseert de commissie zich uitsluitend op de volgende elementen van de geleden schade:

1° voor de occasionele redders, de elementen van de schade bedoeld in § 1;

2° voor de rechthebbenden van de occasionele redders, de elementen van de schade bedoeld in § 2.)

§ 5. De hulp voor het nadeel omschreven in § 1, 6° en 7°, in § 2, 4° en 5°, en in § 3, 3°, wordt toegekend overeenkomstig de voorwaarden en de maximumbedragen bepaald bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Art. 33 *Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 5 (10) en gewijzigd bij de wetten van 30 december 2009, art. 11 (11) en 31 mei 2016, art. 5 (7).*

§ 1. Het bedrag van de hulp wordt naar billijkheid bepaald.

De commissie kan onder meer rekening houden met:

- het gedrag van de verzoeker of van het slachtoffer indien dit gedrag rechtstreeks of onrechtstreeks heeft bijgedragen tot het ontstaan van de schade of de toename ervan;

- de relatie tussen de verzoeker of het slachtoffer en de dader.

§ 2. De hulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot een bedrag van 125 000 euro.

Art. 33bis *Ingevoegd bij de wet van 26 maart 2003, art. 6 (10).*

De hulp kan ook worden toegekend wanneer geen definitieve rechterlijke beslissing over de burgerlijke belangen is genomen. In dat geval raamt de commissie zelf het nadeel dat ze in aanmerking neemt. Deze raming bindt de hoven en rechtbanken niet.

Art. 34 *Vervangen bij de wet van 22 april 2003, art. 5 (3) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 465 (1) en 30 december 2009, art. 12 (11).*

De vraag om financiële hulp, noodhulp of aanvullende hulp geschiedt bij verzoekschrift dat in twee exemplaren wordt neergelegd bij het secretariaat van de commissie of haar wordt toegezonden bij een ter post aangetekende brief. Het wordt ondertekend door de verzoeker of door zijn advocaat.

In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornamen, het beroep, de woonplaats en de nationaliteit van het slachtoffer, de verzoeker en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger;

3° de datum, de plaats en een korte beschrijving van de opzettelijke gewelddaad, de ontploffing of de reddingsactie;

4° voor de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, de datum waarop klacht is ingediend, waarop de hoedanigheid van benadeelde persoon is aangenomen en, in voorkomend geval, de datum van de burgerlijke partijstelling;

5° de middelen waarover de verzoeker beschikt om schadevergoeding te verkrijgen;

6° de raming van de verschillende bestanddelen van de schade waarvoor een hulp wordt gevraagd en het totale bedrag van de gevraagde hulp.

Het verzoekschrift eindigt met de woorden: "Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is."

Bij het verzoekschrift worden gevoegd:

- voor de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, een afschrift van, naargelang het geval, de klacht, de beslissing tot seponering wegens het onbekend blijven van de dader, de beslissing van het onderzoeksgerecht, de definitieve rechterlijke beslissing over de strafvordering, de latere beslissing van de strafrechter over de burgerlijke belangen en de eventuele beslissing van de burgerlijke rechtbank;

- de stukken tot staving van de verschillende bestanddelen van de schade waarvoor een hulp wordt gevraagd, waaronder de medische attesten en verslagen.

Art. 34bis

Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 6 (3) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 466 (1) en 3 februari 2019, art. 2 (9).

De commissie kan alle nuttige onderzoeken uitvoeren of gelasten die ertoe strekken de financiële toestand na te gaan van de verzoeker en, in voorkomend geval, van degene die de opzettelijke gewelddaad heeft gepleegd. Ze kan iedere overheid om inlichtingen vragen betreffende hun beroepssituatie en hun financiële, sociale en fiscale toestand, zonder dat die overheid haar de plicht tot geheimhouding kan tegenwerpen. Zij kan eveneens, onder dezelfde voorwaarden, van elke verzekeraar of verzekeringstussenpersoon de nodige informatie vorderen met betrekking tot verzekeringen die zouden kunnen tussenkomen ten voordele van de verzoeker, volgend op de opzettelijke gewelddaad of de daad bedoeld in artikel 31bis, § 2, 2°, a) of b). Ze kan, met machtiging van de procureur-generaal of de auditeur-generaal, de politiediensten verzoeken een financieel onderzoek in te stellen.

De commissie kan, met machtiging van de procureur-generaal of auditeur-generaal, de mededeling gelasten van het origineel of een afschrift van het strafdossier.

De commissie kan de gerechtelijke geneeskundige dienst opdragen een deskundig onderzoek uit te voeren of te gelasten waarbij de letsels van het slachtoffer worden vastgesteld en omschreven. Zij kan eventueel andere deskundigen aanstellen en getuigen horen.

Het resultaat van de onderzoeksverrichtingen is uitsluitend bestemd voor het onderzoek van het verzoek en blijft gedekt door het beroepsgeheim.

Elk lid van een kamer kan de onderzoeksverrichtingen vermeld in het eerste tot derde lid uitvoeren of gelasten.

De secretaris en de adjunct-secretarissen bereiden de dossiers voor en vullen ze aan. Ze maken in elke zaak een verslag op en kunnen de commissieleden voorstellen om een onderzoeksverrichting te bevelen zoals bedoeld in het eerste tot derde lid. Het verslag omvat een beknopte weergave van de objectieve feitelijke gegevens (en, in voorkomend geval, de genomen rechterlijke beslissingen. Dit verslag geeft in voorkomend geval aan) welke gegevens nog ontbreken en welke wettelijke voorwaarden niet of nog niet vervuld lijken te zijn.

Art. 34ter *Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 7 (3).*

De commissie doet uitspraak bij een met redenen omklede beslissing.

De verzoeker wordt door de commissie gehoord indien hij daar schriftelijk heeft om verzocht of indien ze dit noodzakelijk acht. Hij kan zich hiervoor laten bijstaan of vertegenwoordigen door zijn advocaat. Hij kan zich ook laten bijstaan door de gemachtigde van een overheidsinstelling of een door de Koning hiertoe erkende vereniging.

De Minister van Justitie of zijn afgevaardigde kan een schriftelijk advies uitbrengen betreffende de naleving van de wet.

Art. 34quater *Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 8 (3).*

De verzoeker en de Minister van Justitie kunnen tegen de beslissing van de commissie een beroep tot nietigverklaring instellen bij de Raad van State, overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Art. 34quinquies *Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 9 (3).*

De beslissing van de commissie wordt binnen acht dagen na de uitspraak bij een ter post aangetekende brief bekendgemaakt aan de verzoeker, en per gewone post aan de advocaat van de verzoeker en de Minister van Justitie.

De kennisgeving aan de verzoeker vermeldt de inhoud van artikel 34quater.

Art. 34sexies *Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 10 (3).*

De Koning stelt de nadere regels vast inzake de procedure en de werking van de commissie.

Art. 35 *Opgeheven bij de wet van 26 maart 2003, art. 12 (10).*

Art. 36 *Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 7 (10) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 467 (1) en 31 mei 2016, art. 7 (7).*

Onverminderd de toepassing van de artikelen 31 tot 33, § 1, kan de commissie een noodhulp toekennen wanneer elke vertraging bij de toekenning van de hulp de verzoeker een ernstig nadeel kan berokkenen, gelet op zijn financiële situatie.

De noodhulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot een bedrag van 30 000 euro.

De noodhulp kan aangevraagd worden zodra de ontploffing of de reddingsdaad zich hebben voorgedaan en, voor de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, vanaf de burgerlijke partijstelling of de indiening van een klacht.

Wanneer het gaat om de kosten bedoeld in artikel 32, § 1, 2°, is de dringendheid altijd verondersteld. Artikel 33, § 1, is niet van toepassing wanneer de commissie zich uitspreekt over het verzoek tot tenlasteneming van deze kosten. Het reële bedrag van de kosten wordt door de commissie in aanmerking genomen, zonder toepassing van de beperking die bepaald wordt in het tweede lid.

Art. 37 *Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 8 (10) en gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016, art. 8 (7).*

De commissie kan een aanvullende hulp toekennen wanneer na de toekenning van de hulp, het nadeel kennelijk is toegenomen, onverminderd de toepassing van de artikelen 31 tot 33, § 1.

De aanvullende hulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot het op de dag van de neerlegging van het verzoekschrift tot het bekomen van een hoofdhulp toepasselijk bedrag, verminderd met de reeds toegekende hulp en de eventuele noodhulp.

Het verzoek tot toekenning van een aanvullende hulp wordt, op straffe van verval, binnen tien jaar te rekenen van de dag waarop de hulp uitbetaald is, ingediend.

Art. 37bis *Vervangen bij de wet van 3 februari 2019, art. 3 (9).*

Indien de dader onbekend blijft en er werd noch een beslissing tot seponering wegens onbekende dader genomen, noch een beslissing tot buitenvervolgingstelling wegens onbekende dader uitgesproken, dan kan de commissie een uitzonderlijke hulp toekennen in geval van de schade bedoeld in artikel 32, § 1, 9°, artikel 32, § 2, 7°, of artikel 32, § 3, 4°, onverminderd de toepassing van de artikelen 31 tot 33, § 1.

De uitzonderlijke hulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot het bedrag van 125 000 euro. Indien de verzoeker reeds een noodhulp, hulp of aanvullende hulp ontvangen zou hebben, dient deze in mindering gebracht te worden.

Het verzoek tot toekenning van een uitzonderlijke hulp wordt, op straffe van verval, ingediend binnen tien jaar te rekenen van de dag van de beslissing van de commissie over de hulp bedoeld in artikel 31bis. De uitzonderlijke hulp kan slechts worden toegekend indien er meer dan tien jaar verstreken zijn sinds de feiten waarvoor de uitzonderlijke hulp gevraagd (13).

Art. 37ter *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 4 (9).*

De maximumbedragen bedoeld in de artikelen 33, 36 en 37bis kunnen bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad worden verhoogd.

Art. 38 *Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art 10 (10) en gewijzigd bij de wet van 27 december 2004,* art. 468 (*1*).

De door de commissie toegekende hulp wordt door de Minister van Justitie rechtstreeks uitbetaald aan de verzoeker, rekening houdend met de beschikbare middelen van het Fonds.

Art. 39 *Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 11 (10) en gewijzigd bij de wet van 15 januari 2019, art. 5 (9).*

§ 1. De Staat treedt van rechtswege in de rechten van het slachtoffer voor het bedrag van de toegekende hulp tegen de dader of de burgerlijk aansprakelijke partij.

§ 2. De Staat kan de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van de toegekende hulp vorderen wanneer het slachtoffer na de uitbetaling ervan in enige hoedanigheid schadeloosstelling verkrijgt.

Vooraleer een vordering tot terugbetaling wordt ingeleid, verstrekt de commissie aan de Minister van Financiën een met redenen omkleed advies.

§ 2bis. Onverminderd het subsidiariteitsbeginsel van de financiële hulp omschreven in artikel 31bis, § 1, 5°, en § 2, 4°, en in artikel 42quinquies, § 1, 3°, en § 2, 4°, treedt de Staat eveneens van rechtswege in de rechten van de verzoeker voor het bedrag van de toegekende hulp tegen de verzekeraar die zou kunnen tussenkomen ten voordele van de verzoeker, volgend op de opzettelijke gewelddaad of de daad bedoeld in artikel 31bis, § 2, 2° (14).

§ 3. De Staat kan volledige of gedeeltelijke terugbetaling vorderen wanneer de hulp geheel of gedeeltelijk is toegekend op grond van valse of onvolledige verklaringen van de verzoeker.

Het koninklijk besluit van 31 mei 1933, betreffende de verklaring te doen in verband met de subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn, is van toepassing.

§ 4. De Staat kan tevens de volledige of gedeeltelijke terugbetaling vorderen van de noodhulp bedoeld in artikel 36, vierde lid, indien een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing de volledige of gedeeltelijke verantwoordelijkheid bij het slachtoffer legt.

Art. 40 *Hersteld bij de wet van 13 januari 2006, art. 2 (15).*

Wanneer een opzettelijke gewelddaad is gepleegd op het grondgebied van een andere lid-Staat van de Europese Unie en de verzoeker zijn gewone verblijfplaats in België heeft, dan kan hij zich richten tot de commissie, die hem bijstaat in zijn aanvraag tot schadeloosstelling bij de bevoegde overheid.
In dit geval is de commissie belast met:

1° het verstrekken aan de verzoeker van essentiële informatie betreffende de mogelijkheden om een schadeloosstelling aan te vragen in de lid-Staat waar de daad werd gepleegd, alsook van de vereiste aanvraagformulieren, op basis van een handleiding samengesteld door de Europese Commissie;

2° het verstrekken aan de verzoeker, op diens verzoek, van algemene raad en informatie over de wijze waarop het formulier moet worden ingevuld en welke stukken zouden moeten worden bijgevoegd;

3° het zo spoedig mogelijk verzenden van het verzoekschrift en de eventuele bijgevoegde stukken aan de beslissende instantie van de lid-Staat van de Unie waar de daad werd gepleegd, met gebruikmaking van het standaardformulier opgesteld door de Europese Commissie;

4° het geven aan de verzoeker, indien nodig, van algemene raad voor het verstrekken van de aanvullende informatie waar de beslissende instantie om verzoekt, en deze aanvullende informatie, op verzoek van de verzoeker, zo snel mogelijk rechtstreeks doorgeven aan de beslissende instantie, indien nodig met een lijst van de bijgevoegde stukken;

5° het nemen van de nodige maatregelen indien de beslissende instantie beslist de verzoeker of elke andere persoon, zoals een getuige of een deskundige, te horen, opdat:

a) de betrokkenen rechtstreeks door de beslissende instantie worden gehoord, overeenkomstig de wetgeving van de lid-Staat waar zij is gevestigd, met name per telefoon- of videoverbinding, of

b) de betrokkenen door de commissie worden gehoord en vervolgens een proces-verbaal van het verhoor toegezonden wordt aan de beslissende instantie.

Rechtstreeks verhoor in de zin van punt 5°, a) mag alleen plaatsvinden in samenwerking met de commissie en op vrijwillige basis, zonder dat de beslissende instantie dwangmaatregelen kan opleggen.

Bij de uitoefening van de opdrachten omschreven in de punten 1 tot 5 gaat de commissie tot geen enkele beoordeling van de aanvraag over en informeert ze de verzoekers omtrent de mogelijkheden om bijgestaan of vertegenwoordigd te worden.

De commissie kan de secretaris en de adjunct-secretarissen belasten met de praktische uitvoering van de punten 1 tot 4. De verhoren bedoeld in punt 5 worden afgenomen door de voorzitters van de kamers die zitting houden als enig lid.

Art. 40bis *Ingevoegd bij de wet van 31 januari 2006, art. 3 (15) en gewijzigd bij de wet van 15 januari 2019, art. 2 (9).*

Wanneer een opzettelijke gewelddaad is gepleegd op het grondgebied van België en de verzoeker zijn gewone verblijfplaats in een andere lid-Staat van de Europese Unie heeft, kan de verzoeker zijn verzoekschrift, met de vraag om financiële hulp, noodhulp, voorschot of aanvullende hulp, aan de commissie richten via de instantie die door de betrokken lid-Staat specifiek is belast om het slachtoffer bij te staan in zijn aanvraag bij de bevoegde instantie, en dit door middel van een standaardformulier opgesteld door de Europese Commissie.

Na ontvangst van een verzoekschrift dat is overgezonden door de assistentieverlenende instantie, deelt de commissie zo spoedig mogelijk de volgende informatie en documenten mee aan de assistentieverlenende instantie en aan de verzoeker:

1° de naam en de contactgegevens van de persoon verantwoordelijk voor het dossier;

2° een bevestiging van de ontvangst van het verzoekschrift;

3° indien mogelijk, een indicatie van de verwachte beslissingstermijn.

Indien de commissie de verzoeker of elke andere persoon, zoals een getuige of een deskundige, wenst te horen, kan zij contact opnemen met de assistentieverlenende instantie om de nodige maatregelen te nemen opdat:

1° de betrokkenen rechtstreeks worden gehoord door de commissie, overeenkomstig de Belgische wetgeving, met name per telefoon- of videoverbinding, of

2° de betrokkenen worden gehoord door de assistentieverlenende instantie, overeenkomstig de wetgeving waar zij gevestigd is, die vervolgens een proces-verbaal van het verhoor toezendt aan de commissie.

Rechtstreeks verhoor in de zin van punt 1° van het vorig lid, mag alleen plaatsvinden in samenwerking met de assistentieverlenende overheid en op vrijwillige basis, zonder dat de commissie dwangmaatregelen kan opleggen.

De commissie zendt zo spoedig mogelijk haar beslissing over de aanvraag om schadeloosstelling over aan de verzoeker en aan de assistentieverlenende instantie, met gebruikmaking van het standaardformulier opgesteld door de Europese Commissie.

Art. 40ter *Ingevoegd bij de wet van 31 januari 2006, art. 4 (15).*

Voor de informatie die de commissie overzendt krachtens de artikelen 40 en 40bis, gebruiken de commissie en haar secretariaat in hun contacten met de instantie tot welke de informatie is gericht de officiële taal of een van de talen van de lid-Staat van deze instantie, die een taal van de instellingen van de Unie is, of een andere taal van de instellingen van de Unie waarvan die lid-Staat aangegeven heeft dat hij deze kan aanvaarden, behalve wanneer het gaat om de beslissing van de commissie en de processen-verbaal van verhoor in de zin van artikel 40, tweede lid, punt 5, b), ten aanzien waarvan het taalgebruik geregeld blijft door de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken van 18 juli 1966.

Voor de informatie die de commissie ontvangt krachtens de artikelen 40 en 40bis, worden enkel de nationale talen en het Engels geaccepteerd, behalve wanneer het gaat om de beslissing van de beslissende instantie en de processen-verbaal van verhoor in de zin van artikel 40bis, derde lid, 2°, ten aanzien waarvan het taalgebruik geregeld blijft door de wetgeving van het land waar deze instantie is gevestigd.

Art. 40quater *Ingevoegd bij de wet van 13 januari 2006, art. 5 (15).*

Voor de toepassing van de artikelen 40, 40bis en 40ter, kan de commissie een beroep doen op vertalers en beëdigde tolken.

Voor de diensten die de commissie op grond van de artikelen 40 en 40bis verleent, kan van de verzoeker of van de beslissende instantie geen terugbetaling van heffingen of kosten worden gevraagd.

Aanvraagformulieren en andere stukken die in overeenstemming met de artikelen 40 en 40bis worden verstrekt, behoeven niet te worden gewaarmerkt of anderszins voor echt te worden verklaard.

Art. 41 *Aangevuld bij de wet van 13 januari 2006, art. 6 (16).*

De Koning bepaalt de datum waarop elk van de bepalingen van deze afdeling in werking treedt. De artikelen 40 tot 40quater, ingevoegd bij de wet van 13 januari 2006, treden in werking op 1 januari 2006.

AFDELING III. Toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van fysieke schade geleden door leden van politie- en hulpdiensten
Vervangen bij de wet van 27 december 2004, art. 469 (1).

Art. 42 *Vervangen bij de wet van 27 december 2004, art. 470 (1) en 472 (17) en gewijzigd bij de wetten van 12 januari 2006, art. 2 (17), 15 mei 2007, art. 192 (18).*

§ 1. Onverminderd de voordelen toegekend krachtens de wetgeving op de arbeidsongevallen of de vergoedingspensioenen, wordt in vredestijd, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning, een vergoeding voor morele schade toegekend van 53 200 euro, hierna "bijzondere vergoeding" genoemd, aan de personen bepaald in § 3 die wegens lichamelijke ongeschiktheid genoodzaakt zijn de dienst definitief te verlaten of aan hun rechthebbenden in geval van overlijden.

§ 2. De bijzondere vergoeding wordt toegekend:

1° wanneer de schade het gevolg is van opzettelijke gewelddaden of van de ontploffing van een oorlogstuig of van een valstriktuig bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontmijningsopdracht.

Onder ontmijningsopdracht moet verstaan worden de werkzaamheden van opsporing, neutralisatie, vervoer of vernietiging van oorlogstuigen of valstriktuigen;

2° wanneer de schade het gevolg is van de redding van personen van wie het leven in gevaar was (19).

§ 3. De bijzondere vergoeding wordt toegekend:

1° aan de personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de politiediensten bedoeld in artikel 116 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

2° aan de leden van de buitendiensten van de afdeling "Veiligheid van de Staat" van het bestuur openbare Veiligheid van de federale overheidsdienst Justitie;

3° aan de personeelsleden van de Krijgsmacht en de burgerlijke personeelsleden van het ministerie van Landsverdediging;

4° aan de leden van de diensten van de civiele bescherming;

5° aan de operationele leden van de hulpverleningszones;

6° aan de leden van de buitendiensten van het bestuur der Strafinrichtingen.

De bijzondere vergoeding wordt toegekend aan de in het eerste lid opgesomde personen voor zover de schade bedoeld in § 2 veroorzaakt werd tijdens de uitoefening van hun functies.

§ 4. Onverminderd de toekenning van de bijzondere vergoeding, wordt een bijkomende vergoeding toegekend, gelijk aan 10 % van het bedrag van de in § 1 bedoelde bijzondere vergoeding, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning:

1° aan elk kind ten laste van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers;

2° aan elk kind, na het overlijden van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers, geboren....

§ 5. Worden beschouwd als de rechthebbenden van het slachtoffer:

1° de echtgenoot als het slachtoffer gehuwd was en niet gescheiden was van tafel en bed;

2° de persoon met wie het slachtoffer samenwoonde in de zin van de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek;

2°bis de persoon met wie het slachtoffer sinds een jaar samenwoonde. Wordt geacht aan die voorwaarde te voldoen de niet-verwante persoon die op het tijdstip van het overlijden op een permanente en affectieve wijze sedert ten minste een jaar met het slachtoffer samenwoonde. Deze samenwoning wordt bewezen door de inschrijving in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister;

3° als het slachtoffer vrijgezel, weduwnaar, gescheiden of gescheiden van tafel en bed was, de hierna in volgorde van voorrang van de categorieën opgesomde personen:

a) 1ste categorie: de kinderen van het slachtoffer en hun afstammelingen, die ten laste van het slachtoffer waren;

b) 2e categorie: zijn vader en moeder;

c) 3e categorie: zijn broers en zussen;

d) 4e categorie: elke natuurlijke persoon die aantoont dat hij de opvoeding en het onderhoud van het slachtoffer verzekerd heeft gedurende minstens vijf jaar vóór het slachtoffer meerderjarig was.

Als er slechts één rechthebbende is, krijgt deze de volledige vergoeding.

Wanneer er meerdere rechthebbenden van dezelfde categorie zijn, wordt de vergoeding in gelijke delen aan elk van hen toegekend.

De rechthebbenden, bedoeld in het eerste lid, 3°, b) tot d), moeten het bewijs leveren dat zij rechtstreeks voordeel trokken van de bezoldigingen van het slachtoffer. Van de personen die met het slachtoffer woonden of bij wie het slachtoffer zijn thuis had, wordt aangenomen dat zij deze voorwaarde vervullen.

§ 6. Worden niet toegekend:

1° de vergoedingen bedoeld in §§ 1 en 4, als er vastgesteld is dat het ongeval opzettelijk veroorzaakt werd door het slachtoffer;

2° de vergoeding bedoeld in § 1, wanneer het slachtoffer overlijdt aan de gevolgen van het ongeval, nadat het zelf de vergoeding ontvangen heeft.

§ 7. De aanvraag tot het verkrijgen van de in §§ 1 en 4 bedoelde vergoedingen wordt gericht:

1° aan de minister van Justitie en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 2° en 6°;

2° aan de minister van Binnenlandse Zaken en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 1°, 4° en 5°;

3° aan de minister van Landsverdediging en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 3°.

§ 8. De betaling van de in dit artikel bedoelde vergoedingen sluit, tot het beloop van haar bedrag, de toekenning uit van schadevergoeding ten bezware van de Staat voor hetzelfde schadelijke feit.

De Staat treedt van rechtswege, tot het beloop van het bedrag van de betaalde vergoedingen, in de rechten van de begunstigde tegen de voor het schadelijke feit aansprakelijke derden of de burgerrechtelijke aansprakelijke en tegen de verzekeringsinstellingen of fondsen voor schadevergoeding.

De bij dit artikel bepaalde voordelen kunnen niet worden gecumuleerd met de vergoedingen bedoeld bij de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van een luchtvaartongeval in vredestijd.

§ 9. Het bedrag van de bijzondere vergoeding wordt aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de

consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 178 van 30 december 1982.

Het bedrag wordt gekoppeld aan de spilindex 138,01.

Afdeling IV. Hulp van de Staat aan slachtoffers van terrorisme
Ingevoegd bij de wet van 1 april 2007, art. 20 (20) (2).

Onderafdeling 1. Algemene bepaling
Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 3 (9).

Art. 42bis *Ingevoegd bij de wet van 1 april 2007, art. 20 (20) en gewijzigd bij de wetten van 31 mei 2016, art. 9 (7), 15 januari 2019, art. 4 (9) en de wet van 3 februari 2019, art. 3 (9).*

De Koning gaat bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad over tot de erkenning van daden als daden van terrorisme. Hij kan ook daden gepleegd buiten het Belgische grondgebied erkennen als daden van terrorisme.

De Koning bepaalt de voorwaarden volgens dewelke tot erkenning kan overgegaan worden.

De behandeling van de aanvragen vermeld in deze afdeling gebeurt door de gespecialiseerde kamers.

Behoudens andersluidende bepalingen, handelen deze gespecialiseerde kamers overeenkomstig de bepalingen van afdeling II.

De Koning kan de vergoeding van slachtoffers van de in het eerste lid bedoelde erkende daden uitbreiden en de verplichtingen van de personen die recht hebben op een vergoeding bedoeld in de afdelingen II en III van dit hoofdstuk aanpassen, rekening houdend met de kenmerken van terrorisme.

Onverminderd de bijdragen bedoeld in artikel 29 kan het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, voor de toepassing van dit artikel gestijfd worden door voorschotten ontvangen van de Schatkist, leningen, schenkingen en legaten, een gedeelte van de winst van de Nationale Loterij, en andere inkomsten die de Koning bepaalt.

Onderafdeling 2. Bijzondere bepalingen in het kader van de toekenning van een financiële hulp aan slachtoffers van terrorisme
Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 4 (9).

Art. 42ter *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 5 (9).*

In afwijking van artikel 30, § 1, doet de commissie, in geval van een daad van terrorisme, uitspraak over de aanvragen tot toekenning van een voorschot, een financiële hulp of een aanvullende hulp.

Art. 42quater *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 6 (9).*

§ 1. In geval van een daad van terrorisme houdt de voorzitter van de kamer zitting als enig lid inzake alle verzoeken bedoeld in artikel 42ter. Tegen de beschikkingen van de voorzitter van de kamer is hoger beroep mogelijk onder de voorwaarden bedoeld in paragraaf 2. Een uit andere leden samengestelde

kamer van de commissie doet uitspraak over dit hoger beroep. Het hoger beroep maakt het geschil zelf aanhangig bij de kamer.

§ 2. De verzoeker en de minister van Justitie kunnen tegen de beschikkingen van de voorzitter van de commissie een beroep instellen binnen de maand nadat de beschikking aan hen werd bekendgemaakt.

De akte van beroep wordt neergelegd bij het secretariaat van de commissie of wordt toegezonden bij aangetekende zending. Het wordt ondertekend door de verzoeker of door zijn advocaat. Het kan ook elektronisch worden neergelegd volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning.

Op straffe van verval van het hoger beroep bepaalt de akte nauwkeurig de grieven die tegen de beschikking worden ingebracht.

In de akte van beroep wordt melding gemaakt van:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornamen, het beroep, de woonplaats en de nationaliteit van het slachtoffer, de verzoeker en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger;

3° de datum en het rolnummer van de beschikking waarop het beroep betrekking heeft.

Bij het verzoekschrift worden de stukken tot staving van het hoger beroep gevoegd.

Art. 42quinquies. *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 5 (9).*

De financiële hulp als bedoeld in artikel 31, 1° tot 4°, wordt toegekend aan de slachtoffers van terrorisme onder de volgende voorwaarden:

1° de daad van terrorisme is gepleegd in België. In geval van een in het buitenland gepleegde daad van terrorisme moet het slachtoffer van terrorisme op het moment van deze daad de Belgische nationaliteit hebben of zijn gewone verblijfplaats in België hebben in de zin van artikel 4 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht. De daad van terrorisme moet bij een koninklijk besluit als bedoeld in artikel 42bis, eerste lid, erkend zijn;

2° het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp moet ingediend worden binnen een termijn van drie jaar vanaf de bekendmaking van het koninklijk besluit als bedoeld in artikel 42bis, tweede lid, waarbij de desbetreffende gebeurtenis als daad van terrorisme werd erkend;

3° de schade kan niet afdoende worden hersteld door de dader of de burgerlijk aansprakelijke partij, op grond van een stelsel van sociale zekerheid of een private verzekering, noch op enige andere manier.

§ 2. De financiële hulp bedoeld in artikel 31, 5°, wordt toegekend wanneer de occasionele redders aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° op het Belgisch grondgebied geïntervenieerd hebben naar aanleiding van een daad van terrorisme of in geval van een in buitenland gepleegde daad

van terrorisme op het moment van deze daad de Belgische nationaliteit hebben of zijn gewone verblijfplaats in België hebben in de zin van artikel 4 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht en deze daad moet bij koninklijk besluit erkend zijn als een daad van terrorisme;

2° het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp moet ingediend worden binnen een termijn van drie jaar vanaf de bekendmaking van het koninklijk besluit als bedoeld in artikel 42bis, eerste lid, waarbij de desbetreffende gebeurtenis als daad van terrorisme werd erkend;

3° geen effectief en voldoende schadeherstel kunnen verkrijgen door de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, door een stelsel van sociale zekerheid, door een private verzekering of op elke andere wijze.

Art. 42sexies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 7 (9).*

In geval van een daad van terrorisme, kan een slachtoffer of een occasionele redder aanspraak maken op advocatenkosten voor een maximumbedrag van 12 000 euro in plaats van de in artikel 32, § 1, 6°, § 2, 5° en § 3, 3° voorziene rechtsplegingsvergoeding.

Dit bedrag kan bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad verhoogd worden (21).

Art. 42septies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 6 (9).*

In geval van een daad van terrorisme, kan een slachtoffer of een occasionele redder aanspraak maken op de terugbetaling van de noodzakelijke reis- en verblijfkosten voor een maximumbedrag van 6 000 euro, ofwel wanneer de feiten zich in het buitenland afgespeeld hebben, ofwel wanneer de feiten zich in België afgespeeld hebben en de verzoeker daar niet verbleef.

Dit bedrag kan bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad verhoogd worden (22).

Art. 42octies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 8 (9).*

De aanvraag om een voorschot, financiële hulp of aanvullende hulp voor een daad van terrorisme geschiedt bij verzoekschrift waarvan het model door de Koning wordt bepaald en dat wordt neergelegd bij het secretariaat van de commissie of haar wordt toegezonden bij aangetekende zending. Ze wordt ondertekend door de verzoeker of door zijn advocaat. Ze kan ook elektronisch worden neergelegd volgens door de Koning vastgelegde regels.

De aanvraag voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en de aanvraag van het herstelpensioen als bedoeld in artikel 18, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, kunnen in hetzelfde verzoekschrift geschieden.

In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornamen, het beroep, de woonplaats en de nationaliteit van het slachtoffer, de verzoeker en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger.

In geval van een in het buitenland gepleegde daad van terrorisme dient ook melding gemaakt te worden van de nationaliteit en/of de gewone verblijfplaats op het moment van deze daad van terrorisme;

3° de datum, de plaats en een precieze beschrijving van de daad van terrorisme, de ontploffing of de reddingsactie;

4° de omstandigheden waarin de menselijke schade zich voorgedaan heeft;

5° de beschrijving van de geleden menselijke schade;

6° de andere middelen waarover de verzoeker beschikt om een schadevergoeding te verkrijgen;

7° de raming van de verschillende bestanddelen van de schade waarvoor een hulp wordt gevraagd en het totale bedrag van de gevraagde hulp;

8° in voorkomend geval, de aanvraag van het herstelpensioen, die automatisch de aanvraag inhoudt voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit;

9° in voorkomend geval, de aanvraag tot toekenning van het statuut van nationale solidariteit;

Het verzoekschrift eindigt met de woorden: "Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is".

Bij het verzoekschrift worden de stukken tot staving van de verschillende bestanddelen van de schade gevoegd waarvoor een hulp wordt gevraagd, waaronder de medische attesten en verslagen.

Art. 42novies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 9 (9).*

In geval van een daad van terrorisme is artikel 34bis, zesde lid niet van toepassing.

Art. 42decies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 10 (9).*

§ 1. De verzoeker en de minister van Justitie of zijn afgevaardigde worden door de voorzitter van de kamer of door de kamers van de commissie gehoord indien zij daar schriftelijk hebben om verzocht of indien de voorzitter of de kamers dit noodzakelijk achten. Zij kunnen zich hiervoor laten bijstaan of vertegenwoordigen door hun advocaat. De verzoeker kan zich ook laten bijstaan door de gemachtigde van een overheidsinstelling of een door de Koning hiertoe erkende vereniging.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1 worden, in het kader van de procedure tot toekenning van een voorschot, noch de verzoeker noch de minister van Justitie of zijn afgevaardigde gehoord door de voorzitter van de kamer.

Art. 42undecies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 11 (9).*

§ 1. In geval van een daad van terrorisme kunnen de verzoeker en de minister van Justitie tegen de beschikkingen van de voorzitter van de kamer een beroep aantekenen overeenkomstig artikel 42quater.

§ 2. De verzoeker en de minister van Justitie kunnen tegen de beslissingen van de kamers van de commissie een cassatieberoep instellen bij de Raad van State, overeenkomstig artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Art. 42duodecies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 12 (9).*

§ 1. In geval van een daad van terrorisme worden de beschikkingen van de voorzitter en de beslissingen van de kamers van de commissie binnen acht dagen na de uitspraak bij aangetekende zending bekendgemaakt aan de verzoeker, en per gewone post aan de advocaat van de verzoeker en de minister van Justitie. De beschikkingen en beslissingen kunnen ook elektronisch worden meegedeeld volgens door de Koning vastgelegde regels.

§ 2. De kennisgeving van een beslissing aan de verzoeker vermeldt de inhoud van artikel 42decies, § 2. In geval van een beschikking wordt de inhoud van de artikelen 42quater, § 2 en 42undecies, § 1 vermeld.

Art. 42terdecies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 13 (9).*

In geval van een daad van terrorisme is artikel 36 niet van toepassing;

Onverminderd de toepassing van de artikelen 31, 32, 33, § 1, en 42quinquies, kan de commissie een voorschot toekennen wanneer elke vertraging bij de toekenning van de hulp de verzoeker een ernstig nadeel kan berokkenen.

Het voorschot wordt per daad van terrorisme en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot een bedrag van 125 000 euro.

Wanneer het gaat om een daad van terrorisme is de dringendheid altijd verondersteld.

Art. 42quaterdecies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 7 (9).*

In geval van een daad van terrorisme kan de commissie een aanvullende hulp toekennen wanneer na de toekenning van de financiële hulp, het nadeel kennelijk is toegenomen, onverminderd de toepassing van de artikelen 31, 32, 33, § 1, en 42quinquies.

De aanvullende hulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot het op de dag van de neerlegging van het verzoekschrift tot het bekomen van een hulp toepasselijk bedrag, verminderd met de reeds toegekende hulp en de eventuele noodhulp en het eventuele voorschot.

Het verzoek tot toekenning van een aanvullende hulp wordt, op straffe van verval, binnen tien jaar te rekenen van de dag waarop beslist werd over de toekenning van een financiële hulp, ingediend.

Art. 42quindecies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 8 (9).*

Het maximumbedrag vermeld in artikel 42terdecies kan bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad worden verhoogd.

Art. 42sedecies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 9 (9).*

§ 1. In geval van een daad van terrorisme, treedt de Staat van rechtswege in de rechten van het slachtoffer voor het bedrag van de toegekende hulp tegen de dader of de burgerlijk aansprakelijke partij.

§ 2. De Staat kan de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van de toegekende hulp vorderen wanneer het slachtoffer na de uitbetaling ervan in enige hoedanigheid schadeloosstelling verkrijgt.

Vooraleer een vordering tot terugbetaling wordt ingeleid, verstrekt de commissie aan de minister van Financiën een met redenen omkleed advies.

§ 3. De Staat kan volledige of gedeeltelijke terugbetaling vorderen wanneer de hulp geheel of gedeeltelijk is toegekend op grond van valse of onvolledige verklaringen van de verzoeker.

Het koninklijk besluit van 31 mei 1933, betreffende de verklaring te doen in verband met de subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn, is van toepassing.

§ 4. Onverminderd het subsidiariteitsbeginsel van de financiële hulp bedoeld in artikel 31bis, § 1, 5°, en § 2, 4°, en in artikel 42quinquies, § 1, 3°, en § 2, 3°, treedt de Staat eveneens van rechtswege in de rechten van de verzoeker voor het bedrag van de toegekende hulp tegen de verzekeraar die zou kunnen tussenkomen ten voordele van de verzoeker, volgend op de daad van terrorisme of de daad bedoeld in artikel 42quinquies, § 2.

De verzoeker moet het secretariaat van de commissie de nodige informatie bezorgen met betrekking tot verzekeringen die zouden kunnen tussenkomen te zijnen voordele, volgend op de daad van terrorisme zoals bedoeld in artikel 42bis, eerste lid of de daad zoals bedoeld in artikel 42quinquies, § 2, overeenkomstig het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen.

Indien door toedoen van de verzoeker de indeplaatsstelling geen gevolg kan hebben ten voordele van de Staat, kan de Staat van de verzoeker de terugbetaling vorderen van de betaalde hulp in de mate van het geleden nadeel.

Onderafdeling 3. Bijzondere bepaling inzake de financiering van de slachtoffers bedoeld in artikel 3, derde lid van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme
Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 10 (7).

Art. 42septiedecies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 11 (8).*

De kosten voortvloeiend uit de toekenning van de financiële voordelen die voortkomen uit de toekenning van het statuut van nationale solidariteit aan de

slachtoffers bedoeld in artikel 3, derde lid van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, worden toegerekend op het Fonds bedoeld in de artikelen 28 en 42bis, vijfde lid.

Art. 43 *Wijzigingsbepaling.*

---

[1] Inwerkingtreding: 31-12-2004

[2] De Koning is belast met de coördinatie van de afdelingen II en IV van hoofdstuk III van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en met de bepalingen van de wetten in de vorm van "gecoördineerde wetten op de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders". Hiertoe kan hij de artikelen van de afdelingen splitsen en vernummeren en indelingen maken in de tekst.

[3] Inwerkingtreding: 01-01-2004

[4] Inwerkingtreding: 17-12-2005

[5] Inwerkingtreding: 01-07-2017

[6] Inwerkingtreding: 01-05-2017

[7] Inwerkingtreding: 17-06-2016 (zie ook tweede lid artikel 10)

[8] Inwerkingtreding: 22-03-2016

[9] Inwerkingtreding: 08-02-2019

[10] Inwerkingtreding: 09-01-2004

[11] Inwerkingtreding: 25-01-2010

[12] Artikel 32, § 1, 9°, artikel 32, § 2, 7°, en artikel 32, § 3, 4°, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals ingevoegd bij artikel 3 van de wet van 15 januari 2019 tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen wat de occasionele redders en de slachtoffers van zogenaamde "cold cases" betreft, zijn van toepassing op de geleden schade volgend uit een opzettelijke gewelddaad zelfs wanneer het dossier reeds ingediend en afgesloten is door de commissie voor de inwerkingtreding van deze wet. De aanvragers wier dossier reeds afgesloten is voor de inwerkingtreding van deze wet moeten een aanvraag indienen binnen drie jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

[13] Artikel 37bis van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, is van toepassing op de geleden schade volgend uit een opzettelijke gewelddaad zelfs wanneer het dossier reeds ingediend en afgesloten is door de commissie voor de inwerkingtreding van deze wet. De aanvragers wier dossier reeds afgesloten is voor de inwerkingtreding van deze wet moeten een aanvraag indienen binnen drie jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

[14] Artikel 39, § 2bis, zoals ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 15 januari 2019 tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen wat de occasionele redders en de slachtoffers van zogenaamde "cold cases" betreft, is van toepassing op de dossiers waarin hulp word toegekend na de inwerkingtreding van deze wet

[15] Inwerkingtreding: 01-01-2006

[16] Inwerkingtreding: 10-02-2006

[17] Inwerkingtreding: 01-01-1997

[18] Inwerkingtreding: 01-01-2015 (zie K.B. van 4 augustus 2014, art. 11, §1, 1°; zie ook de overgangsbepalingen (ED ten laatste op 01-01-2016) in art. 11, §1, 2°, L2 en L3)

[19] Binnen de vorm aan art. 42 door de wet van 27 december 2004, art. 470 met inwerkingtreding op 31-12-2004 gegeven heeft het onderhavig 2° uitwerking met ingang van 01-01-1997.

[20] Inwerkingtreding: 15-05-2007

[21] Dit artikel is van toepassing zelfs wanneer het dossier reeds ingediend en afgesloten is door de commissie voor de inwerkingtreding van deze wet. De aanvragers wiens dossier reeds afgesloten is voor de inwerkingtreding van deze wet moeten een aanvraag indienen binnen een jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

[22] Dit artikel is van toepassing zelfs wanneer het dossier reeds ingediend en afgesloten is door de commissie voor de inwerkingtreding van deze wet. De aanvragers wiens dossier reeds afgesloten is voor de inwerkingtreding van deze wet moeten een aanvraag indienen binnen een jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

Wet van 1 april 2007
(Staatsblad 15 mei)

betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme.

Gewijzigd bij: *de wetten van 3 maart 2011 (Staatsbl. 9 maart), 14 april 2011 (Staatsbl. 6 mei) en 26 oktober 2015 (Staatsbl. 30 oktober).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Toepassingsgebied

Art. 2 Deze wet is van toepassing op alle Belgische risico's zoals gedefinieerd in artikel 2, § 6, 8°, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, in de mate dat de verzekeringsovereenkomst de vergoeding van schade veroorzaakt door terrorisme dekt. Onder terrorisme wordt verstaan, "een clandestien georganiseerde actie of dreiging van actie met ideologische, politieke, etnische of religieuze bedoelingen, individueel of door een groep uitgevoerd, waarbij geweld wordt gepleegd op personen of de economische waarde van een materieel of immaterieel goed geheel of gedeeltelijk wordt vernield, ofwel om indruk te maken op het publiek, een klimaat van onveiligheid te scheppen of de overheid onder druk te zetten, ofwel om het verkeer of de normale werking van een dienst of een onderneming te belemmeren."

In afwijking van het vorige lid is deze wet niet van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten die uitsluitend schade veroorzaakt door terrorisme dekken, op de verzekeringsovereenkomsten die de aansprakelijkheid overeenkomstig de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie dekken, op de verzekeringsovereenkomsten die de schade aan een kerninstallatie, zoals gedefinieerd in de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie dekken, noch op de verzekeringsovereenkomsten die casco rollend spoorwegmateriaal, luchtvaartcasco, casco zeeschepen, de burgerlijke aansprakelijkheid van luchtvaartuigen, rollend spoorwegmateriaal of zeeschepen dekken.

Deze wet is niet van toepassing op de theoretische afkoopwaarde in levensverzekeringen.

HOOFDSTUK III. Solidariteitsregeling

Afdeling I. Samenwerking Belgische Staat en privaatrechtelijke rechtspersonen

Art. 3 § 1. De in artikel 4 vermelde rechtspersoon en de Belgische Staat dekken gezamenlijk de gebeurtenissen voorgevallen in een kalenderjaar ten belope van 1 miljard euro voor de verbintenissen die aangegaan werden door de deelnemers bedoeld in artikel 4. Voormeld bedrag wordt elk jaar aangepast op 1 januari aan de ontwikkeling van het indexcijfer der consumptieprijzen van het Rijk, met als basis het indexcijfer van december 2005. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het basisbedrag wijzigen.

§ 2. Het gedeelte van voormeld bedrag dat de Belgische Staat ten laste neemt, wordt jaarlijks in gemeen overleg bepaald met de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon. Bij ontstentenis van een akkoord kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het gedeelte van het bedrag bepalen dat ten laste komt van de Belgische Staat.

§ 3. De Belgische Staat is slechts gehouden tussen te komen na de uitputting van het aandeel van de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon.

Afdeling II. Samenwerking tussen rechtspersonen, andere dan overheden

Art. 4 § 1. De verzekeraars, de herverzekeraars, andere in België gevestigde rechtspersonen en rechtspersonen actief bij wijze van vrije dienstverrichting in België kunnen een rechtspersoon oprichten die zij financieren. Deze rechtspersoon heeft tot doel de verbintenissen die de deelnemers ingevolge terrorisme dienen uit te voeren, binnen de bepalingen van deze wet, te verdelen over alle deelnemers.

§ 2. Indien voormelde rechtspersoon niet opgericht wordt binnen de twaalf maanden na de inwerkingtreding van dit artikel of verdwijnt, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een rechtspersoon oprichten en bepaalt hij op welke wijze de in dit artikel bedoelde deelnemers aan de financiering van die rechtspersoon deelnemen.

§ 3. De statuten van de rechtspersoon bedoeld in dit artikel bevatten tenminste bepalingen omtrent de voorwaarden en de wijze van toelating, ontslag en uitsluiting van de deelnemers, de omvang van de verbintenissen van de deelnemers, de organisatie en het bestuur van de rechtspersoon, de wijze van benoeming, de bevoegdheden en de duur van het mandaat van de personen die met het bestuur belast zijn, de wijze van vaststelling en inning van de bijdragen van de deelnemers, de wijze waarop de rekeningen worden opgemaakt en goedgekeurd, de procedure in geval van wijziging van de statuten of van vereffening van de rechtspersoon en de wijze waarop aan de leden van het bestuur aan de personeelsleden en aan andere personen bevoegdheden gedelegeerd worden om de beslissingen van de bestuursorganen uit te voeren.

§ 4. De statuten en het huishoudelijke reglement en de wijzigingen ervan worden, na advies van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, goedgekeurd door de Koning.

De statuten, het huishoudelijk reglement en de wijzigingen ervan moeten in de Bijlage bij het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

§ 5. De Koning benoemt twee vertegenwoordigers bij de rechtspersoon bedoeld in § 1. Eén vertegenwoordiger wordt benoemd op voorstel van de minister bevoegd voor economie en één vertegenwoordiger op voorstel van de minister bevoegd voor begroting. Zij waken over de naleving van deze wet.

Zij delen hun bezwaren mee aan de ministers en aan de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen. De Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen deelt de ontvangen bezwaren mee aan de buitenlandse toezichthouders bevoegd voor de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in België actief zijn bij wijze van bijkantoor of vrij verrichten van diensten.

HOOFDSTUK IV. Schadeafwikkeling bij terrorisme

Afdeling I. Het Comité

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 26 oktober 2015, art. 101 (1).*

§ 1. Er wordt een Comité opgericht bestaande uit een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor economie, een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor begroting, een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor arbeid, een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor ambtenarenzaken, een vertegenwoordiger van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, opgericht bij artikel 5 van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, en twee vertegenwoordigers van de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon. De Commissie voor het Bank-, Financie- en het Assurantiewezen wijst een vertegenwoordiger aan met raadgevende stem. De leden worden door de Koning benoemd voor een hernieuwbare periode van zes jaar. Het Comité wordt voorgezeten door de voorzitter van de Commissie voor Verzekeringen, opgericht bij artikel 41 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen.

Het Comité, de leden van het Comité en de personen die voor hem taken uitoefenen zijn niet aansprakelijk voor hun beslissingen, handelingen of gedragingen in de uitoefening van hun wettelijke opdrachten behalve in geval van bedrog of zware fout.

§ 2. Het Comité stelt een huishoudelijk reglement op dat door de Koning wordt goedgekeurd. Bij gebreke aan een beslissing van het Comité stelt de Koning het huishoudelijk reglement vast.

§ 3. De Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen draagt de werkingskosten van het Comité. Het Comité vergadert op de zetel van voormelde Commissie.

Afdeling II. Bevoegdheden van het Comité

Art. 6 § 1. Het Comité beslist, ten laatste binnen een periode van 6 maanden na een gebeurtenis, of een gebeurtenis beantwoordt aan de definitie van artikel 2. Gedurende voormelde periode komt het Comité elke maand samen tot op het ogenblik dat er een beslissing genomen is omtrent het al dan niet beantwoorden van een gebeurtenis aan de definitie van artikel 2. Het Comité kan een beslissing nemen op eigen initiatief, op vraag van de Ministerraad of op vraag van een deelnemer aan de rechtspersoon bedoeld in artikel 4.

De Koning kan bepalen voor welke gebeurtenissen het Comité niet bijeen dient te komen.

De beslissing van het Comité wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. Het Comité bepaalt, ten laatste zes maanden na de gebeurtenis, het percentage van schadevergoeding dat door de deelnemers ingevolge de gebeurtenis dient vergoed te worden.

Het Comité vergadert ten minste elke zes maanden om het percentage al dan niet te herzien.

Ten laatste op 31 december van het derde jaar volgend op het jaar van de gebeurtenis neemt het Comité een definitieve beslissing omtrent het uit te betalen percentage van schadevergoeding.

§ 3. In de mate dat de Koning geen gebruik gemaakt heeft van de in artikel 9 aan Hem toegekende bevoegdheden, komen die bevoegdheden aan het Comité toe indien het een beslissing dient te nemen naar aanleiding van een gebeurtenis.

Afdeling III. Bepalingen inzake de hoogte van de door de deelnemers uit te voeren verbintenissen

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 14 april 2011, art. 74 (2).*

§ 1. De deelnemers bedoeld in artikel 4 voeren hun contractuele verbintenissen uit overeenkomstig het percentage bepaald krachtens artikel 6, § 2. Wijzigt het Comité het percentage dan geldt het nieuwe percentage voor alle schadegevallen voortspruitend uit de betreffende gebeurtenis. De uit het nieuwe percentage voortvloeiende verlaging van de schadevergoeding zal niet gelden voor de reeds uitgekeerde schadevergoedingen noch voor nog uit te keren schadevergoedingen, waarvoor de deelnemer reeds een beslissing aan de persoon die aanspraak kan maken op de uitvoering van een verbintenis ingevolge terrorisme meegedeeld heeft. De verhoging van het percentage leidt tot een verhoging van de betaalde schadevergoeding voor alle bij de deelnemers aan de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon aangegeven schadegevallen voortspruitend uit de betreffende gebeurtenis.

De Koning bepaalt in welke mate het percentage dat het Comité bepaald heeft, niet toegepast wordt op de schadevergoedingen uitgekeerd in het kader van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

§ 2. Indien het Comité vaststelt dat het bedrag bedoeld in artikel 3 onvoldoende is voor het vergoeden van alle geleden schade of over onvoldoende elementen beschikt om te oordelen of het bedrag bedoeld in artikel 3 voldoende is, wordt de schade aan personen bij voorrang vergoed. De morele schadevergoeding wordt na alle andere schadevergoedingen vergoed.

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 26 oktober 2015, art. 102 (1).*

§ 1. De uitvoering van de verbintenissen van de deelnemers ingevolge één of meerdere gebeurtenissen, die erkend werden als terrorisme, wordt per kalenderjaar beperkt tot het bedrag bedoeld in artikel 3, ongeacht het verzekerd bedrag vermeld in de overeenkomst en ongeacht de verplicht te verzekeren bedragen in de toepasselijke wetgeving.

§ 2. Voor de zaakverzekeringsovereenkomsten tot vergoeding van schade aan onroerende goederen en/of hun inhoud en/of van gevolgschade van deze schade wordt, onverminderd artikel 7, § 1, en paragraaf 1 van dit artikel de schadevergoeding beperkt tot maximum 75 miljoen euro per jaar en per verzekerde, ongeacht het aantal verzekeringsovereenkomsten.

De beperking geldt ook voor alle roerende goederen die, ongeacht hun ligging, deel uitmaken van de bedrijfsactiviteiten van de verzekerde.

De dochtervennootschappen en de moedervennootschap, bedoeld in artikel 6 van het Wetboek van Vennootschappen, worden beschouwd als één en dezelfde verzekerde. Hetzelfde beginsel geldt voor een consortium en de verbonden vennootschappen, bedoeld in de artikelen 10 en 11 van hetzelfde Wetboek.

Deze paragraaf is niet van toepassing op gebouwen bestemd voor bewoning en andere door de Koning te bepalen risico's. Indien een gebouw zowel bestemd is voor bewoning als voor andere doeleinden, dan is deze paragraaf niet van toepassing op het gedeelte bestemd voor bewoning.

§ 3. Indien het totaal van de berekende of geraamde schadevergoedingen groter is dan het bedrag bedoeld in artikel 3, worden de uit te keren schadevergoedingen beperkt ten belope van de verhouding van het bedrag bedoeld in artikel 3 of de nog beschikbare middelen en het totaal van de uit te keren schadevergoedingen toegerekend aan het kalenderjaar.

§ 4. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepalen dat de schade beneden een bepaald bedrag ten laste blijft van de persoon die aanspraak kan maken op de uitvoering van een verbintenis ingevolge terrorisme en niet in mindering gebracht wordt van het bedrag bedoeld in artikel 3.

Afdeling IV. Bevoegdheid inzake de bepaling van de criteria in verband met het begrip gebeurtenis

Art. 9 De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, criteria bepalen om te oordelen of meerdere gebeurtenissen beschouwd dienen te worden als één gebeurtenis. Hij beschikt over deze bevoegdheid voor gebeurtenissen die binnen een bepaald tijdsbestek plaats vinden. Hij kan de criteria bepalen op basis waarvan gebeurtenissen aan een bepaald kalenderjaar toegerekend worden.

HOOFDSTUK V. De verzekeringsovereenkomsten

Afdeling I. Verzekeringsovereenkomsten afgesloten na de inwerkingtreding van deze wet

Art. 10 § 1. De verzekeringsovereenkomst kan schade veroorzaakt door terrorisme in duidelijke en nauwkeurige bewoordingen uitsluiten.

§ 2. In afwijking van § 1 waarborgt de verzekeringsovereenkomst verplicht de schade veroorzaakt door terrorisme betreffende de risico's en onder de voorwaarden die de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalt.
De volgende risico's bevatten verplicht een dekking voor de schade veroorzaakt door terrorisme, zoals gedefinieerd in artikel 2:

1° de risico's arbeidsongevallen;

2° de risico's zoals geregeld in de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen;

3° de risico's zoals geregeld in de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen;

4° de risico's brand eenvoudige risico's zoals gedefinieerd door de Koning in uitvoering van artikel 67 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst;

5° de risico's behorend tot de takken 1, 2, 21, 22 en 23 zoals gedefinieerd in BijlageI van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen.

Schade veroorzaakt door wapens of tuigen die bestemd zijn om te ontploffen door de structuurwijziging van de atoomkern, kan uitgesloten worden in de verzekeringsovereenkomst.

Bij gebreke aan een wettelijke of reglementair te verzekeren bedrag, voorziet de verzekeringsovereenkomst, die krachtens dit artikel een dekking voor terrorisme dient te bevatten, in hetzelfde verzekerd bedrag ongeacht de schade veroorzaakt wordt door terrorisme of een andere oorzaak. De Koning kan bepalen dat voor bepaalde risico's of verzekeringsovereenkomsten andere regels gelden.

Afdeling II. Op het ogenblik van de inwerkintreding van deze wet bestaande verzekeringsovereenkomsten

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 14 april 2011, art. 75 (2).*

In de overeenkomsten bedoeld in artikel 10, § 2, en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet de schade veroorzaakt door terrorisme uitsluiten, wordt schade veroorzaakt door terrorisme gedekt vanaf de eerstvolgende jaarlijkse premievervaldag, of, indien de verzekeringsovereenkomst geen jaarlijkse vervaldag heeft, vanaf de eerstvolgende jaardag van de ingangsdatum van de overeenkomst. Schade veroorzaakt door wapens of tuigen die bestemd zijn om te ontploffen door de structuurwijziging van de atoomkern, kan van deze dekking uitgesloten blijven.

De verzekeringsnemer kan de verzekeraar verzoeken die waarborg met ingang van een vroeger tijdstip te bekomen.

Afdeling III. Wijziging van de verzekeringsvoorwaarden ingevolge wetswijziging

Art. 12 Indien de beperking van artikel 3 opgeheven wordt, beschikt de verzekeraar over een periode van één jaar na de inwerkingtreding van de opheffing om de waarborg voor terrorisme geheel of gedeeltelijk op te zeggen. De opzegging gaat in één maand na het versturen van de opzegging of het ondertekenen van het ontvangstbewijs van de opzegging.

HOOFDSTUK VI. Beperking van uitkeringen en spreiding in de tijd van uitkeringen in geval van schade veroorzaakt door terrorisme

Art. 13 *Gewijzigd bij de wet van 3 maart 2011, art. 256 (3).*

In afwijking van artikel 2 is dit hoofdstuk van toepassing op alle Belgische risico's, zoals gedefinieerd in artikel 2, § 6, 8°, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, in de mate dat die risico's verzekerd worden door verzekeringsondernemingen naar Belgisch recht of door verzekeringsondernemingen wiens maatschappelijke zetel gelegen is buiten de Europese Economische Ruimte en wiens activiteiten in België onder het toezicht vallen van de Nationale Bank van België, bedoeld in de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, hierna "de Bank".

Art. 14 *Gewijzigd bij de wet van 3 maart 2011, art. 257 (3).*

Op voorstel van de minister bevoegd voor Economie, na advies van de Bank, kunnen de verbintenissen van de deelnemers die uitgevoerd dienen te worden naar aanleiding van terrorisme door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, beperkt worden. Daartoe kan Hij die verbintenissen beperken tot een

bepaald bedrag of tot een bepaald percentage van de verbintenis. Hij kan eveneens verbintenissen lager dan een door Hem te bepalen bedrag uitsluiten van vergoeding. Hij kan eveneens bepalen dat de uitvoering van verbintenissen in de tijd gespreid zal worden.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wet van 3 maart 2011, art. 258 (3).*

Van zodra de minister, in toepassing van artikel 14, het advies gevraagd heeft aan de Bank, kan de Koning de uitvoering van de door de deelnemers aangegane verbintenissen voor maximum 4 maanden beperken en spreiden in de tijd.

HOOFDSTUK VII. Beperking van het subrogatierecht

Art. 16 Het subrogatierecht toegekend aan de verzekeringsinstelling krachtens artikel 136, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, het subrogatierecht toegekend aan de rechtspersonen en instellingen bedoeld bij artikel 14, § 3, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector en het eigen recht van de verzekeraar van arbeidsongevallen krachtens artikel 47 van de wet van 10 april 1971 op arbeidsongevallen kunnen slechts uitgeoefend worden na volledige vergoeding van de benadeelde persoon of zijn rechthebbenden, op basis van deze wet, door de verzekeraar.

Het recht kan ten vroegste vanaf de derde maand na het einde van het kalenderjaar waarin de gebeurtenis plaats vond, uitgeoefend worden.

HOOFDSTUK VIII. Indeplaatsstelling van de overheid

Art. 17 De Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten die om solidariteitsredenen de benadeelde geheel of gedeeltelijk schadeloos hebben gesteld alvorens de verzekeraar tot vrijwillige of gedwongen betaling is overgegaan, treden ten belope van het bedrag van die schadeloosstelling in de rechten en de rechtsvorderingen van de benadeelde tegen de verzekeraar.

Indien door toedoen van de benadeelde de indeplaatsstelling geen gevolg kan hebben ten voordele van de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten, kunnen zij van de benadeelde de terugbetaling vorderen van de betaalde schadevergoeding in de mate van het geleden nadeel.

De indeplaatsstelling mag de benadeelde, die slechts gedeeltelijk vergoed is niet benadelen. In dat geval kan hij zijn rechten uitoefenen voor hetgeen hem nog verschuldigd is bij voorrang boven de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

HOOFDSTUK IX. Bepalingen van verschillende aard

Art. 18 Voor de artikelen 3, § 1, 4, § 2, 7, § 1, tweede lid en 8, § 2, vierde lid, 8, § 4, 9, 10, § 2, eerste en vierde lid neemt de Koning de besluiten na advies van Commissie voor Verzekeringen en de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen. De minister bevoegd voor economie bepaalt de termijnen waarbinnen voormelde adviezen dienen verstrekt te worden. In geval van niet-naleving van één van die termijnen, is het bedoelde advies niet meer vereist.

Art. 19 Het bedrag bepaald in artikel 3, § 1, het percentage bepaald door het comité bedoeld in artikel 6, § 2, en 7, § 1, en de beperkingen bepaald in artikel 8, zijn niet tegenstelbaar aan de benadeelde personen en hun rechthebbenden voor de vergoedingen uitgekeerd in het kader van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

De beperking van uitkeringen en de spreiding in de tijd van uitkeringen in toepassing van de artikelen 14 en 15 zijn niet tegenstelbaar aan de benadeelde personen en hun rechthebbenden voor de vergoedingen uitgekeerd in het kader van arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Art. 20 Wijzigingsbepaling van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Art. 21 Wijzigingsbepaling van artikel 7 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Art. 22 Wijzigingsbepaling van dezelfde arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

HOOFDSTUK X. Inwerkingtreding

Art. 23 De Koning bepaalt de data van inwerkingtreding van deze wet, zodra de rechtspersoon, bedoeld in artikel 4, opgericht is, zijn statuten goedgekeurd zijn, het huishoudelijk reglement opgesteld is, de vertegenwoordigers van de ministers aangesteld zijn en artikel 3, § 2, uitgevoerd is. In elk geval treedt deze wet in werking op de eerste dag van de twaalfde maand die volgt op haar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

In afwijking van het eerste lid treden de artikelen 3, § 2 en § 3, 4, 5, 9, 18, 20 en 24 in werking op de dag van bekendmaking van deze wet.

HOOFDSTUK XI. Overgangsbepaling

Art. 24 Bij gebreke aan een besluit in uitvoering van artikel 3, § 2, wordt het aandeel van de Belgische Staat bepaald op 300 miljoen euro.

---

[1] Inwerkingtreding: 09-11-2015.
[2] Inwerkingtreding: 16-05-2011.
[3] Inwerkingtreding: 01-04-2011.

<u>Wet van 18 juli 2017</u>
(Staatsblad 4 augustus)

betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme

***<u>Gewijzigd bij</u>**: de wet van 15 januari 2019 (Staatsbl. 8 februari)*

HOOFDSTUK 1. Inleidende bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2. Definities

Art. 2 In de zin van deze wet dient verstaan te worden onder:

1° daad van terrorisme: een daad van terrorisme bedoeld in artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en zijn uitvoeringsbesluiten;

2° schadelijk feit: de aantasting van de fysieke en/of psychische integriteit van een persoon die het rechtstreekse en noodzakelijke gevolg is van de in België of in het buitenland gepleegde daden van terrorisme;

3° menselijke schade: de fysieke en/of psychische letsels, de verergering van letsels die vreemd zijn aan het schadelijke feit en het overlijden die het rechtstreekse en noodzakelijke gevolg zijn van het schadelijke feit;

4° slachtoffer: de persoon die een vastgestelde menselijke schade heeft geleden;

a) rechtstreeks slachtoffer: het slachtoffer dat zich op het ogenblik van de daad van terrorisme bevond op de plaats van de daad van terrorisme;

b) onrechtstreeks slachtoffer: het slachtoffer dat ofwel een erfgerechtigde tot in de tweede graad van het rechtstreekse slachtoffer is in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, ofwel een aanverwant tot in de tweede graad van het rechtstreekse slachtoffer is, alsook de persoon die op het ogenblijk van het schadelijke feit een duurzame affectieve band met het rechtstreekse slachtoffer kan bewijzen;

5° rechthebbende:

a) de overlevende echtgenoot of de overlevende wettelijk of feitelijk samenwonende partner van het rechtstreekse slachtoffer;

b) de kinderen ten laste op het ogenblik van de daad van terrorisme van het rechtstreekse slachtoffer, overleden door de terroristische daad;

6° feitelijk samenwonende partner: de persoon die voorafgaand aan het schadelijke feit op permanente en affectieve wijze samenwoont met het rechtstreekse slachtoffer, bij wie zij of hij zijn hoofdverblijfplaats heeft. Het bewijs van samenwoning en hoofdverblijfplaats wordt geleverd aan de hand van een uittreksel uit het bevolkingsregister;

7° algemene wet: de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden;

8° minister: de minister die bevoegd is voor de oorlogsslachtoffers;

9° Directie-generaal Oorlogsslachtoffers: de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid;

10° Gerechtelijk-geneeskundige dienst: de Gerechtelijk-geneeskundige dienst van het Bestuur van de medische expertise van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen en Leefmilieu;

11° Commissie: de Commissie voor geneeskundige verzorging bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 september 1985 tot vaststelling van de wijze waarop de Staat door bemiddeling van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oudstrijders en oorlogsslachtoffers voorziet in de kosteloze verzorging van de oorlogsinvaliden en gelijkgestelden, alsmede van de oorlogswezen.

HOOFDSTUK 3. Toepassingsgebied

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 15 januari 2019, art. 12 (1).*

Deze wet is van toepassing indien het slachtoffer en zijn rechthebbenden de Belgische nationaliteit bezitten op de dag van het schadelijke feit en op het ogenblik van de beslissing van de toekenning van het statuut van nationale solidariteit of van het herstelpensioen.

Deze wet is ook van toepassing op de slachtoffers en de rechthebbenden die de Belgische nationaliteit niet bezitten, maar die op het moment van het schadelijke feit hun gewone verblijfplaats in België hadden in de zin van artikel 4 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

Deze wet is ook van toepassing op de slachtoffers en de rechthebbenden die niet de Belgische nationaliteit bezitten en die niet hun gewone verblijfplaats in België hadden als bedoeld in het tweede lid. De Koning bepaalt de praktische nadere regels volgens dewelke de bepalingen van deze wet van toepassing zijn. De kosten voortvloeiend uit de toekenning van de financiële voordelen die voortkomen uit de toekenning van het statuut van nationale solidariteit aan de slachtoffers bedoeld bij het huidige lid, worden toegerekend op het Fonds bedoeld in de artikelen 28 en 42bis, vijfde lid, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Het in derde lid bedoelde slachtoffer kan bij voorrang het statuut en de bijkomende voordelen aanvragen bedoeld bij deze wet.

Onverminderd het vierde lid, kunnen de in deze wet bedoelde voordelen niet worden gecumuleerd met een gelijkaardig solidariteitsmechanisme van de Staat van nationaliteit of van de gewone verblijfplaats indien het slachtoffer verkiest hierop een beroep te doen.

Art. 4 Deze wet is van toepassing op de slachtoffers van daden van terrorisme, met uitzondering van:

1° de daders, de mededaders en de medeplichtigen van de daden van terrorisme;

2° diegenen die naar aanleiding van een in Titel Iter van het Strafwetboek bedoeld misdrijf schade hebben berokkend aan een andere persoon.

HOOFDSTUK 4. Toekenning van een herstelpensioen aan de rechtstreekse slachtoffers en aan hun rechthebbenden

Art. 5 Er wordt een herstelpensioen toegekend aan de rechtstreekse slachtoffers van daden van terrorisme die voldoen aan de in deze wet vastgestelde voorwaarden en aan wie ingevolge hun menselijke schade een invaliditeitsgraad van 10% of meer werd toegekend. Het herstelpensioen wordt toegekend overeenkomstig de voorwaarden bepaald bij hoofdstuk II van de algemene wet, met uitzondering van de pensioenverhoging bedoeld in artikel 6, § 3 en § 3bis, van de algemene wet.

Overlijdens van de rechtstreekse slachtoffers geven voor de rechthebbenden recht op de in de artikelen 12, § 1, 13, § 1, eerste lid, 14, 14bis, 17bis en 17ter van hoofdstuk II van de algemene wet bepaalde pensioenen en vergoedingen. De Koning bepaalt hoe de pensioenen en vergoedingen tussen de rechthebbenden worden verdeeld indien er meerdere rechthebbenden zijn.

Art. 6 Het in artikel 5 bedoelde herstelpensioen vormt een residuaire schadeloosstelling: elke vergoeding waarop hetzelfde schadelijke feit recht geeft, wordt hierop in mindering gebracht, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een individuele verzekering.

Indien het in de vorm van rente betaalde vergoedingen betreft, worden enkel de bedragen die vervallen na de datum waarop het genot van het herstelpensioen een aanvang neemt in mindering gebracht.

Indien het een vergoeding in kapitaal betreft, wordt deze fictief in rente omgezet, aanvangend op de datum van de menselijke schade volgens de geldende barema's, en wordt de in het tweede lid bedoelde regel toegepast.

De Staat wordt in de rechten en rechtsvorderingen die de slachtoffers of hun rechthebbenden kunnen uitoefenen ten gevolge van de geleden menselijke schade gesubrogeerd ten belope van de bedragen die werden betaald in uitvoering van deze wet.

Art. 7 § 1. Ongeacht de leeftijd van het slachtoffer wordt de invaliditeitsgraad vijf jaar na de initiële beslissing tot toekenning van het herstelpensioen door de Gerechtelijk-geneeskundige dienst herzien. Deze termijn gaat in op de dag waarop deze beslissing uitvoerbaar wordt.

De vijfjaarlijkse herziening is eveneens van toepassing op de slachtoffers waaraan de Gerechtelijk-geneeskundige dienst een invaliditeitsgraad van minder dan 10% heeft toegekend.

§ 2. Wanneer het herstelpensioen wordt toegekend voor verschillende fysieke en/of psychische letsels waarover door verschillende beslissingen geoordeeld werd, geeft elk van deze beslissingen apart aanleiding tot een herziening binnen de bij de eerste paragraaf bepaalde termijn.

§ 3. Bij de vijfjaarlijkse herziening beslist de Gerechtelijk-geneeskundige dienst of de invaliditeit die aan een slachtoffer wordt toegekend blijvend is of een periodieke herziening noodzakelijk is. De Gerechtelijk-geneeskundige dienst legt de datum van de volgende herziening vast.

§ 4. Het medisch onderzoek waaraan het slachtoffer onderworpen wordt bij de herziening van het tijdelijke herstelpensioen, wordt uitgevoerd door andere artsen dan diegenen die de verzoeker tevoren onderzocht hebben.

Art. 8 Het herstelpensioen gaat ten vroegste in op de eerste dag van de maand waarin het schadelijke feit zich voordoet of op de eerste dag van de maand waarin het slachtoffer overlijdt indien het een rechthebbende betreft, op voorwaarde dat er niet meer dan vierentwintig maanden verlopen zijn tussen de datum van het schadelijke feit of de datum van het overlijden van het slachtoffer enerzijds en de datum van de aanvraag van het herstelpensioen anderzijds.

De termijn van vierentwintig maanden begint pas te lopen vanaf het moment dat het slachtoffer bij machte is zijn rechten uit te oefenen.

Indien er meer dan vierentwintig maanden verlopen zijn tussen de datum van het schadelijke feit of de datum van het overlijden van het slachtoffer, enerzijds, en de datum van de aanvraag van het herstelpensioen, anderzijds, gaat het herstelpensioen ten vroegste in op de eerste dag van de maand waarin het herstelpensioen wordt aangevraagd.

Op advies van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst kan de minister een latere datum vaststellen in geval van een stijgende invaliditeitsschaal of een degressieve invaliditeitsschaal bepalen.

Art. 9 In afwijking van artikel 8, wanneer het herstelpensioen betrekking heeft op een schadelijk feit dat zich voorgedaan heeft voor de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad, gaat het herstelpensioen in op de eerste dag van de maand waarin het schadelijke feit zich voordoet of op de eerste dag van de maand waarin het slachtoffer overlijdt indien het een rechthebbende betreft, maar ten vroegste op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

HOOFDSTUK 5. Terugbetaling van de medische zorg aan de slachtoffers

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 15 januari 2019, art. 13 (1).*

§ 1. De rechtstreekse slachtoffers hebben recht op de terugbetaling van de medische, paramedische, farmaceutische en hospitalisatiekosten, orthopedische toestellen en protheses, benodigd door het schadelijke feit, onder dezelfde voorwaarden als deze die bepaald zijn ten voordele van de oorlogsinvaliden en gelijkgestelden in uitvoering van artikel 1 van de wet van 1 juli 1969 tot vaststelling van het recht van de oorlogsinvaliden en oorlogswezen op geneeskundige verzorging op kosten van de Staat.

De Koning kan de nadere regels bepalen voor de terugbetaling van de in verband met gezondheidszorg betaalde reiskosten als gevolg van het schadelijke feit, wanneer het voordeel van het gratis openbaar vervoer slechts deels tegemoetkomt aan de behoeften van het slachtoffer.

§ 2. De rechtstreekse slachtoffers en de onrechtstreekse slachtoffers hebben recht op de terugbetaling van psychologische zorg, medische, paramedische, farmaceutische en hospitalisatiekosten benodigd door een schadelijk feit, onder dezelfde voorwaarden als deze die bepaald zijn ten voordele van de oorlogsinvaliden en gelijkgestelden in uitvoering van artikel 1 van de wet van 1 juli 1969 tot vaststelling van het recht van de oorlogsinvaliden en oorlogswezen op geneeskundige verzorging op kosten van de Staat, voor zover deze kosten verband houden met psychische en/of psychosomatische stoornissen die door het schadelijke feit worden veroorzaakt.

§ 3. De Koning kan bepalen welke bewijsstukken dienen te worden voorgelegd om deze terugbetalingen te verkrijgen.

Voor de terugbetaling van psychologische zorg kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de maximumbedragen van tussenkomst, het aantal, de frequentie en de nadere regels van de voor terugbetaling toegelaten zorg bepalen.

Als een slachtoffer een beroep moet doen op een niet geconventioneerde zorgverlener of als hem of haar een geneeskundige verstrekking moet worden verleend waarin niet is voorzien in de nomenclatuur van geneeskundige verstrekkingen, opgesteld in uitvoering van de wetgeving betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, kan de minister die bevoegd is voor Sociale Zaken, op advies van de Commissie, een terugbetaling toekennen die redelijkerwijs wordt vastgesteld met het oog op het herstel van het slachtoffer. Onder zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht kan de minister de door deze alinea toegekende bevoegdheden delegeren aan de administrateur-generaal van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering.

§ 4. De identiteit van de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde personen wordt door de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers meegedeeld aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en aan de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Indien de persoon aangesloten is bij een verzekeringsinstelling, deelt het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering zijn identiteit aan deze verzekeringsinstelling mee opdat die de door de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen verschuldigde terugbetalingen kan toekennen.

Indien de persoon bij geen enkele verzekeringsinstelling is aangesloten, maakt het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering deze informatie over aan de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, zodat die alle verschuldigde terugbetalingen rechtstreeks kan toekennen.

§ 5. De verzekeringsinstelling kent de tegemoetkomingen toe verschuldigd bij titel III van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. Zij dient, voor rekening van haar lid, de nodige documenten in bij de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, zodat dit lid de aanvullende vergoedingen, toegekend conform de paragrafen 1, 2 en 3, kan verkrijgen.

§ 6. De bevoegdheden van de Commissie voor geneeskundige verzorging worden onverkort toepasselijk op de terugbetalingen bepaald bij dit artikel.

§ 7. De bij dit hoofdstuk bepaalde terugbetalingen worden residuaal toegekend: elke vergoeding waarop hetzelfde schadelijke feit recht geeft, wordt hierop in mindering gebracht, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een individuele verzekering.

De bij dit hoofdstuk bepaalde terugbetalingen worden toegekend in afwachting dat de vergoeding waartoe hetzelfde schadelijke feit aanleiding geeft, effectief werd toegekend. De verzekeringsinstelling en de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering treden van rechtswege in de rechten van ten belope van slachtoffer, tot het bedrag van de krachtens dit hoofdstuk toegekende terugbetalingen.

Art. 11 Het recht op terugbetaling van de medische zorg gaat in op de datum van het schadelijke feit, maar ten vroegste op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

Art. 12 De bevoegdheid met betrekking tot de terugbetaling van de medische zorg wordt door de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering uitgeoefend.

HOOFDSTUK 6. Toekenning van het statuut van nationale solidariteit aan de slachtoffers van daden van terrorisme

Art. 13 Er wordt een statuut van nationale solidariteit gecreëerd voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

Dit statuut wordt toegekend aan de slachtoffers.

Art. 14 Het statuut van nationale solidariteit wordt ten persoonlijke titel toegekend.

Het statuut van nationale solidariteit kan ook postuum worden toegekend aan een rechtstreeks slachtoffer overleden als gevolg van een daad van terrorisme.

Art. 15 Voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit oordeelt de minister op stukken.

Art. 16 Elke beslissing om het statuut van nationale solidariteit toe te kennen, leidt tot de uitreiking van een kaart van nationale solidariteit waarvan de Koning het model bepaalt.

Art. 17 De slachtoffers aan wie het statuut van nationale solidariteit wordt verleend, worden betrokken bij het eerbetoon dat het Rijk hun betuigt.

De Koning bepaalt de nadere toepassingsregels van dit artikel.

HOOFDSTUK 7. Procedure

Afdeling 1. Het indienen van de aanvragen

Art. 18 § 1. De aanvragen voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en de aanvragen van het herstelpensioen ingevolge deze wet worden ingediend bij de Commissie voor de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

De Commissie voor de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders mag, in het kader van de toepassing van deze wet, alle gegevens bedoeld in de artikelen 34 tot 34ter van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, aan de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers meedelen.

De aanvraag van het herstelpensioen ingevolge deze wet houdt automatisch de aanvraag voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit in.

§ 2. De aanvraag, ondertekend door het slachtoffer of zijn rechthebbende, vermeldt:

1° de precieze omschrijving van het schadelijke feit en de plaats en de datum ervan;

2° de omstandigheden waarin de menselijke schade zich voorgedaan heeft;

3° de beschrijving van de geleden menselijke schade.

Bij de aanvraag worden alle nuttige bewijsstukken gevoegd.

De verzoeker bewijst met alle mogelijke rechtsmiddelen dat hij voldoet aan de in deze wet bepaalde voorwaarden. De Koning bepaalt de nadere toepassingsregels van dit lid.

Afdeling 2. Het onderzoek van de aanvragen

Art. 19 § 1. De aanvragen van het herstelpensioen voor rechtstreekse slachtoffers worden door de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers onderzocht.

Wanneer de aanvraag van meet af aan klaarblijkelijk niet ontvankelijk of ongegrond blijkt, verwerpt de minister deze aanvraag op voorstel van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst gevraagd wordt. In de andere gevallen onderwerpt de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers de verzoeker van ambtswege aan een geneeskundig onderzoek door de Gerechtelijk-geneeskundige dienst.

Wanneer de schade bestaat uit fysieke en/of psychische letsels of in de verergering ervan, bepaalt de Gerechtelijk-geneeskundige dienst ervan:

1° de etiologie en de pathogenie;

2° het geneeskundig oorzakelijk verband;

3° de graad en de duur van de invaliditeit voortvloeiend uit de menselijke schade.

De minister beslist, op voorstel van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers, of het herstelpensioen toegekend wordt. In voorkomend geval vermeldt het voorstel welke invaliditeitsgraad moet worden verleend op grond van het verslag van het geneeskundig onderzoek.

§ 2. De aanvragen van een herstelpensioen voor de rechthebbenden worden door de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers onderzocht.

Wanneer de aanvraag van meet af aan klaarblijkelijk niet ontvankelijk of ongegrond blijkt, stelt de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers aan de minister voor om de aanvraag af te wijzen, zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst gevraagd wordt.

Zo de aanvraag ontvankelijk en gegrond is en indien blijkt uit de gegevens van het dossier dat er sprake is van een schadelijk feit en het overlijden het rechtstreekse en noodzakelijke gevolg is van het schadelijke feit, kent de minister, op voorstel van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers en zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst wordt gevraagd, het herstelpensioen toe.

Zo de aanvraag ontvankelijk en gegrond is en indien blijkt uit de gegevens van het dossier dat er sprake is van een schadelijk feit, maar dat het niet zeker is dat het overlijden het rechtstreekse en noodzakelijke gevolg is van het schadelijke feit, maakt de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers het dossier van de verzoeker aan de Gerechtelijk-geneeskundige dienst over.

Bij een overlijden bepaalt de Gerechtelijk-geneeskundige dienst:

1° de geneeskundig aanvaardbare oorzaken ervan;

2° het geneeskundig oorzakelijk verband tussen de daad van terrorisme en het overlijden.

Wanneer evenwel het overlijden voortvloeit uit een fysiek en/of psychisch letsel dat vooraf aanleiding heeft gegeven tot een herstelpensioen ten laste van de Staat krachtens deze wet, beperkt de taak van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst zich ertoe het geneeskundig oorzakelijk verband tussen het fysiek en/of psychisch letsel en het overlijden te bepalen, alsmede de mate waarin het overlijden te wijten is aan het fysiek en/of psychisch letsel.

De Directie-generaal Oorlogsslachtoffers legt aan de minister een voorstel van beslissing voor betreffende de toekenning van het herstelpensioen.

§ 3. Bij de in artikel 7 bedoelde vijfjaarlijkse herziening behoudt of verhoogt de minister het herstelpensioen zonder verdere procedure, overeenkomstig de besluiten van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst.

Zo daarentegen uit de besluiten van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst blijkt dat het herstelpensioen zou moeten worden verminderd of opgeheven, legt de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers aan de minister een voorstel van beslissing voor.

§ 4. De Koning kan bijzondere toepassingsregels voor het onderzoek van de in dit artikel bedoelde aanvragen vastleggen.

Afdeling 3. De herziening van de herstelpensioenen

Art. 20 § 1. Het rechtstreekse slachtoffer kan te allen tijde een aanvraag tot herziening indienen op grond van verergering, van verwikkeling of van naverschijnselen van fysieke en/of psychische letsels waarvoor een herstelpensioen werd toegekend.

§ 2. Onder dezelfde voorwaarden kunnen de herziening van hun geval aanvragen:

1° zij die afgewezen werden omdat de invaliditeitsgraad onvoldoende was om een aanspraak op een herstelpensioen te rechtvaardigen of omdat het vastgestelde fysieke en/of psychische letsel, erkend als te wijten aan het schadelijke feit, geen invaliditeit tot gevolg had;

2° zij die het genot van een tijdelijk herstelpensioen hebben verloren, omdat de invaliditeitsgraad niet meer het vereiste minimum bereikte.

§ 3. De aanvrager van de herziening wordt medisch alleen onderzocht op de kwalen of fysieke en/of psychische letsels te wijten aan het schadelijke feit waarvoor hij de herziening uitdrukkelijk aangevraagd heeft.

§ 4. De invaliditeitsgraad wordt niet herzien, tenzij uit het geneeskundig onderzoek blijkt dat de invaliditeit minstens 5% meer bedraagt dan de voorheen erkende invaliditeitsgraad of dat de invaliditeitsgraad op 10% of meer moet worden gebracht.

§ 5. Voor de toepassing van de paragrafen 3 en 4, wordt de nieuwe invaliditeitsgraad berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van de algemene wet en wordt de nieuwe invaliditeitsgraad eventueel afgerond op het onmiddellijk hogere veelvoud van 5, overeenkomstig artikel 6, § 1, of artikel 7, § 2, van de algemene wet.

De procedure is deze die bepaald is bij artikel 19, § 3.

§ 6. De Koning kan bijzondere toepassingsregels voor het onderzoek van de in deze afdeling bedoelde aanvragen vastleggen.

Art. 21 De aanvragen tot herziening worden ingediend bij de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers. Bij de aanvraag tot herziening wordt, op straffe van nietigheid, een omstandig geneeskundig attest gevoegd, dat de aard van de ingeroepen verergering, verwikkeling of naverschijnselen uiteenzet.

De aanvraag tot herziening heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand tijdens welke zij is ingediend.

Art. 22 Wanneer in de invaliditeitsschaal bedoeld in artikel 7, § 1, van de algemene wet wijzigingen worden aangebracht, worden de uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met die wijzigingen herzien, hetzij op initiatief van de minister, hetzij op aanvraag van de belanghebbende, ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wijziging.

De herzieningsbeslissing wordt door de minister genomen. Zij heeft uitwerking vanaf de eerste dag van het kwartaal dat volgt op datgene tijdens hetwelk de wijziging werd bekendgemaakt.

Er wordt evenwel niet tot herziening overgegaan, indien deze een vermindering van de vroeger toegekende invaliditeitsgraad tot gevolg zou hebben.

Art. 23 De uitvoerbare beslissingen, genomen door de minister krachtens de artikelen 19, 20 en 22, zijn voor herziening vatbaar, hetzij wegens dwaling omtrent het feit of het recht, hetzij ingevolge overlegging van nieuwe gegevens die een herziening rechtvaardigen.

De herziening geschiedt hetzij op initiatief van de minister, hetzij op het verzoek van de belanghebbende, dat aan de minister wordt betekend. Behalve wanneer zij gegrond is op de overlegging van nieuwe gegevens, wordt de herziening, op straffe van verval, uitgelokt binnen een termijn van tien jaar, te rekenen van de dag waarop de beslissing uitvoerbaar is geworden.

Wanneer de herziening geschiedt op initiatief van de minister, kan deze laatste bevelen dat de uitbetaling van de krachtens deze wet verleende herstelpensioenen, verhogingen en uitkeringen geheel of gedeeltelijk wordt geschorst.

De herziening heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag tot herziening werd ingediend. Zij kan echter, op een met redenen omklede beslissing, terugwerkende kracht hebben tot een vroegere datum:

1° in geval van dwaling vanwege de overheid;

2° in geval van bedrieglijke handelingen of van valse of willens en wetens onvolledige verklaringen vanwege de gerechtigden.

De aan verzoekers ten onrechte uitgekeerde sommen zijn slechts terugvorderbaar in de in het vierde lid, 2°, bedoelde gevallen.

Afdeling 4. Bemiddelingsprocedure

Art. 24 § 1. De Koning organiseert, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een minnelijke, facultatieve en kosteloze bemiddelingsprocedure in het kader van de

toepassing van deze wet, die door elk slachtoffer of elke rechthebbende kan gevoerd worden, los van elke aansprakelijkheidsvordering. Ten minste een vertegenwoordiger van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers, een vertegenwoordiger van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst en de voorzitter van de Commissie voor de financiele hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, zijn plaatsvervanger, of de secretaris of een door de voorzitter aangestelde adjunct-secretaris van deze Commissie, zoals bedoeld in artikel 30, § 2, tweede, vierde en zesde lid, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, worden bij deze procedure betrokken.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en nadere regels voor de toepassing van deze afdeling.

§ 2. Deze bemiddeling oefent zich uit zonder afbreuk te doen aan de bij de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen bedoelde bevoegdheden van de federale ombudsmannen. (2)

Art. 25 De beroepsprocedures bij de medische kamers van beroep bepaald bij het koninklijk besluit van 11 april 1975 tot herinrichting van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst zijn van toepassing in het kader van deze wet. Binnen het verband van de bij deze wet voorziene opdrachten hebben de artsen van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst toegang tot de medische dossiers samengesteld ter gelegenheid van andere expertisen betreffende de vergoeding van de schade geleden wegens terreurdaden.

De bij de algemene wet bepaalde beroepsprocedures bij de hogere beroepscommissie van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers zijn van toepassing in het kader van deze wet.

Afdeling 5. De uitbetaling van de herstelpensioenen

Art. 26 De bij deze wet bepaalde herstelpensioenen worden uitbetaald door de Federale Pensioendienst volgens de nadere regels voor beëindiging, onoverdraagbaarheid en onvatbaarheid voor beslag die gelden voor de pensioenen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers die krachtens de algemene wet worden toegekend.

De krachtens deze wet toegekende herstelpensioenen, pensioenverhogingen en vergoedingen variëren volgens de algemene consumentenprijsindex onder dezelfde voorwaarden als deze die voor de krachtens de algemene wet toegekende herstelpensioenen, pensioenverhogingen en vergoedingen bepaald worden.

HOOFDSTUK 8. Wijziging van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

Art. 27 Vult artikel 136, § 2, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen aan.

HOOFDSTUK 9. Wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen

Art. 28 Vult artikel 30, § 2, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen aan.

HOOFDSTUK 10. Geschillen en beroepen

Art. 29 De geschillen over de rechten ontstaan uit deze wet, behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten.

Beroep tegen een beslissing van de minister of diens gemachtigde wordt ingesteld binnen drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving ervan.

De voor arbeidsgerechten ingeleide vordering werkt niet schorsend.

In de zaken waarin een medisch expert wordt aangewezen, worden de voorschotten, de erelonen en de kosten van deze expert, die vervat zijn in de nota die wordt opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, aangeduid met toepassing van het door de Koning vastgestelde tarief.

HOOFDSTUK 11. Slotbepalingen

Art. 30 Wat betreft de diverse voordelen, een belastingvrijstelling voor het pensioen en gratis openbaar vervoer, die worden toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden, worden de begunstigden van een herstelpensioen bedoeld bij hoofdstuk 4 gelijkgesteld met de burgerlijke oorlogsslachtoffers bedoeld in de algemene wet.

De opdracht en werking van de Sociale Actie, zoals bepaald in de wet van 8 augustus 1981 tot oprichting van het Instituut voor veteranen - het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers en van de Hoge Raad voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, worden uitgebreid naar de slachtoffers van daden van terrorisme erkend in uitvoering van deze wet.

Art. 31 Onder zijn verantwoordelijkheid en controle kan de minister de door deze wet toegekende bevoegdheden overdragen aan ambtenaren van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers.

HOOFDSTUK 12. Harmonisatie van de pensioenen voor de burgerlijke en militaire oorlogsslachtoffers

Art. 32 Wijzigt artikel 6bis van de algemene wet van 15 maart 1954.

Art. 33 Wijzigt artikel 6ter van dezelfde wet.

Art. 34 Voegt in artikel 15 van dezelfde wet een paragraaf 3 in.

Art. 35 Wijzigt artikel 2bis, § 1, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op 19 augustus 1921.

Art. 36 § 1. De jaarlijkse bedragen van de pensioenen toegekend aan de overlevende echtgenoten bedoeld in artikel 12, § 4, 1°, 1°bis, 1°ter en 1°quater, van de algemene wet worden bepaald op 100% van de unieke bedragen van de pensioenen toegekend aan dezelfde categorieën van overlevende echtgenoten begunstigde van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948.

§ 2. De jaarlijkse bedragen van de pensioenen toegekend aan de kinderen bedoeld in artikel 12, § 4, 2°, van de algemene wet zijn identiek aan de jaarlijkse bedragen van de pensioenen toegekend aan de overlevende echtgenoten zoals bepaald in paragraaf 1.

Art. 37 Artikelen 32 tot 36 doen geen afbreuk aan de verdere toekenning van de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 die nu betaald worden en waarvan het bedrag hoger is dan dat van de overeenkomstige vergoedingspensioenen voor de militaire slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

HOOFDSTUK 13. Inwerkingtreding

Art. 38 Deze wet heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016, met uitzondering van:

1° artikel 24, dat zes maanden na de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad in werking zal treden;

2° artikelen 32 tot 37, die uitwerking hebben met ingang van 1 juli 2017.

---

[1] Inwerkingtreding: 22/03/2016

[2] Zie ook het KB van 22 april 2019 houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme (BS 7 mei): eveneens opgenomen in dit recueil.

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 18 december 1986
(Staatsblad 20 februari 1987)

betreffende de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (1).

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 26 maart 1991 (Staatsbl. 10 april), 18 mei 1998 (Staatsbl. 19 juni), 19 december 2003 (Staatsbl. 30 december), 7 december 2006 (Staatsbl. 29 januari 2007), 16 februari 2017 (Staatsbl. 3 maart) en 17 mei 2019 (Staatsbl. 24 mei).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepalingen

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B.'s van 19 december 2003, art. 1, 7 december 2006, art. 2 (2) en 16 februari 2017, art. 1 (3)*

In de zin van dit besluit moet worden verstaan onder:

1° de wet: hoofdstuk III, afdeling II, "Hulp van de Staat aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders", en afdeling IV, "Hulp van de Staat aan slachtoffers van terrorisme", van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

2° de commissie: de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, ingesteld bij artikel 30, § 1, van de wet;

3° de Minister: de Minister van Justitie;

4° kennisgeving: de toezending van mededelingen, oproepingen of stukken door toedoen van het secretariaat van de commissie;

5° partijen: de verzoeker en de Minister alsook, in voorkomend geval, de tussenkomende partijen.

6° occasionele redders: de personen bedoeld in artikel 31, 5°, van de wet;

7° de assistentieverlenende instantie: de instantie bedoeld in artikel 40bis van de wet;

8° de beslissende instantie: de bevoegde overheid bedoeld in artikel 40 van de wet.

HOOFDSTUK II. Maximumbedragen voor bepaalde kosten
Opschrift vervangen bij K.B. van 19 december 2003, art. 2 (4).

Art. 2 *Vervangen bij K.B.'s van 19 december 2003, art. 3 (4) en 16 februari 2017, art. 4 (3).*

De maximumbedragen als bedoeld in artikel 32, § 5, van de wet worden vastgesteld als volgt:

- 6 000 EUR voor procedurekosten;
- 6 000 EUR voor begrafeniskosten;
- 1 250 EUR voor materiële kosten.

De commissie neemt de kosten vermeld in het eerste lid in aanmerking voor zover zij gestaafd worden door stukken. Een afschrift van de op tegenspraak gewezen

rechterlijke beslissing waarin over de verschillende bestanddelen van de schade uitspraak wordt gedaan, kan evenwel volstaan.

Art. 2bis *Opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 4 (4).*

HOOFDSTUK III. Werking van de commissie

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B.'s van 18 mei 1998, art. 1, 19 december 2003, art. 5 (4) en 16 februari 2017, art. 3 (3).*

De commissie bestaat uit acht kamers.

De commissie heeft haar zetel bij de Federale Overheidsdienst Justitie.

Art. 4 De commissie, zitting houdende in verenigde kamers, stelt haar huishoudelijk reglement vast. Dit wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Koning.

Het reglement wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B.'s van 18 mei 1998, art. 2 en 19 december 2003, art. 6 (4)*

§ 1. In de gevallen bedoeld in artikel 30, § 3, eerste lid, van de wet bestaat een kamer uit drie leden: een magistraat die de kamer voorzit en twee leden die door de voorzitter van de commissie worden aangeduid uit de personen bedoeld in artikel 30, § 2, derde lid, van de wet.

In de gevallen bedoeld in artikel 30, § 3, tweede lid, van de wet bestaat een kamer uit één lid: de voorzitter van de commissie of een ondervoorzitter.

§ 2. Wanneer de voorzitter van de commissie van oordeel is dat, om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren, een zaak in verenigde kamers moet worden behandeld, verwijst hij ze daarnaar.

De voorzitter van de commissie neemt het voorzitterschap van de verenigde kamers waar.

§ 3. Bij afwezigheid of verhindering van de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden wordt hun functie uitgeoefend door hun plaatsvervanger.

§ 4. De kamers die bestaan uit drie leden beslissen bij meerderheid van stemmen. Wanneer de commissie zitting houdt in verenigde kamers, beslist, bij staking van stemmen, de stem van de voorzitter van de commissie.

Art. 5bis *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 7 (4).*

Naast de advocaten en ambtenaren bedoeld in artikel 30, § 2, derde lid, van de wet, kunnen personen die aan de hiernavolgende voorwaarden voldoen als commissielid worden aangewezen:

- ten minste vijf jaar nuttige professionele ervaring hebben inzake de beoordeling en begroting van ernstige lichamelijke of psychische schade van slachtoffers van misdrijven in een academische functie, in een medische functie, in een toegelaten verzekeringsonderneming, in een dienst van de Federale Overheidsdienst Justitie of in een door de bevoegde overheid erkende instelling voor algemeen welzijnswerk of geestelijke gezondheidszorg;

- houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift uitgereikt door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling;

- de burgerlijke en politieke rechten genieten.

De functie van commissielid is onverenigbaar met de functie van secretaris of adjunct-secretaris, als bedoeld in artikel 30, § 2, zesde lid, van de wet, met de functie van gemachtigde van een overheidsinstelling of erkende vereniging, als bedoeld in artikel 34ter, tweede lid, van de wet, of met de functie van afgevaardigde van de Minister, als bedoeld in artikel 34ter, derde lid, van de wet.

Personen die voldoen aan de in het eerste lid bepaalde voorwaarden worden voorgedragen door een comité, dat is samengesteld uit de voorzitter en de secretaris van de commissie en een vertegenwoordiger van de Minister.

Personen die voldoen aan de in het eerste lid bepaalde voorwaarden en zich kandidaat wensen te stellen, richten daartoe een aangetekend schrijven aan de voorzitter van de commissie, met toevoeging van een afschrift van het diploma of studiegetuigschrift en van stukken waaruit de vereiste beroepservaring blijkt.

De kandidaten die volgens de stukken als bedoeld in het vierde lid in aanmerking komen, worden door de secretaris van de commissie uitgenodigd voor een gesprek met het comité. Tijdens dit gesprek wordt gepeild naar hun motivatie, hun vertrouwdheid met de problematiek van de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven en hun kennis van de wet als bedoeld in artikel 1, 1°.

Art. 5ter *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 8 (4).*

Het mandaat van een lid van de commissie vervalt van rechtswege indien hij zich niet langer in de wettelijke voorwaarden bevindt om zijn mandaat uit te oefenen, of drie opeenvolgende keren zonder opgave van reden niet ingaat op de vraag van de voorzitter om te zetelen in een kamer.

Art. 6 Indien een zaak in het Duits moet worden behandeld, maakt het lid van de commissie dat het bewijs levert van een voldoende kennis van die taal, deel uit van de kamer.

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B.'s van 19 december 2003, art. 9 (4) en 7 december 2006, art. 4 (2).*

Aan de voorzitter, ondervoorzitter en leden wordt presentiegeld toegekend waarvan het bedrag door de Koning wordt bepaald op voorstel van de Minister van Justitie.

Zij zijn gerechtigd op een vergoeding voor de reis- en verblijfskosten overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op het personeel van de Federale Overheidsdiensten. Zij worden daarbij gelijkgesteld met ambtenaren van rang 13, met uitzondering van de ambtenaren die in een andere rang zijn ingedeeld.

De deskundigen wier medewerking door de commissie wordt gevorderd kunnen worden vergoed op de wijze bepaald door de Minister van Justitie.

Het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij het koninklijk besluit van 28 december 1950 is toepasselijk op de tolken, vertalers en getuigen.

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B.'s van 26 maart 1991, art. 1 (5) en 16 februari 2017, art. 4 (3).*

Iedere kamer wordt bijgestaan door de secretaris of adjunct-secretaris, van wie de taalrol overeenstemt met de taal waarin de zaak wordt behandeld.

Indien een zaak in het Duits moet worden behandeld, wordt de kamer waarbij de zaak aanhangig is, bijgestaan door de secretaris of adjunct-secretaris die het bewijs levert van de elementaire kennis van het Duits.

Het secretariaat verstrekt degenen die erom verzoeken inlichtingen over de algemene voorwaarden voor de toekenning van de hulp, alsmede over het verloop van de procedure. Het kan hun een formulier tot indiening van de aanvraag bezorgen.

Over de werkzaamheden van de commissie wordt om de twee jaar een algemeen verslag opgemaakt; dat verslag wordt ondertekend door de voorzitter en de secretaris en wordt openbaar gemaakt.

HOOFDSTUK IV. Procedure indien de Commissie uitspraak doet over een aanvraag tot toekenning van een noodhulp, een financiële hulp of een aanvullende hulp
Opschrift vervangen bij K.B. van 7 december 2006, art. 5 (2).

Afdeling 1. Indiening van de aanvraag

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 6 (2).*

Het secretariaat brengt de zaken op de rol van de commissie in de volgorde van ontvangst.

In voorkomend geval, worden de in artikel 40bis, tweede lid, van de wet bedoelde informatie en documenten overgemaakt aan de assistentieverlenende instantie.

Art. 10 *Vervangen bij K.B. van 19 december 2003, art. 10 (4).*

De voorzitter wijst elke zaak toe aan een kamer.

Afdeling II. Onderzoek van de aanvraag
Vervangen bij K.B. van 19 december 2003, art. 11 (4).

Art. 11 De voorzitter van de kamer wijst voor elke zaak een verslaggever uit de leden van de kamer aan.

Lid 2 werd opgeheven bij K.B. van 7 december 2006, art. 7 (2).

Art. 12 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 7 december 2006, art. 8 (2) en 16 februari 2017, art. 5 (3).*

Het secretariaat vult het dossier aan en maakt het verslag op, overeenkomstig artikel 34bis, laatste lid, van de wet. Dit verslag wordt goedgekeurd en medeondertekend door de verslaggever.

Het secretariaat maakt het verslag over aan de Minister. De Minister beschikt over een termijn van dertig dagen om een advies in twee exemplaren uit te brengen.

Het secretariaat maakt het verslag en het eventuele advies van de Minister over aan de verzoeker of zijn advocaat. De verzoeker beschikt over een termijn van dertig dagen om schriftelijk te reageren en in voorkomend geval het dossier aan te vullen.

Art. 13 De verslaggever kan bij een met redenen bekleed bevel, op gemotiveerd verzoek van de verzoeker of van de Minister, een verlenging toestaan van de termijnen vermeld in artikel 12, zonder dat zij negentig dagen mogen overschrijden.

Art. 14 De voorzitter van de kamer stelt de datum vast waarop de zaak wordt behandeld op een zitting als bedoeld in afdeling V. Deze datum wordt minstens vijftien dagen op voorhand ter kennis gebracht van de Minister en van de verzoeker en zijn raadsman, indien hij gehoord wenst te worden overeenkomstig artikel 34ter, tweede lid, van de wet.

Afdeling IIbis. Bijzondere regels voor verzoeken om noodhulp
Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 13 (4).

Art. 15 *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 13 (4).*

Het verslag wordt opgemaakt binnen de negentig dagen na ontvangst van het verzoekschrift, tenzij essentiële gegevens of stukken ontbreken.

Art. 15bis *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 13 (4).*

Het verzoek wordt afgehandeld overeenkomstig de artikelen 12 en 14, zij het dat de termijnen bepaald in artikel 12, tweede en derde lid, herleid worden tot vijftien dagen en dat de termijn bepaald in artikel 14 herleid wordt tot acht dagen.

Ten laatste acht dagen na de datum als bedoeld in artikel 14 wordt over het verzoek om noodhulp een beslissing gewezen.

Afdeling IIter. Bijzondere regels voor verzoeken die kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond zijn
Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 14 (4).

Art. 16 *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 14 (4).*

Indien het secretariaat het verzoek kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond acht, maakt het hiervan melding in zijn verslag.

Indien de Minister het verzoek kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond acht, vermeldt hij dit in zijn advies.

Art. 16bis *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 14 (4).*

Indien het secretariaat in zijn verslag of de Minister in zijn advies het verzoek kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond acht, neemt de voorzitter als bedoeld in artikel 5, § 1, tweede lid, kennis van de zaak en bepaalt hij een datum voor behandeling overeenkomstig artikel 14.

De voorzitter doet als enig lid uitspraak over de onontvankelijkheid of de ongegrondheid. Indien hij van oordeel is dat de onontvankelijkheid of de ongegrondheid ernstig kan betwist worden, wordt de zaak terug overgemaakt aan de kamer aan dewelke ze was toegewezen overeenkomstig artikel 10, om te worden behandeld overeenkomstig de artikelen 12 tot 14.

Afdeling III. Bijzondere regels voor sommige onderzoeksverrichtingen

Art. 17 Wanneer de kamer of de verslaggever een deskundig onderzoek beveelt, worden in het bevelschrift één of meer deskundigen aangewezen, wordt hun opdracht bepaald en wordt de termijn voor de neerlegging van hun verslag vastgesteld. Van dit bevelschrift geeft het secretariaat kennis aan de deskundigen.

Binnen acht dagen na die kennisgeving stellen de deskundigen, bij ter post aangetekende brief, de verslaggever, de partijen en in voorkomend geval, hun advocaat in kennis van de plaats, de dag en het uur waarop zij hun opdracht zullen aanvatten.

De nodige stukken worden de deskundigen ter hand gesteld; de partijen kunnen zodanige voordrachten en vorderingen doen als zij het goedvinden; melding ervan wordt gemaakt in het verslag.

De verslaggever ziet toe op het goede verloop van de verrichtingen van het deskundig onderzoek. Hij kan te allen tijde ambtshalve of op verzoek deelnemen aan de verrichtingen. Het secretariaat stelt bij gewone brief de deskundigen, de partijen, en in voorkomend geval, hun advocaat daarvan in kennis.

Indien de deskundigen het verslag niet kunnen neerleggen binnen de termijn gesteld in het bevel waarbij zij zijn aangewezen, moeten zij om een verlenging van die termijn verzoeken. Weigert de verslaggever of de kamer een nieuwe termijn toe te kennen aan de deskundigen, dan ontslaan zij hen van die opdracht.

Het verslag wordt ondertekend door alle deskundigen. De handtekening wordt voorafgegaan door de eed voorgeschreven bij artikel 979 van het Gerechtelijk Wetboek.

Het verslag wordt neergelegd op het secretariaat, dat een afschrift ervan bij gewone brief stuurt aan de partijen en, in voorkomend geval, aan hun advocaat.

De artikelen 966 tot 970 van het Gerechtelijk Wetboek zijn mede van toepassing op de aangestelde deskundigen.

Art. 18 Wanneer de kamer of de verslaggever een onderzoek gelast, worden de getuigen door hem gehoord nadat de partijen en hun advocaat zijn opgeroepen.

De getuigen worden bij ter post aangetekende brief gedagvaard.

Het proces-verbaal van het verhoor wordt ondertekend door de verslaggever, de secretaris en de gehoorde persoon.

Art. 19 De verslaggever kan ter plaatse alle vaststellingen doen.

De verzoeker of zijn advocaat wordt opgeroepen indien de Minister opgeroepen is.

Art. 20 De kamer kan de verzoekende of tussenkomende partijen bevelen in persoon te verschijnen.

Het bevelschrift vermeldt de plaats, de dag en hun uur om in rechte te verschijnen.

De verschijning heeft plaats hetzij ter terechtzitting, hetzij voor het lid van de commissie dat in het bevelschrift is aangewezen.

Het bevelschrift wordt ter kennis gebracht van de partijen en van hun advocaat. Wanneer de verschijning ter terechtzitting moet geschieden, kan het bevelschrift samen met het bevelschrift tot vaststelling van de rechtsdag ter kennis gebracht worden.

De artikelen 948 tot 952, 998, 999 en 1001 van het Gerechtelijk Wetboek zijn van toepassing.

Art. 21 De kamer kan de verslaggever met aanvullende onderzoeksverrichtingen belasten.

Art. 22 De kamer kan besluiten de deskundigen voor nadere inlichtingen ter zitting te horen. Zij worden door het secretariaat opgeroepen.

De kamer kan ook besluiten tot het verhoor ter zitting van al degenen van wie zij zulks nuttig acht. De getuigen worden door het secretariaat opgeroepen.

Art. 22bis *Ingevoegd bij K.B. van 7 december 2006, art. 9 (2).*

De artikelen 18, 19, 20 en 22 zijn niet van toepassing indien de verzoekende of tussenkomende partijen, de getuigen of de deskundigen gehoord worden overeenkomstig artikel 40bis, derde lid, van de wet.

Afdeling IV. Tussengeschillen

Onderafdeling I. Betichting van valsheid

Art. 23 Ingeval een partij een overgelegd stuk van valsheid beticht, wordt de partij die het stuk heeft voorgelegd, door de verslaggever of door de kamer verzocht onverwijld te verklaren of zij volhardt in haar voornemen om er gebruik van te maken.

Indien de partij op dit verzoek niet ingaat of verklaart dat zij van het stuk geen gebruik wenst te maken, wordt het stuk afgewezen.

Indien zij verklaart dat zij er gebruik van wil maken en zo het stuk van wezenlijk belang is voor de oplossing van het geschil, schorst de commissie het geding tot het bevoegde rechtscollege over de valsheid uitspraak heeft gedaan. Indien het geschil bij geen enkel rechtscollege aanhangig is gemaakt, oordeelt de commissie over de bewijskracht van het stuk.

Indien uitspraak kan worden gedaan zonder dat met het van valsheid betichte stuk rekening wordt gehouden, wordt de procedure voortgezet.

Onderafdeling II. Tussenkomst

Art. 24 § 1. Zij die belang hebben bij de oplossing van de zaak kunnen erin tussenkomen.

De verslaggever kan het verzoekschrift mededelen aan eenieder die belang heeft bij de zaak.

De eis tot vrijwillige tussenkomst geschiedt, voor de toezending van het verslag aan het secretariaat, bij verzoekschrift.

§ 2. De partijen kunnen bij een met redenen omkleed verzoekschrift, de tussenkomst inroepen van eenieder wiens aanwezigheid zij vereist achten voor de zaak.

§ 3. Het verzoekschrift tot tussenkomst wordt door de partij of door haar advocaat gedateerd en ondertekend.

Het verzoekschrift bevat:

1° de naam, voornaam, de hoedanigheid en de woonplaats of de zetel van de verzoekende en tussenkomende partijen;

2° op straffe van nietigheid, het voorwerp van de aanvraag en een uiteenzetting van de feiten en middelen.

§ 4. Tussenkomst mag de beslissing over de grond van de zaak niet vertragen.

Onderafdeling III. Wraking

Art. 25 De leden van de commissie kunnen worden gewraakt om de redenen die luidens de artikelen 828 en 830 van het Gerechtelijk Wetboek tot wraking aanleiding geven.

Ieder lid van de commissie dat weet dat er een reden van wraking tegen hem bestaat, moet daarvan kennis geven aan de kamer, die beslist of het lid zich van de zaak moet onthouden.

Hij die wil wraken, moet dit doen zodra hij van de wrakingsgrond kennis heeft.

De wraking wordt gevraagd bij een met redenen omkleed verzoekschrift. Het verzoekschrift wordt gedateerd en ondertekend. Het bevat:

1° de naam, de voornaam, de hoedanigheid en de woonplaats of zetel van de partij;

2° het voorwerp van de aanvraag en een uiteenzetting van de feiten en middelen;

3° de vermelding van de andere partijen.

Nadat de wrakende partij en het gewraakte lid zijn gehoord, wordt onverwijld over de wraking uitspraak gedaan.

Onderafdeling IV. Samenhang

Art. 26 Indien het wenselijk is bij eenzelfde beslissing verscheidene zaken, die bij verschillende kamers aanhangig zijn, te behandelen en erover uitspraak te doen, kan de voorzitter van de commissie, bij bevel, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de partijen, de kamer aanwijzen die van de zaken kennis zal nemen.

Geldt het zaken die bij dezelfde kamer aanhangig zijn dan kan de samenvoeging ervan door deze kamer bevolen worden.

Onderafdeling V. Afstand

Art. 27 Wanneer van het verzoek uitdrukkelijk wordt afgezien, doet de kamer zonder verwijl uitspraak over de afstand van het geding.

Afdeling V. Zitting

Art. 28 *Gewijzigd bij K.B. van 26 maart 1991, art. 4 (5).*

De zittingen van de commissie zijn openbaar, behalve indien de verzoeker de behandeling met gesloten deuren vraagt.

Art. 29 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 15 (4).*

§ 1. Indien de verzoeker of zijn advocaat aanwezig is op de zitting, overloopt de voorzitter van de kamer of de verslaggever de voornaamste elementen van de zaak. Partijen en hun advocaten kunnen mondelinge opmerkingen voordragen.

De voorzitter van de kamer verklaart daarna de debatten voor gesloten en stelt de zaak in beraad.

§ 2. De commissie beslist zelfs indien een partij niet verschijnt, behoudens verdaging om wettige reden.

Art. 30 § 1. Indien een verschijnende partij gedurende het beraad een nieuw stuk of feit van overwegend belang ontdekt, kan zij, zolang de beslissing niet uitgesproken is, de heropening van de debatten vragen.

Er wordt toepassing gemaakt van het artikel 773 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. De kamer kan de heropening van de debatten ambtshalve bevelen.

Zij moet dit bevelen alvorens een middel of een exceptie in te willigen waaromtrent de partijen niet in staat zijn gesteld zich te verklaren.

Afdeling VI. Beslissing

Art. 31 Het beraad van de kamer is geheim.

Art. 32 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art 16 (4).*

De beslissing waarbij de commissie uitspraak doet over de aanvraag bevat de gronden en het beschikkend gedeelte en zij vermeldt:

1° de naam, de voornaam, de woonplaats of zetel van de partijen en in voorkomend geval, de naam, de voornaam en de hoedanigheid van de persoon die hen vertegenwoordigt;

2° de toegepaste bepalingen van de wet op het gebruik der talen;

3° in voorkomend geval, de oproeping van de partijen en hun advocaat, hun aanwezigheid op de zitting alsook de eventuele bijstand door een gemachtigde als bedoeld in artikel 34ter, tweede lid, van de wet;

4° de datum van de uitspraak van de beslissing en de naam van het lid of de leden als bedoeld in artikel 5, § 1, die er over beraadslaagd hebben.

Art. 33 De beslissingen worden door de voorzitter van de kamer en door de secretaris ondertekend.

Art. 34 § 1. De beslissingen van de commissie zijn van rechtswege uitvoerbaar.

De secretaris brengt op de uitgiften, na het beschikkend gedeelte en naar het geval, een van de hierna volgende formulieren van tenuitvoerlegging aan:

"Les ministres et les autorités administratives, en ce qui les concerne, sont tenus de pouvoir à l'exécution de la présente décision. Les huissiers de justice à ce requis ont à y concourir en ce qui concerne les voies de droit commun."

"De ministers en de administratieve overheden zijn, wat hen betreft, gehouden te zorgen voor de tenuitvoerlegging van deze beslissing. De daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarders zijn gehouden hun medewerking te verlenen wat betreft de dwangmiddelen van gemeen recht."

"Die Minister und die Verwaltungsbehörden haben, was sie anbetrifft, für die Vollstreckung dieses Beschlusses zu sorgen. Die dazu angeforderten Gerichtsvollzieher haben betreffs der gemeinrechtlichen Zwangsmittel ihren Beistand zu leisten."

§ 2. De uitgiften worden afgegeven door de secretaris die ze ondertekend en bekleedt met het zegel van de commissie.

Afdeling VII. Rechtsmiddelen

Art. 35 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 17 (4).*

In geval van vernietiging van een beslissing door de Raad van State wordt de zaak verwezen naar een uit andere leden samengestelde kamer van de commissie.

In het register van de beraadslagingen van de commissie wordt op de kant van de vernietigde beslissing melding gemaakt van het arrest.

De kamer waarnaar de zaak is verwezen, schikt zich naar het arrest van de Raad van State wat de rechtspunten betreft waarover hij uitspraak heeft gedaan.

Art. 36 Onder voorbehoud van artikel 36 kan de commissie hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van één van de partijen binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing, de schrijf- en rekenfouten of klaarblijkelijke onnauwkeurigheden doen herstellen.

Het secretariaat geeft hiervan aan de partijen vooraf behoorlijk bericht; zij kunnen binnen de termijn bepaald door de voorzitter van de kamer die de te verbeteren beslissing heeft genomen, schriftelijk opmerkingen indienen.

De minuut van de beschikking waarbij de verbetering wordt bevolen, wordt aan de minuut van de verbeterde beslissing gehecht. Van die beschikking wordt melding gemaakt op de kant van de minuut van de verbeterde beslissing.

Art. 37 *Gewijzigd bij K.B.'s van 18 mei 1998, art. 6 (6) en 19 december 2003, art. 18 (4).*

De commissie kan op verzoek van één van de partijen een onduidelijke of dubbelzinnige beslissing uitleggen, zonder evenwel de daarin toegekende rechten uit te breiden, te beperken of te wijzigen.

De vordering tot uitlegging wordt ingeleid overeenkomstig artikel 34, eerste lid, van de wet. Het verzoekschrift omvat:

1° de vermelding van de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, de voornaam, de hoedanigheid en de woonplaats of de zetel van de partij;

3° het voorwerp van de aanvraag en een uiteenzetting van de feiten en middelen;

4° de vermelding van de andere partijen.

Het verzoekschrift wordt medegedeeld aan alle partijen in het geding.

Voor het overige is de rechtspleging toepasselijk die is voorgeschreven voor de aanvraag tot toekenning van een noodhulp, van een financiële hulp of van een aanvullende hulp.

De minuut van de uitleggende beslissing wordt aan de minuut van de uitgelegde beslissing gehecht. Van de uitleggende beslissing wordt melding gemaakt op de kant van de uitgelegde beslissing.

Afdeling VIII. Kosten

Art. 38 De verzoeker kan in de kosten worden veroordeeld wanneer de aanvraag roekeloos is of met bedrieglijk opzet ingediend.

De kosten omvatten:

1° het ereloon en de voorschotten van de deskundigen;

2° de vergoedingen en het getuigengeld;

De invordering van de door de beslissing bepaalde kosten wordt toevertrouwd aan de Administratie van de BTW, registratie en domeinen, welke ze, zonodig, kan terugvorderen bij dwangbevel, overeenkomstig artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949.

Afdeling IX. Bijzondere regels inzake de aanvraag tot toekenning van een noodhulp
Gewijzigd bij K.B. van 18 mei 1998, art. 7 (6) en opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).

Art. 39-42 *Opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).*

Afdeling X. Bijzondere regels inzake de aanvraag om bijkomende hulp
Opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).

Art. 43 *Opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).*

Afdeling IX. (oude afdeling XI) Algemene bepalingen inzake de procedure voor de commissie
Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).

Art. 44 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 10 (2).*

Van de beschikkingen en de beslissingen van de commissie wordt kennis gegeven aan de partijen en, in voorkomend geval, aan hun advocaat en aan de assistentieverlenende instantie.

Art. 45 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 11 (2).*

De kennisgevingen geschieden bij ter post aangetekende brief met ontvangstmelding.

De kennisgevingen gericht aan de Minister kunnen echter geschieden door de afgifte van het bericht, de oproeping of het stuk, tegen ontvangstbewijs, aan de ambtenaar die door hem gemachtigd werd overeenkomstig artikel 48.

De kennisgevingen gericht aan de advocaten kunnen gebeuren bij gewone brief.

Indien de verzoeker beroep doet op een assistentieverlenende instantie, gebeuren de aan hem en aan de assistentieverlenende instantie gerichte kennisgevingen met gebruikmaking van het formulier bedoeld in artikel 40bis van de wet, alsook alle andere kennisgevingen, per gewone brief.

Art. 46 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 20 (4).*

De adviezen of schriftelijke reacties als bedoeld in artikel 12 worden op het secretariaat tegen ontvangstmelding neergelegd of bij ter post aangetekende brief verzonden.

Zij bevatten een inventaris van de bewijsstukken. Deze stukken zijn voorafgaandelijk genummerd en gebundeld door de partij of haar advocaat.

De neerlegging van bijkomende afschriften van de adviezen, schriftelijke reacties en stukken als bedoeld in het eerste en tweede lid kan worden bevolen.

Art. 47 De partijen en hun advocaat kunnen van het dossier van de zaak kennis nemen op het secretariaat van de commissie.

Art. 48 De Minister van Justitie kan zich laten vertegenwoordigen door een ambtenaar die door hem is gemachtigd, of door een advocaat.

Art. 49 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 12 (2).*

Behoudens de gevallen waarin toepassing wordt gemaakt van artikel 40bis van de wet, kiest elke partij, die geen openbare overheid is, woonplaats in België.

Wordt geen woonplaats gekozen, dan behoeft het secretariaat geen kennisgevingen te doen en wordt de procedure geacht op tegenspraak te worden gevoerd.

Elke kennisgeving wordt aan de gekozen woonplaats gedaan, zelfs wanneer de partij overleden is.

Art. 50 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 13 (2).*

§ 1. De termijnen gesteld in dit besluit gaan in op de dag van ontvangst van de brief. Indien de geadresseerde de brief weigert, gaat de termijn in op de dag van de weigering.

De datum van het postmerk heeft bewijskracht, zowel voor de verzending als voor de ontvangst of voor de weigering.

De artikelen 52 tot 54 van het Gerechtelijk Wetboek zijn van toepassing.

§ 2. De termijnen voorgeschreven bij dit besluit worden met zestig dagen verlengd ten gunste van personen die in een Europese staat verblijven die niet aan België grenst; de verlenging is negentig dagen voor degenen die buiten Europa verblijven.

§ 3. De termijnen lopen tegen minderjarigen, onbekwaamverklaarden en andere onbekwamen. Wanneer vaststaat dat voornoemden voor het verstrijken van de termijnen, niet tijdig wettelijk vertegenwoordigd waren, bevrijdt de commissie hen van het verval van de termijnen.

Art. 51 In spoedeisende gevallen kan de kamer de inkorting bevelen van de termijnen voorgeschreven voor de proceshandelingen.

Art. 52 Indien een partij overlijdt, worden alle mededelingen en kennisgevingen van de commissie op geldige wijze aan de gezamenlijke rechthebbenden gedaan ter woonplaats van de overledene, zonder vermelding van naam en hoedanigheid.

Art. 53 Het secretariaat doet het bevoegde kantoor van de registratie en domeinen, in het ambtsgebied waarvan de schuldenaar zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats heeft, een voor eensluidend verklaard afschrift toekomen van de definitieve beslissingen van de commissie, samen met een opgave van de sommen die bij wege van indeplaatsstelling of, in voorkomend geval, als kosten moeten worden ingevorderd.

Afdeling X. (oude afdeling XIbis) De erkenning van verenigingen die de verzoeker eventueel kunnen bijstaan
Ingevoegd bij K.B. van 18 mei 1998, art. 10 (6) en gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).

Art. 53bis *Ingevoegd bij K.B. van 18 mei 1998, art. 11 (6) en gewijzigd bij K.B.'s van 19 december 2003, art. 21 (4) en 17 mei 2019, art. 1.*

§ 1. Een vereniging kan worden erkend als vereniging als bedoeld in artikel 34ter, tweede lid, van de wet, indien zij aan de volgende voorwaarde voldoet: door de bevoegde gemeenschaps- of gewestelijke overheid erkend en gesubsidieerd zijn voor hulp- en dienstverlening aan slachtoffers van misdrijven.

Voor de procedures bedoeld in Hoofdstuk III, Afdeling IV, Onderafdeling 2 van de wet, kan eveneens worden erkend als vereniging als bedoeld in artikel 42decies van de wet, de vereniging die aan de volgende voorwaarden voldoet:

1° georganiseerd zijn als vereniging zonder winstoogmerk of internationale vereniging zonder winstoogmerk met zetel in België, of als vereniging met rechtspersoonlijkheid die haar statutaire zetel in het buitenland heeft en die voldoet aan de criteria van artikel 1:2 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen;

2° als doel hebben om op duurzame en effectieve wijze zonder enige discriminatie slachtoffers van terrorisme te ondersteunen;

3° personen kunnen aanduiden binnen de vereniging die beschikken over de nodige opleiding of nuttige professionele ervaring en voldoende juridische kennis hebben aangaande de toepasselijke wetgeving om de slachtoffers van terrorisme te kunnen bijstaan;

4° beschikken over een ledenlijst, die de namen omvat van de bij de vereniging aangesloten slachtoffers, gebaseerd op effectieve officiële inschrijving.";

Het verzoek om erkenning wordt gericht aan de Minister, met toevoeging van stukken waaruit blijkt dat aan de in het eerste en het tweede lid gestelde voorwaarden is voldaan.

De Minister, of de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Justitie, kan om bijkomende inlichtingen verzoeken, waarop schriftelijk wordt geantwoord.

De erkenning wordt verleend voor een termijn van zes jaar en kan worden hernieuwd.

§ 2. In geval van stopzetting van de activiteiten of van de erkenning en subsidiëring als bedoeld in § 1, eerste lid, is de vereniging er toe gehouden dit binnen de dertig dagen aan de Minister of de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Justitie mee te delen.

§ 3. De erkenning wordt ingetrokken indien aan de voorwaarde bepaald in § 1, eerste en tweede lid, niet langer is voldaan.

De erkenning kan eveneens worden ingetrokken naar aanleiding van een schriftelijke klacht van een persoon die beweert het slachtoffer te zijn van een opzettelijke gewelddaad of een daad van terrorisme en door de vereniging te worden geschaad.

§ 4. Wanneer een intrekking van de erkenning overwogen wordt, wordt de vereniging hiervan op de hoogte gebracht bij gemotiveerd aangetekend schrijven.

De vereniging heeft zestig dagen om hierop schriftelijk te antwoorden.

Na het verstrijken van de termijn voorzien in § 4, tweede lid wordt de beslissing binnen de zestig dagen aan de vereniging ter kennis gebracht. De beslissing is gemotiveerd. Na het verstrijken van deze termijn van 60 dagen wordt het stilzwijgen geacht een beslissing van niet intrekking van de erkenning te zijn.

§ 5. De erkenning wordt geschorst vanaf de kennisgeving voorzien in § 4, eerste lid, indien aan de voorwaarde bepaald in § 1, eerste en tweede lid, niet langer is voldaan.

De erkenning kan worden geschorst bij gemotiveerde beslissing vanaf de kennisgeving voorzien in § 4, eerste lid, indien de intrekking wordt overwogen naar aanleiding van een klacht van een persoon die beweert het slachtoffer te zijn van een opzettelijke gewelddaad en door de vereniging te worden geschaad.

De schorsing neemt een einde op de dag van de beslissing tot intrekking of niet intrekking van de erkenning.

HOOFDSTUK IVbis. Procedure indien de Commissie bijstand verleent overeenkomstig artikel 40 van de wet
Ingevoegd bij K.B. van 7 december 2006, art. 14 (5).

Art. 53ter *Ingevoegd bij K.B. van 7 december 2006, art. 14 (2).*

Het secretariaat houdt in een apart register de zaken bij waarin om bijstand wordt verzocht op grond van artikel 40 van de wet.

De voorzitter wijst de secretaris of de adjunct-secretarissen aan voor de praktische uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 40, tweede lid, punten 1 tot 4, van de wet.

Art. 53quater *Ingevoegd bij K.B. van 7 december 2006, art. 14 (5).*

De voorzitter neemt de maatregelen bedoeld in artikel 40, tweede lid, 5°, van de wet. Hij wijst, in voorkomend geval, zichzelf of een ondervoorzitter aan voor het afnemen van het verhoor bedoeld in punt 5°, b).

Het secretariaat roept de te verhoren personen op bij een ter post aangetekende brief. In de oproepingsbrief wordt van de redenen van de oproeping melding gemaakt.

Het proces-verbaal van het verhoor wordt ondertekend door de voorzitter, de secretaris en de gehoorde persoon.

Het secretariaat maakt het proces-verbaal van verhoor over aan de beslissende instantie. Aan de gehoorde persoon wordt een kopie bezorgd.

HOOFDSTUK V. Advies

Art. 54 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 22 (4).*

Een verzoek om advies op grond van artikel 39, § 2, tweede lid, van de wet wordt bij de commissie aanhangig gemaakt bij een met redenen omkleed verzoekschrift, dat in drievoud bij het secretariaat van de commissie wordt ingediend of aangetekend toegezonden.

Het verzoekschrift bevat:

1° de vermelding van de dag, de maand en het jaar;

2° de vermelding van de beslissing waarbij de hulp is toegekend;

3° de naam, de voornaam, de hoedanigheid en de huidige woonplaats van de persoon aan wie de hulp is toegekend;

4° het voorwerp van het verzoek en een uiteenzetting van de feiten en de middelen.

Art. 55 Van het verzoekschrift en de bewijsstukken wordt kennis gegeven aan de oorspronkelijke verzoeker en aan de Minister van Justitie die over een termijn van zestig dagen beschikken om hun opmerkingen op het secretariaat te doen toekomen.

Art. 56 Van het bevelschrift houdende vaststelling van de zaak wordt, ten minste vijftien dagen voor de zitting kennis gegeven aan de oorspronkelijke verzoeker, aan de Minister van Justitie en aan de Minister van Financiën en, in voorkomend geval, aan hun advocaat.

De Minister van Financiën kan zich laten vertegenwoordigen door een door hem gemachtigd ambtenaar of door een advocaat.

Art. 57 Van het advies wordt kennis gegeven aan de oorspronkelijke verzoeker, aan de Minister van Justitie en aan de Minister van Financiën.

In voorkomend geval wordt een afschrift ervan bij gewone brief aan hun advocaat gezonden.

HOOFDSTUK VI. Slotbepalingen

Art. 58 De artikelen 28 en 29 van de wet treden in werking op de tiende dag volgend op die waarop dit besluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Artikel 30 van de wet treedt in werking de eerste dag van de derde maand volgend op die gedurende welke dit besluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

De artikelen 31 tot 41 van de wet hebben uitwerking met ingang van 6 augustus 1985.

Art. 59 Onze Minister van Justitie, Onze Minister van Begroting, Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Sociale Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

[1] Opschrift gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 1; inwerkingtreding: 08-02-2007.
[2] Inwerkingtreding: 08-02-2007
[3] Inwerkingtreding: 13-03-2017
[4] Inwerkingtreding: 01-01-2004
[5] Inwerkingtreding: 20-04-1991
[6] Inwerkingtreding: 29-06-1998

Koninklijk besluit van 26 april 1999
(Staatblad 20 mei)

tot vaststelling van het presentiegeld toe te kennen aan de voorzitter, de ondervoorzitters en de leden van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders *(1).*

Gewijzigd bij*: K.B. van 13 juli 2006 (Staatsbl. 23 augustus).*

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B. van 13 juli 2006, art. 2 (2).*

Het presentiegeld toe te kennen per gepresteerd half uur rechtszitting is vastgesteld als volgt:

Voorzitter: 12,50 EUR;

Ondervoorzitters: 11 EUR;

Leden: 9,50 EUR.

Ambtenaren die lid zijn van de Commissie ontvangen het presentiegeld uitsluitend voor vergaderingen die buiten de diensturen plaatshebben.

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B. van 13 juli 2006, art. 3 (2).*

De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedden van het personeel van de federale overheidsdiensten is eveneens van toepassing op de presentiegelden bedoeld in artikel 1 Zij worden gekoppeld aan de spilindex 138,01.

Art. 3 Het koninklijk besluit van 29 juli 1988 tot vaststelling van het presentiegeld toe te kennen aan de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de Commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, wordt opgeheven.

Art. 4 Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Opschrift gewijzigd bij K.B. van 13 juli 2006, art. 1; Inwerkingtreding: 01-09-2006.
2 Inwerkingtreding: 01-09-2006.

Koninklijk besluit van 17 januari 2007
(Staatblad 9 februari)

tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Art. 1 Het als bijlage overgenomen huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de aan occasionele redders wordt goedgekeurd en vervangt het huishoudelijk reglement goedgekeurd door het koninklijk besluit van 11 september 1987.

Art. 2 Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE.

Art. N. Huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders:

20 MAART 2006. Huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

Art. 1 De Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (hierna de Commissie) heeft overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 18 december 1986 (hierna het koninklijk besluit) haar zetel bij de Federale Overheidsdienst Justitie, Waterloolaan 115, te 1000 Brussel, waar eveneens haar secretariaat is gevestigd.

Haar lokalen zijn gelegen op de door de voorzitter van het Directiecomité van de Federale Overheidsdienst Justitie aangewezen locatie en zijn toegankelijk voor het publiek op alle werkdagen van 9 tot 12 uur en van 14 tot 16 uur. Andere uren na telefonische afspraak.

Art. 2 De voorzitter van de Commissie verdeelt de leden en plaatsvervangende leden van de Commissie volgens hun taalrol over de kamers. In uitzonderlijke omstandigheden kunnen leden ook zetelen in een andere kamer van dezelfde taalrol.

Art. 3 De Commissie is ingedeeld in kamers waarvan het aantal in het koninklijk besluit bepaald wordt. Wanneer de Commissie zetelt in de gevallen bedoeld in artikel 30, § 3, eerste lid, van de wet van 1 augustus 1985 (hierna de wet) bestaat een kamer uit drie leden: een magistraat die de kamer voorzit, en twee leden die door de voorzitter van de kamer worden aangeduid uit de personen bedoeld in artikel 30, § 2, derde lid, van de wet. Tenzij dat dit door omstandigheden onmogelijk zou zijn is één van deze twee leden een advocaat.

Art. 4 De oneven genummerde kamers nemen kennis:

1° van de verzoekschriften tot toekenning van een hoofdhulp en/of van een noodhulp, die in de Nederlandse taal zijn ingediend;

2° van de verzoekschriften tot toekenning van een hulp ter aanvulling van deze die zij reeds voorheen hebben toegekend;

3° van de verzoeken om advies als bedoeld in artikel 39 van de wet, wanneer zij uitspraak hebben gedaan over de hulp waarvan de Staat voornemens is de volledige of gedeeltelijke terugbetaling te vorderen.

Bovendien kunnen zij kennis nemen van de in de Duitse taal ingediende aanvragen op voorwaarde dat één van haar leden het bewijs kan leveren van een voldoende kennis van die taal.

Art. 5 De even genummerde kamers nemen kennis:

1° van de verzoekschriften tot toekenning van een hoofdhulp en/of een noodhulp, die in de Franse taal zijn ingediend.

2° van de verzoekschriften tot toekenning van een hulp ter aanvulling van deze die zij reeds voorheen hebben toegekend;

3° van de verzoeken om advies als bedoeld in artikel 39 van de wet, wanneer zij uitspraak hebben gedaan over de hulp waarvan de Staat voornemens is de volledige of gedeeltelijke terugbetaling te vorderen.

Bovendien nemen zij kennis van de in de Duitse taal ingediende aanvragen op voorwaarde dat ten minste één lid het bewijs kan leveren van een voldoende kennis van die taal.

Art. 6 De aanvragen tot toekenning van een hulp, van een noodhulp of van een aanvullende hulp, alsook de verzoeken om advies bedoeld in artikel 39 van de wet, opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit, moeten ingediend worden bij het secretariaat van de Commissie of aangetekend toegezonden worden conform artikel 34 van de wet.

Bij alle op het secretariaat afgegeven stukken wordt een inventaris gevoegd, opgemaakt door diegene die ze afgeeft of, bij zijn ontstentenis, door de secretaris of de beambte die de stukken in ontvangst neemt.

Art. 7 Het secretariaat houdt de minuten, registers en alle akten bij die de werking van de Commissie betreffen. Het houdt onder meer de algemene rol van alle zaken en het register van de beraadslagingen van de Commissie.

Art. 8 Alle aanvragen worden ingeschreven op de algemene rol op de datum en in de volgorde van ontvangst op het secretariaat. Zij worden ook opgenomen in een computerbestand.

Art. 9 Elke inschrijving, opgesteld in de taal van de aanvraag, vermeldt:

a) het ordenummer van de inschrijving op de rol;

b) de datum van ontvangst van de aanvraag op het secretariaat;

c) de identiteit en de werkelijke of de gekozen woonplaats van de verzoeker en deze van zijn wettige vertegenwoordigers;

d) de datum van de opzettelijke gewelddaad en de plaats waar zij werd gepleegd;

e) indien het een verzoek om advies betreft, op grond van artikel 39 van de wet, de datum van de beslissing waarbij de hulp is toegekend en de kamer die deze beslissing heeft uitgesproken;

f) de kamer aan dewelke de zaak wordt toegewezen;

g) indien het ingediende verzoek een occasionele redder of zijn rechthebbende betreft wordt dit vermeld.

Art. 10 Zodra het dossier aangelegd is, wordt het dossier, rekening houdend met de artikelen 4 en 5 van onderhavig reglement, aan een kamer toegewezen. Deze toewijzing verloopt volgens een beurtrol tussen de kamers van de Commissie.

Hiervan kan afgeweken worden op vraag van de voorzitter van de Commissie of wanneer één der leden van de kamer voorafgaandelijk in een dossier opgetreden zou zijn of er op één of andere manier betrokken bij zou zijn geweest.

Indien de voorzitter van de Commissie van oordeel is dat, om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren, een zaak in verenigde kamers moet worden behandeld, wordt de zaak naar de verenigde kamers verwezen.

Art. 11 In afwijking van artikel 10 wordt een dossier ingediend door een occasionele redder of zijn rechthebbende behandeld door de tweede (Franstalig) of derde kamer (Nederlandstalig) van de Commissie en dit afhankelijk van de taalrol van de aanvrager.

Hiervan kan afgeweken worden op vraag van de voorzitter van de Commissie of wanneer één der leden van de kamer voorafgaandelijk in een dossier opgetreden zou zijn of er op één of andere manier betrokken bij zou zijn geweest.

Art. 12 In afwijking van artikel 10 wordt een dossier, ingediend door een slachtoffer dat beroep doet op het door de Richtlijn 2004/80/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven voorziene systeem, behandeld door de eerste (Nederlandstalig) of zesde kamer (Franstalig) van de Commissie.

De voorzitter van de Commissie duidt de kamer aan die dit dossier dient te behandelen.

Art. 13 Op grond van de uittreksels van de algemene rol houden de secretarissen per taalrol een bijzondere rol van de zaken waarin aangeduid wordt aan welke kamer een zaak toegewezen wordt.

Art. 14 Voor elke zaak houdt het secretariaat de inventaris van de vermeldingen die in de bijzondere rol voorkomen alsmede de datum waarop alle rechtsplegingsakten, neerleggingen en betekeningen worden verricht. Die inventaris wordt gerangschikt in het dossier.

Art. 15 De kamers zijn zelf verantwoordelijk voor het organiseren van hun zittingen: aantal, dag en uur. Bij aanvang van het jaar geeft de voorzitter van de Commissie het wenselijk aantal te nemen beslissingen aan.

De verenigde kamers houden zitting wanneer de voorzitter van de Commissie ze bijeenroept.

Art. 16 De secretaris van de kamer bepaalt de zaken die opgeroepen worden. Hierbij wordt rekening gehouden met de aard van de zaak (strikte termijnen inzake noodhulp), de staat van de zaak (zaken die al langer klaar zijn krijgen voorrang), de vertegenwoordiging en bijstand (indien een raadsman in twee verschillende zaken optreedt,

worden deze in de mate van het mogelijk op een zelfde dag opgeroepen). Op vraag van de voorzitter van de kamer kan hiervan afgeweken worden.

Met betrekking tot het aantal te behandelen zaken houdt de secretaris rekening met de instructies van de voorzitter van de kamer.

Art. 17 De vragen om uitstel van de zaak moeten met redenen worden omkleed en minstens vijf dagen vóór de zitting worden toegezonden aan de voorzitter van de kamer.

De voorzitter beslist over deze aanvragen en indien hij erop ingaat, worden de partijen ervan op de hoogte gebracht door het secretariaat.

Art. 18 De voorzitter van de kamer leidt en sluit de debatten. Hij verzekert de orde tijdens de zitting. Hij zorgt voor een slachtoffervriendelijke bejegening.

Art. 19 De secretaris stelt op elke zitting, voor elke zaak een zittingsblad op, dat hij bij het dossier voegt.

Dit zittingsblad vermeldt:

a) de referentie van het dossier;

b) de identiteit van de verzoekende partij;

c) de naam en de hoedanigheid van de voorzitter, de leden en de secretaris die aanwezig waren;

d) of de verzoekende partij verschenen is, en in voorkomend geval, de identiteit en de hoedanigheid van de personen die haar bijgestaan of vertegenwoordigd hebben;

e) of memories, nota's of stukken werden ingediend;

f) de identiteit van andere personen die zouden opgeroepen of gehoord geworden zijn door de kamer en, in voorkomend geval, de verklaring van deze personen;

g) de aard van de getroffen beslissing.

Het zittingsblad wordt door de voorzitter en de secretaris ondertekend.

Art. 20 Het register van de beraadslagingen bestaat uit de minuten van alle beslissingen van de Commissie die uitspraak doen over de aanvragen die bij haar worden aanhangig gemaakt.

Zij worden gerangschikt naar chronologische volgorde behalve de minuten van uitleggende beslissingen die gehecht worden aan de minuut van de uitgelegde beslissing.

Art. 21 Wanneer het verzoeken om advies betreft als bedoeld in artikel 39 van de wet, doet het secretariaat de kennisgevingen bepaald in artikel 55 van het koninklijk besluit, nadat die verzoeken werden ingeschreven in de algemene rol overeenkomstig artikelen 4 en 5 van onderhavig reglement.

Het geeft eveneens kennis aan de andere partijen van elk stuk dat achteraf door één van de partijen wordt neergelegd.

Het secretariaat vult in voorkomend geval het dossier aan. Het dossier wordt behandeld door de kamer die het oorspronkelijke dossier behandeld heeft.

De voorzitter van de kamer wijst een verslaggever uit de leden van de kamer aan. De verslaggever heeft tot taak het dossier te behandelen en verslag uit te brengen aan de kamer. Hij bezit daartoe dezelfde machten als voor het onderzoek van de aanvragen tot toekenning van een hulp.

Art. 22 Onderhavig huishoudelijk reglement werd vastgesteld op 20 maart 2006 door de Commissie, zitting houdende in verenigde kamers overeenkomstig artikel 4, eerste lid van het koninklijk besluit.

<u>Koninklijk besluit van 16 februari 2017</u>
(Staatblad 3 maart)

houdende uitvoering van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, wat de Hulp van de Staat aan de slachtoffers van terrorisme betreft.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit dient te worden verstaan onder:

1° de wet: de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

2° de commissie: de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, ingesteld bij artikel 30, § 1, van de wet;

3° het slachtoffer van terrorisme: de persoon bedoeld in artikel 42bis, tweede lid van de wet;

4° de daad van terrorisme: de daden bedoeld in artikel 42bis, eerste lid van de wet, die bij in ministerraad overlegd koninklijk besluit erkend werden als daad van terrorisme.

Art. 2 In geval van een daad van terrorisme, moet het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp aan de commissie overeenkomstig artikel 31, eerste lid, 1° tot 4° van de wet, niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 31bis, § 1, 1° tot 4° van de wet.

In hetzelfde geval moet het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp overeenkomstig artikel 31, eerste lid, 5° van de wet niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 31bis, § 2, 1° en 3° van de wet.

Art. 3 Het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp moet ingediend worden binnen een termijn van drie jaar vanaf de bekendmaking van het koninklijk besluit waarbij de desbetreffende gebeurtenis als daad van terrorisme erkend werd.

Art. 4 In geval van een in het buitenland gepleegde daad van terrorisme moet het slachtoffer van terrorisme of de occasionele redder op het moment van deze daad de Belgische nationaliteit hebben of zijn gebruikelijke verblijfplaats in België hebben en deze daad moet bij koninklijk besluit erkend zijn als een daad van terrorisme.

Art. 5 De aanvraag geschiedt bij verzoekschrift dat wordt neergelegd bij het secretariaat van de commissie of haar wordt toegezonden bij een ter post aangetekende brief. Het wordt ondertekend door de verzoeker of door zijn advocaat.

In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornamen, het beroep, de woonplaats en de nationaliteit van het slachtoffer en/of de verzoeker en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger;

3° de datum, de plaats en een korte beschrijving van de daad van terrorisme, de ontploffing of de reddingsactie;

4° de middelen waarover de verzoeker beschikt om schadevergoeding te verkrijgen;

5° de raming van de verschillende bestanddelen van de schade waarvoor een hulp wordt gevraagd en het totale bedrag van de gevraagde hulp.

© FPD – november 2021

Het verzoekschrift eindigt met de woorden: "Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is".

Bij het verzoekschrift worden de stukken tot staving van de verschillende bestanddelen van de schade gevoegd waarvoor een hulp wordt gevraagd, waaronder de medische attesten en verslagen.

Art. 6 Een noodhulp, zoals voorzien in artikel 36 van de wet, kan aangevraagd worden zodra de daad van terrorisme, ontploffing of de reddingsdaad zich hebben voorgedaan.

Art. 7 De minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 16 februari 2017</u>
(Staatblad 3 maart)

houdende de procedure volgens dewelke de Koning kan overgaan tot erkenning van een daad van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° de wet van 1 augustus 1985: de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

2° het Comité: het Comité bedoeld in artikel 5 van de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme.

Art. 2 De Koning beslist, op voorstel van de minister bevoegd voor Justitie, bij een in Ministerraad overlegd besluit, of een daad, een daad van terrorisme is in de zin van artikel 42bis, eerste lid, van de wet van 1 augustus 1985.

Art. 3 § 1. Het dossier wordt samengesteld door de minister bevoegd voor Justitie.

Hij wint het advies in van het Comité en van de federale procureur.

Hij kan zich daarnaast alle nuttige informatie laten verstrekken door onder meer het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de procureur-generaal van het rechtsgebied waar de daad plaatsvond.

§ 2. Wanneer de daad in het buitenland plaatsvond, wordt ook het advies van de minister van Buitenlandse Zaken gevraagd.

Art. 4 De minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 15 maart 2017</u>
(Staatblad 17 maart)

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Art. 1 De volgende daden worden door de Koning erkend als daden van terrorisme:

De aanslag op de metro, op 8 juni 2012, te Brussel (België);

De aanslag op het Joods museum, op 24 mei 2014, te Brussel (België);

De aanslag op een supermarkt, op 9 januari 2015, te Parijs (Frankrijk);

De aanslag op straat, op 6 maart 2015, te Bamako (Mali);

De aanslag op een museum, op 18 maart 2015, te Tunis (Tunesië);

De aanslag op een strand, op 26 juni 2015, te Sousse (Tunesië);

De aanslag op een concertzaal en andere plaatsten, op 13 november 2015, te Parijs (Frankrijk);

De aanslag op een hotel, op 20 november 2015, te Bamako (Mali);

De aanslag op de luchthaven te Zaventem en op het metrostation Maalbeek te Brussel, op 22 maart 2016 (België);

De aanslag op de openbare weg, op 14 juli 2016, te Nice (Frankrijk);

De aanslag op straat, op 6 augustus 2016, te Charleroi (België);

De aanslag op straat, op 5 oktober 2016, te Schaarbeek (België);

De aanslag in een discotheek, op 1 januari 2017, te Istanboel (Turkije).

Art. 2 De minister bevoegd voor Veiligheid en Binnenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Sociale Zaken en Volksgezondheid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – november 2021

<u>Koninklijk besluit van 26 oktober 2017</u>
(Staatblad 10 november)

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Art. 1 De volgende daden worden door de Koning erkend als daden van terrorisme:

De aanslag op straat, op 7 april 2017, te Stockholm (Zweden);

De aanslag op straat, op 17 augustus 2017, te Barcelona (Spanje);

De aanslag op straat, op 25 augustus 2017, te Brussel (België).

Art. 2 De minister bevoegd voor Veiligheid en Binnenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Sociale Zaken en Volksgezondheid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – november 2021

<u>Koninklijk besluit van 25 december 2017</u>
(Staatblad 4 januari 2018)

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Art. 1 De volgende daden worden door de Koning erkend als daden van terrorisme:

De aanslag op straat, op 31 oktober 2017, te New-York (VS).

Art. 2 De minister bevoegd voor Veiligheid en Binnenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Sociale Zaken en Volksgezondheid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – november 2021

<u>Koninklijk besluit van 9 januari 2018</u>
(Staatsbl. 22 januari)

tot vaststelling van een kaart betreffende de toekenning van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

Art. 1 De modellen van de kaart van nationale solidariteit zijn bij dit besluit gevoegd.

Art. 2 De kaart wordt uitgereikt door de minister bevoegd voor de oorlogsslachtoffers aan de begunstigden van het statuut van nationale solidariteit die op basis van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme worden erkend.

Art. 3 De minister bevoegd voor Sociale Zaken en de minister bevoegd voor Oorlogsslachtoffers zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE

Art. N. De modellen van de kaart van nationale solidariteit.

Zie ook <u>Belgisch Staatsblad van 22-01-2018, p. 4168</u>.

© FPD – november 2021

ERKEND ALS HOUDER VAN HET STATUUT VAN NATIONALE SOLIDARITEIT VOOR DE SLACHTOFFERS VAN DADEN VAN TERRORISME

De Minister

.be

Koninklijk besluit van 27 april 2018
(Staatsbl. 14 mei)

tot bepaling van de verdeling tussen rechthebbenden van de pensioenen en vergoedingen in het kader van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 1 In de zin van dit besluit dient verstaan te worden onder "wet van 18 juli 2017": de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 2 Wanneer er bij het overlijden van het slachtoffer uitsluitend meerdere rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, a), van de wet van 18 juli 2017 zijn, worden de bij artikel 5, tweede lid, van genoemde wet bedoelde pensioenen en vergoedingen volledig toegekend aan de overlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende partner.

In afwijking van het vorige lid worden de pensioenen en vergoedingen volledig toegekend aan de overlevende feitelijk samenwonende partner wanneer overeenkomstig artikel 1287, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek de echtgenoten in de aan de echtscheiding voorafgaande overeenkomsten bepaald hebben beiden afstand te doen van elkaars nalatenschap en alle voordelen bedoeld bij de artikelen 745bis en 915bis van het Burgerlijk Wetboek die hun zouden kunnen toevallen wanneer een van hen overlijdt vóór de overschrijving van de echtscheiding.

Art. 3 Wanneer er bij overlijden van het slachtoffer uitsluitend meerdere rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, b), van de wet van 18 juli 2017 zijn, worden de bij artikel 5, tweede lid, van voornoemde wet bedoelde pensioenen en vergoedingen in gelijke delen verdeeld onder de rechthebbenden die nog geen achttien jaar zijn of die recht geven op kinderbijslag.

Elke wijziging van situatie die leidt tot een vermindering van het aantal rechthebbenden die nog geen achttien jaar zijn of die recht geven op kinderbijslag, leidt tot een ambtshalve herziening van de verdeling van de pensioenen en vergoedingen. Deze herziening heeft uitwerking op de eerste dag van de maand volgend op de wijziging van de situatie.

Art. 4 Wanneer er bij overlijden van het slachtoffer meerdere rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, a) en b), van de wet van 18 juli 2017 zijn, worden de bij artikel 5, tweede lid, van voornoemde wet bedoelde pensioenen en vergoedingen als volgt verdeeld:

1) wanneer de rechthebbende bedoeld bij artikel 2, 5°, a), kinderbijslag geniet van de rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, b), dan worden de pensioenen en vergoedingen volledig aan hem toegekend;

2) wanneer de rechthebbende bedoeld bij artikel 2, 5°, a), geen kinderbijslag geniet van een of meer rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, b), of wanneer deze laatste, die nog geen achttien jaar is, te zijnen laste is, wordt de helft van de pensioenen en vergoedingen toegekend aan de rechthebbende bedoeld bij artikel 2, 5°, a), en de andere helft in gelijke delen verdeeld onder de bij artikel 2, 5°, b) bedoelde rechthebbenden die nog geen achttien jaar zijn of die recht geven op kinderbijslag.
Elke wijziging van situatie die leidt tot een vermindering van het aantal rechthebbenden die nog geen achttien jaar zijn of die recht geven op kinderbijslag, leidt tot een ambtshalve herziening van de verdeling van de pensioenen en vergoedingen. Deze

herziening heeft uitwerking op de eerste dag van de maand volgend op de wijziging van de situatie.

Art. 5 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016.

Art. 6 De minister bevoegd voor pensioenen en de minister bevoegd voor oorlogsslachtoffers zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 23 mei 2018
(Staatsblad 1 juni)

houdende uitvoering van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder "de wet": de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 2 Onder voorbehoud van artikel 5 van dit besluit wordt het bewijs van het oorzakelijke verband tussen het schadelijke feit en de kosten van de zorgverlening die worden vermeld in artikel 10, § 1, eerste lid, en § 2, van de wet geleverd met alle middelen van recht.

Art. 3 § 1. Het oorzakelijk verband bedoeld in artikel 2 wordt beoordeeld door de adviserend arts van de Belgische verzekeringsinstelling waarbij het slachtoffer is aangesloten.

Wanneer de adviserend arts van oordeel is dat een oorzakelijk verband is aangetoond, brengt de verzekeringsinstelling de Directie "Oorlogsslachtoffers" van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering daarvan op de hoogte.

§ 2. De adviserend arts van de verzekeringsinstelling kan bijkomende informatie opvragen bij het slachtoffer.

Met de uitdrukkelijke toestemming van het slachtoffer kan de adviserend arts bijkomende informatie opvragen bij de Cel Burgerslachtoffers van oorlog en terrorisme van de Federale Pensioendienst.

§ 3. Indien het slachtoffer niet is aangesloten bij een Belgische verzekeringsinstelling, dan worden de in paragrafen 1 en 2 bedoelde bevoegdheden uitgeoefend door de adviserend arts van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Art. 4 Als een slachtoffer een beroep moet doen op een niet geconventioneerde zorgverlener of als hem of haar een geneeskundige verstrekking moet worden verleend waarin niet is voorzien in de nomenclatuur van geneeskundige verstrekkingen opgesteld tot uitvoering van titel III van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, wordt de aanvraag tot terugbetaling overeenkomstig artikel 10, §§ 3, derde lid, en 6 van de wet voorgelegd aan de Commissie voor geneeskundige verzorging bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 september 1985 tot vaststelling van de wijze waarop de Staat door bemiddeling van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers voorziet in de kosteloze verzorging van de oorlogsinvaliden en gelijkgestelden, alsmede van de oorlogswezen.

Art. 5 Voor de kosten van de zorgverlening bedoeld in artikel 10, § 1, van de wet en voor de kosten voor psychologische zorg bedoeld in artikel 10, § 2, van de wet, in de periode van 22 maart 2016 tot en met de datum van bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad wordt het bewijs van het oorzakelijk verband bedoeld in artikel 2 geacht te zijn geleverd.

Art. 6 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016.

Art. 7 De minister bevoegd voor Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 18 juni 2018</u>
(Staatblad 28 juni)

tot bepaling van de nadere regels en de bewijsstukken voor de terugbetaling van de reiskosten bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, en tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten toegekend bij die wet.

Art. 1 § 1. Wanneer het voordeel van het gratis openbaar vervoer slechts deels tegemoetkomt aan de behoeften van het rechtstreekse slachtoffer worden de in verband met gezondheidszorg betaalde reiskosten als gevolg van het schadelijke feit terugbetaald mits toestemming van de adviserend arts.

Indien de verplaatsing gebeurt, voor medische redenen, met behulp van een ziekenwagen worden de werkelijke kosten vergoed.

Gebeurt de verplaatsing met behulp van een ander vervoermiddel, dan worden de reiskosten vergoed tegen 0,25 euro per afgelegde kilometer met een maximum van 75 euro per dag. De vergoeding wordt toegekend op basis van de kortste afstand tussen de effectieve verblijfplaats van het slachtoffer en de plaats waar de gezondheidszorg wordt verstrekt.

§ 2. De aanvraag voor de toestemming van de adviserend arts bedoeld in § 1 wordt door het slachtoffer ingediend bij zijn verzekeringsinstelling of, bij gebrek aan een verzekeringsinstelling, bij de Directie "Oorlogsslachtoffers" van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, op grond van het document waarvan het model is bijgevoegd als bijlage A.

Dit formulier wordt ingevuld door de behandelend arts van het slachtoffer die verklaart dat het slachtoffer wegens zijn gezondheidstoestand zich niet met het openbaar vervoer kan verplaatsen naar en van de plaats waar de gezondheidszorg als gevolg van het schadelijke feit wordt verstrekt.

De toestemming van de adviserend arts wordt gegeven voor een maximumduur van een jaar, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand voorafgaand aan de maand waarin de arts van het slachtoffer het formulier heeft ingevuld. Dit document kan worden vernieuwd voor nieuwe periodes van maximum één jaar.

De adviserend arts deelt een kopie van zijn toestemming mee aan de Directie "Oorlogsslachtoffers" van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Art. 2 Om de terugbetaling van de in artikel 1 bedoelde reiskosten te bekomen, dient het slachtoffer het behoorlijk ingevuld en ondertekend formulier in bijlage B bij zijn verzekeringsinstelling of, bij gebrek aan een verzekeringsinstelling, bij de Directie "Oorlogsslachtoffers" van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering in.

Wanneer de verplaatsing met een ziekenwagen gebeurt, wordt de factuur van de ziekenwagendienst bij het formulier gevoegd.

Een formulier wordt ingediend per zorgverlener en mag enkel betrekking hebben op de verstrekkingen verleend tijdens hetzelfde kalenderjaar.

Art. 3 De staat van erelonen en kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten ontstaan uit de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme wordt opgemaakt overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 14 november 2003 tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundigen aangewezen door de arbeidsgerechten in het kader van medische deskundige onderzoeken inzake de geschillen betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, de gezinsbijslag voor werknemers en zelfstandigen, de werkloosheidsverzekering en de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Art. 4 In afwijking van artikel 1, § 2, derde lid, voor de betaalde reiskosten tijdens de periode van 22 maart 2016 tot de datum van bekendmaking van dit besluit, dekt de eerste toestemming van de adviserend arts de periode van 22 maart 2016 tot maximum een jaar te rekenen vanaf de eerste dag van de maand voorafgaand aan de maand tijdens dewelke de arts van het slachtoffer het formulier heeft ingevuld.

Art. 5 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016.

Art. 6 De minister bevoegd voor Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGEN

Art. N1. BIJLAGE A

AKKOORDAANVRAAG VAN DE ADVISEREND ARTS

Tegemoetkoming in de reiskosten

Koninklijk besluit van 18 juni 2018 tot bepaling van de nadere regels en de bewijsstukken voor de terugbetaling van de reiskosten bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, en tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten toegekend bij die wet

Naam en voornaam van het slachtoffer:	Hoofdverblijfplaats van het slachtoffer:

Hierna invullen of kleefbriefje van de V.I. aanbrengen:

Naam - Voornaam:

Verzekeringsinstelling:

Inschrijvingsnummer:

Ondergetekende, doctor in de geneeskunde, verklaart dat (naam van de patient) …….. wegens zijn gezondheidstoestand de verplaatsingen naar en van de plaats waar de geneeskundige zorgen als gevolg van het schadelijke feit verleend worden niet bij middel van het openbaar vervoer kan doen.

Stempel van de arts	Datum en handtekening

VOORBEHOUDEN AAN DE ADVISEREND ARTS

De ondergetekende, adviserend arts,

machtigt voor de periode vanaf ……tot en met ……..……

/ machtigt niet*

de terugbetaling van de in verband met gezondheidszorg betaalde reiskosten als gevolg van het schadelijke feit, in toepassing van artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 juni 2018 tot bepaling van de nadere regels en de bewijsstukken voor de terugbetaling van de reiskosten bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, en tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten toegekend bij die wet

Naam en voornaam van het slachtoffer:

Hoofdverblijfplaats van het slachtoffer:

Datum: Handtekening en stempel van de adviserend arts

*** schrappen wat niet past**

Art. N2. BIJLAGE B.

BIJLAGE B **SLACHTOFFERS VAN DADEN VAN TERRORISME - STAAT VAN REISKOSTEN ***	
Jaar:	
IDENTIFICATIE VAN HET SLACHTOFFER Naam - Voornaam:	**BESTEMD VOOR HET DOOR DE VERZEKERINGSINSTELLING AFGELEVERDE KLEEFBRIEFJE**

Effectieve verblijfplaats:

Straat en nummer:

Postcode en gemeente:

Geboortedatum:

Inschrijvingsnummer bij de verzekeringsinstelling:

GEGEVENS BETREFFENDE DE TOEGESTANE VERSTREKKINGEN

Datum van het akkoord van de adviserend arts:

Deel A: Reis met ziekenwagen: factuur toevoegen			
IN TE VULLEN DOOR DE ZORGVERSTREKKER		**IN TE VULLEN DOOR DE RECHTHEBBENDE OF ZIJN WETTELIJKE VERTEGENWOORDIGER**	**VOORBEHOUDEN AAN DE V.I. /HZIV**
Datum van de verrichte prestatie	Nomenclatuurnummer van de verrichte prestatie of, in afwezigheid van nummer, beschrijving van de prestatie	Gefactureerd bedrag	Bedrag van de tussenkomst
Totaal bedrag van de tussenkomst:			

*** Eén formulier, per zorgverstrekker en per kalenderjaar**

ZIE VERSO

Deel B: Reis met andere vervoermiddelen			
IN TE VULLEN DOOR DE ZORGVERSTREKKER			**VOORBEHOUDEN AAN DE V.I. /HZIV**
Datum van de verrichte prestatie	Nomenclatuurnummer van de verrichte prestatie of, in afwezigheid van nummer, beschrijving van de prestatie	Plaats waar de prestatie werd verricht	Bedrag van de tussenkomst

Totaal bedrag van de tussenkomst:			

Ik bevestig op mijn eer dat de opgegeven prestaties op de gegeven plaats en data verstrekt werden.
Datum, identificatie en handtekening van de zorgverstrekker:

Ik, ondergetekende, bevestig hierbij op mijn eer dat bovenvermelde gegevens juist en volledig zijn.
Datum en handtekening van de rechthebbende of zijn wettelijke vertegenwoordiger:

<u>Koninklijk besluit van 19 juli 2018</u>
(Staatblad 25 juli)

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Art. 1 De volgende daad wordt door de Koning erkend als daad van terrorisme:
De aanslag op straat, op 29 mei 2018, te Luik (België).

Art. 2 De minister bevoegd voor Veiligheid en Binnenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Justitie, de minister bevoegd voor Sociale Zaken en Volksgezondheid en de Minister bevoegd voor Pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – november 2021

<u>Koninklijk besluit van 22 april 2019</u>
(Staatblad 7 mei)

houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 1 In de zin van dit besluit dient verstaan te worden onder:

1° wet van 18 juli 2017: de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme;

2° slachtoffer: het slachtoffer bedoeld bij artikel 2, 4°, van de wet van 18 juli 2017;

3° rechthebbenden: de rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, van de wet van 18 juli 2017;

4° Commissie: de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders bedoeld in artikel 30 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Art. 2 Bij de Commissie wordt een bemiddelingsorgaan ingericht dat bestaat uit zes leden:

a) twee vertegenwoordigers van de Cel Burgerslachtoffers van Oorlog en Terrorisme van de Federale Pensioendienst, van verschillende taalrol, aangeduid door de minister die de Oorlogsslachtoffers onder zijn bevoegdheid heeft en de minister die de Pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft;

b) twee vertegenwoordigers van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, van verschillende taalrol, aangeduid door de minister die Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft;

c) twee vertegenwoordigers van de Commissie, van verschillende taalrol, aangeduid door de minister die Justitie onder zijn bevoegdheid heeft, rekening houdend met artikel 24, § 1 van de wet 18 juli 2017.

De bevoegde minister kan eenzelfde vertegenwoordiger in beide taalrollen aanduiden, op voorwaarde dat deze een bewijs kan voorleggen dat hij beide talen voldoende machtig is.

Voor elk lid duidt de bevoegde minister een plaatsvervanger aan. (1)

Art. 3 De slachtoffers en hun rechthebbenden kunnen een mondelinge of schriftelijke klacht bij het bemiddelingsorgaan neerleggen in het kader van de toepassing van de wet van 18 juli 2017.

Art. 4 Het bemiddelingsorgaan is bevoegd om:

1° klachten te onderzoeken in verband met:

a) de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en van het herstelpensioen;

b) de uitbetaling van het herstelpensioen;

c) de terugbetaling van medische zorgen;

2° het bemiddelen bij de klachten bedoeld in 1° met het oog op het bereiken van een oplossing;

3° het inlichten van de slachtoffers en rechthebbenden inzake de mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht bij gebrek aan een in 2° bedoelde oplossing;

4° het verstrekken van informatie over de organisatie, de werking en de procedureregels van de bemiddelingsorgaan;

5° het formuleren van aanbevelingen ter voorkoming van herhaling van tekortkomingen die aanleiding kunnen geven tot een in artikel 3 bedoelde klacht.

Art. 5 Elk ingediende klacht wordt onderzocht door het volgens taalrol in college vergaderende bemiddelingsorgaan, onder voorzitterschap van de Commissie.

In het geval van klachten over de terugbetaling van medische kosten doet het bemiddelingsorgaan beroep op een vertegenwoordiger van de Directie Oorlogsslachtoffers van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering.

Art. 6 § 1. Bij ontvangst wordt een klacht geregistreerd.

Aan de persoon die klacht neerlegt wordt onverwijld een schriftelijke ontvangstmelding overgemaakt.

§ 2. Bij elke klacht worden volgende gegevens geregistreerd:

1° de identiteit van de klager;

2° de datum van ontvangst van de klacht;

3° de aard en inhoud van de klacht;

4° de datum van afhandeling van de klacht;

5° het resultaat van de afhandeling van de klacht.

Art. 7 Met het oog op het bereiken van een deskundige oplossing voor de klacht, oefent het bemiddelingsorgaan haar bemiddelingsopdracht op een zorgvuldige wijze en binnen een redelijke termijn uit.

Het bemiddelingsorgaan kan daartoe iedere informatie inzamelen die zij nuttig acht in het kader van de bemiddeling en inzonderheid het advies van deskundigen inwinnen. Het resultaat van deze verzameling van informatie is uitsluitend bestemd voor het onderzoek van het verzoek en blijft gedekt door het beroepsgeheim. Het bemiddelingsorgaan legt deze informatie, zonder daarbij een standpunt in te nemen, voor aan de bij de bemiddeling betrokken partijen.

De klager wordt geregeld geïnformeerd over het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven.

Art. 8 § 1. Het bemiddelingsorgaan kan een klacht weigeren te behandelen wanneer:

1° de identiteit van de klager niet gekend is;

2° de klacht betrekking heeft op feiten die zich meer dan een jaar voor het indienen van de klacht hebben voorgedaan.

§ 2. Het bemiddelingsorgaan weigert een klacht te behandelen wanneer:

1° deze kennelijk ongegrond is;

2° de klager kennelijk ten aanzien van de betrokken administratie geen enkele poging ondernam om genoegdoening te verkrijgen;

3° de klacht in wezen dezelfde is als een eerder door het bemiddelingsorgaan afgewezen klacht en ze geen nieuwe feiten bevatten.

Onder "stappen" moet verstaan worden, elke voorafgaandelijke en nuttige contactname door de belanghebbende.

§ 3. In geval van weigering van de klacht licht het bemiddelingsorgaan de slachtoffers en rechthebbenden hierover in en wijst op de andere mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht.

Art. 9 Het onderzoek van een klacht wordt opgeschort wanneer omtrent dezelfde feiten een beroep bij de rechtbank of een administratief beroep wordt ingesteld of de beroepsprocedures bedoeld in artikel 25 van de wet van 18 juli 2017 worden opgestart. Het bemiddelingsorgaan brengt de klager onverwijld op de hoogte van de opschorting van de behandeling van zijn klacht.

Art. 10 Het bemiddelingsorgaan stelt een huishoudelijk reglement op waarin de specifieke modaliteiten van de organisatie, werking- en klachtenprocedure van het bemiddelingsorgaan worden vastgelegd.

Dit reglement en de wijzigingen eraan worden door de ministers bevoegd voor de uitvoering van dit besluit goedgekeurd en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 11 De persoonsgegevens verzameld in het kader van het onderzoek van de klacht mogen bewaard worden gedurende de tijd nodig voor de behandeling van de klacht en zolang de beroepstermijn bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 niet is verstreken.

Art. 12 De Commissie is verantwoordelijk voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de werkzaamheden van het bemiddelingsorgaan.

Art. 13 De minister bevoegd voor oorlogsslachtoffers, de minister bevoegd voor justitie, de minister bevoegd voor volksgezondheid en de minister bevoegd voor pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

[1] Zie ook het Ministerieel besluit van 6 juni 2019 houdende aanduiding van de leden van het bemiddelingsorgaan in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme wat de Cel Burgerslachtoffers van Oorlog en Terrorisme van de Federale Pensioendienst betreft (BS 17 juni).

<u>Koninklijk besluit van 6 juni 2019</u>
(Staatsbl. 24 juni)

tot bepaling van de praktische nadere regels volgens dewelke de bepalingen van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme van toepassing zijn op de slachtoffers en de rechthebbenden die niet de Belgische nationaliteit bezitten en die niet hun gewone verblijfplaats in België hadden op het moment van het schadelijke feit.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder "de wet": de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 2 In uitvoering van artikel 3, derde lid, en van artikel 10, § 3, van de wet, indien het slachtoffer of de rechthebbende die niet de Belgische nationaliteit bezit en die niet zijn gewone verblijfplaats in België had op het moment van het schadelijke feit een beroep doet op een vrij gekozen zorgverlener erkend in het land waar de verzorging plaatsheeft of geniet van een geneeskundige verstrekking waarin niet is voorzien in de Belgische nomenclatuur van geneeskundige verstrekkingen, opgesteld ter uitvoering van de wetgeving betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, kan de minister bevoegd voor Sociale Zaken, of zijn afgevaardigde, op voorstel van de Commissie voor geneeskundige verzorging, een terugbetaling toekennen, die redelijkerwijs wordt vastgesteld met het oog op het herstel van het slachtoffer.

Art. 3 In afwijking van artikel 19, § 1, tweede lid, van de wet doet de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst voor het geneeskundig onderzoek, in voorkomend geval, een beroep op gemandateerde artsen van de Staat van de nationaliteit of van de gewoonlijke woonplaats van het slachtoffer, waarvan de gegevens kunnen worden opgevraagd bij de FOD Buitenlandse Zaken.

Indien het slachtoffer zich niet naar het geneeskundig onderzoek kan begeven, kan dit onderzoek gebeuren op basis van de beschikbare medische gegevens.

De voor de toepassing van artikel 19 van de wet noodzakelijke samenwerking met de Cel "Burgerlijke Oorlogsslachtoffers en slachtoffers van daden van terrorisme", de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst en de FOD Buitenlandse Zaken wordt vastgelegd in samenwerkingsprotocollen.

Art. 4 In afwijking van artikel 20, § 3, van de wet wordt de aanvrager van de herziening medisch onderzocht, of op basis van de beschikbare medische gegevens indien hij zich niet naar het geneeskundig onderzoek kan begeven, dat enkel betrekking heeft op de fysieke en/of psychische letsels en kwalen te wijten aan het schadelijke feit waarvoor hij de herziening uitdrukkelijk aangevraagd heeft.

Art. 5 De procedures bedoeld bij artikel 25 van de wet kunnen worden gevoerd uitsluitend op basis van medische stukken die bij het bezwaar worden gevoegd.

Art. 6 § 1. In het in artikel 2 bedoelde geval wordt de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering ermee belast om de terugbetaling van de kosten te verrichten in naam en voor rekening van de Staat.

§ 2. De Staat betaalt een voorschot aan de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering. Indien dit eerste voorschot niet volstaat om de terugbetaling van de in artikel 2 bedoelde kosten te dekken, dan wordt een nieuw voorschot toegekend.

§ 3. Elke maand betaalt de Staat aan de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering de gestorte bedragen terug op basis van een elektronisch maandoverzicht.

§ 4. Indien de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering een tekort zou hebben aan financiële middelen voor de terugbetaling van de in artikel 2 bedoelde kosten, dan moet zij de terugbetaling stoppen in afwachting van de toekenning van een nieuw voorschot.

Art. 7 De minister bevoegd voor Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 23 juni 2019</u>
(Staatsbl. 4 juli)

tot uitvoering van artikel 3, derde lid van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, voor wat betreft het recht op een herstelpensioen en het genot van het statuut van nationale solidariteit.

Art. 1 Wanneer het schadelijke feit heeft plaatsgevonden op het Belgisch grondgebied, kan het slachtoffer van een daad van terrorisme en zijn rechthebbenden bedoeld in artikel 3, derde lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, een herstelpensioen ontvangen en het genot van het statuut van nationale solidariteit volgens de praktische modaliteiten vastgelegd in de artikelen 2 tot 5.

Art. 2 Indien het slachtoffer zijn gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België, mag hij zijn aanvraag overmaken aan de Commissie voor de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders via de instantie die door deze lidstaat specifiek is belast met het bijstaan van het slachtoffer bij de bevoegde instantie door gebruik te maken van een door de Europese Commissie opgesteld standaardformulier.

Indien het slachtoffer zijn gewone verblijfplaats heeft buiten de Europese Unie, moet hij zijn aanvraag hetzij rechtstreeks overmaken aan de Commissie voor de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, hetzij via de Belgische ambassade in zijn land van verblijf, hetzij via de ambassade van zijn land van verblijf in België.

Art. 3 § 1. In het kader van het onderzoek van de aanvraag, wordt de Federale Pensioendienst gemachtigd om de nodige informatie uit te wisselen met de aangewezen nationale instanties die bevoegd zijn voor het vergoeden van de slachtoffers van daden van terrorisme.

§ 2. Wanneer de verzoeker zijn gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België, gebruikt de Federale Pensioendienst, voor de informatie die hij overmaakt in zijn contacten met de verzoeker en/of de instantie tot welke de informatie is gericht, de officiële taal of één van de officiële talen van de lidstaat van deze instantie, die een taal van de instellingen van de Unie is of een andere taal van de instellingen van de Unie waarvan die lidstaat aangegeven heeft dat hij deze kan aanvaarden.

In afwijking van voormeld lid, blijven de beslissingen van de Federale Pensioendienst en de in België opgestelde processen-verbaal van verhoor geregeld door de gecoordineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken van 18 juli 1966.

Voor de informatie die wordt ontvangen door de Federale Pensioendienst worden enkel de officiële talen van België en het Engels aanvaard, met uitzondering van de processen-verbaal van verhoor opgesteld in het land van verblijf die geregeld blijven door de taalwetgeving van dat land.

§ 3. Wanneer de verzoeker zijn gewone verblijfplaats heeft buiten de Europese Unie, gebruikt de Federale Pensioendienst hetzij één van de officiële talen van België, hetzij het Engels voor wat betreft de informatie die wordt overgemaakt.

In afwijking van voormeld lid, blijven de beslissingen van de Federale Pensioendienst en de in België opgestelde processen-verbaal van verhoor geregeld door de gecoordineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken van 18 juli 1966.

De verzoeker maakt alle informatie aan de Federale Pensioendienst eveneens over in één van de in het eerste lid vermelde talen.

Art. 4 § 1. Voor de toepassing van dit besluit kan de Federale Pensioendienst een beroep doen op vertalers en beëdigde tolken.

§ 2. De op grond van dit besluit verleende diensten kunnen geen aanleiding geven tot enige aanvraag tot terugbetaling van heffingen of kosten door de verzoeker of de beslissende overheid.

§ 3. Aanvraagformulieren en andere stukken hoeven niet te worden gewaarmerkt of op enige andere wijze voor echt te worden verklaard.

Art. 5 De Minister van Pensioenen kent het statuut van nationale solidariteit en het herstelpensioen toe aan de in artikel 1 bedoelde personen.

Art. 6 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016.

Art. 7 De minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 27 januari 2021</u>
(Staatsblad 19 februari)

tot uitvoering van artikel 7, § 2, van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie en modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank, voor wat het leesrecht van de in artikel 7, § 1, 13°, van die wet bedoelde instellingen of diensten betreft.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:
1° de wet: de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie en modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank;

2° Sidis Suite: de gegevensbank bedoeld in artikel 3 van de wet;

3° gegevens: de categorieën van gegevens bedoeld in artikel 5 van de wet, zoals nader ingevuld bij koninklijk besluit van 20 december 2019 tot uitvoering van artikel 5, § 6, van de wet.

Art. 2 § 1. De instellingen of diensten bedoeld in artikel 7, § 1, 13°, van de wet die overeenkomstig dit besluit over een leesrecht beschikken en de specifieke doeleinden van dat leesrecht zijn de volgende:
1° de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de uitbetalingsinstellingen in de sector werkloosheid, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering inzake de werkloosheids- en de onderbrekingsuitkeringen, inzonderheid de regels inzake de toelaatbaarheidsvoorwaarden na een periode van detentie en inzake de vergoedbaarheidsvoorwaarden gedurende een periode van detentie;

2° het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeits- verzekering en de verzekeringsinstellingen in de verplichte ziekteverzekering, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering inzake de verzekering voor geneeskundige verzorging en de uitkerings- en moederschapsverzekering;

3° de Programmatorische Federale Overheidsdienst Maatschappelijk Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie en de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

4° de Federale Pensioendienst, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering inzake de krachtens de wet van 18 maart 2016 betreffende de Federale Pensioendienst door deze dienst uitbetaalde voordelen en de in artikel 30 van die wet bedoelde pensioenen toegekend aan de gewezen statutaire personeelsleden van de NMBS-Holding of HR Rail en aan hun rechthebbenden;

5° de Gewestelijke diensten voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, met het oog op de adequate uitoefening van de aan deze diensten toegekende bevoegdheden inzake controle en begeleiding in toepassing van de reglementering inzake de werkloosheids- uitkeringen en de onderbrekingsuitkeringen;

6° het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming en de zorgkassen, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering houdende de Vlaamse Sociale Bescherming;

7° de Directie-Generaal personen met een handicap van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering betreffende tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

§ 2. De sociale inspecteurs bedoeld in artikel 16 van het Sociaal Strafwetboek, beschikken over het leesrecht voor hun opdrachten van bestuurlijke politie bedoeld in Boek 1, Titel 2 en Titel 4, Hoofdstuk 3 van het Sociaal Strafwetboek.

Art. 3 Het leesrecht van elke instelling of dienst vermeld in artikel 2 heeft slechts betrekking op de hierna vermelde gegevens met betrekking tot de gedetineerde voor zover de betrokken instelling of dienst deze nodig heeft in het licht van het doeleinde vermeld in artikel 2:
1° identificatiegegevens, met name het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid en het interne identificatienummer toegekend door de penitentiaire administratie;

2° gegevens aangaande de interne rechtspositie, met name de inrichting van verblijf;

3° gegevens aangaande de externe rechtspositie, met name de datum van opsluiting, de datum en reden van invrijheidstelling, informatie betreffende de strafuitvoeringsmodaliteiten, datum en reden van het tijdelijk verlaten van en de (niet-) terugkeer naar de inrichting, het primaire wettelijke statuut;

4° gerechtelijke gegevens, met name vereenvoudigde informatie over de opsluitingstitel(s).

Art. 4 Het leesrecht bedoeld in dit besluit neemt de vorm aan van een automatische doorzending door de Federale Overheidsdienst Justitie en/of van een mogelijkheid tot rechtstreekse raadpleging van de in artikel 3 bedoelde gegevens.

De dienst of instelling bedoeld in artikel 2 treedt op als verwerkingsverantwoordelijke vanaf de ontvangst van de gegevens en garandeert de vertrouwelijkheid en integriteit ervan tijdens de verdere verwerking met het oog op de specifieke doeleinden vermeld in artikel 2.

Art. 5 Onverminderd artikel 10, § 2, van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, nemen de instellingen of diensten bedoeld in artikel 2 die gegevens bedoeld in artikel 3 verkrijgen, alle nodige technische en organisatorische maatregelen om, onder hun uitsluitende verantwoordelijkheid, te waarborgen dat :
1° de individuele gebruiker in het licht van zijn concrete opdrachten bevoegd is om de gegevens te ontvangen;
2° de gegevens uitsluitend worden verwerkt overeenkomstig de specifieke doeleinden bepaald in artikel 2 en niet langer worden bewaard dan noodzakelijk voor die doeleinden.

Art. 6 De minister bevoegd voor Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

BESLUITEN VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017
(Staatsbl. 30 maart)

houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Gewijzigd bij: *het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 21 juni 2018 (Staatsbl. 5 juli).*

Art. 1 Dit besluit regelt een materie bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Art. 2 Zijn goedgekeurd, de bijgevoegde tabellen "Tariefrooster vanaf 1 februari 2017" met de prijzen te heffen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Art. 3 Het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 2 juni 2016 houdende wijziging van de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is opgeheven, evenals alle daarvoor goedgekeurde overeenstemmende prijzentabellen.

Art. 4 Dit besluit treedt in werking op 1 februari 2017.

BIJLAGE

Art. N **Tariefrooster vanaf 1 februari 2017**

A. Vervoerbewijzen	
A1. Kaarten	**Prijs met btw**
JUMP 1 rit MOBIB	2,10 €
MIVB 1 rit CLT verkocht buiten het voertuig	2,10 €
MIVB 1 rit CLT verkocht op het voertuig	2,50 €
JUMP 5 ritten	8,00 €
JUMP 10 ritten	14,00 €
JUMP Heen en terug	4,20 €
MIVB 24 u. CLT	7,50 €
JUMP 24 u.	7,50 €
JUMP 48 u.	14,00 €
JUMP 72 u.	18,00 €
Taxibus 1rit	1,70 €
1 rit "BUS Airport" verkocht buiten voertuig	4,50 €
1 rit "BUS Airport" verkocht op het voertuig	6,00 €

© FPD – november 2021

10 ritten "BUS Airport"	32,00 €
Schoolkaart	15,00 €

A2. MIVB-abonnementen	Prijs met btw
1 maand	49,00 €
12 maanden	499,00 €
1 maand + Airport	60,00 €
School 1e abonnement	50,00 €
School 2e abonnement	50,00 €
School 3e abonnement en volgende	gratis
"RVV" 1 maand ("Rechthebbende op de Verhoogde Verzekeringstegemoetkoming")	8,10 €
"RVV" 12 maanden ("Rechthebbende op de Verhoogde Verzekeringstegemoetkoming")	85,00 €
MIVB Regio	291,50 €
"J" ("6 t.e.m. 11 jaar oud")	gratis
"65+" ("65 jaar en ouder")	60,00 €
65+ RVV (65 jaar en ouder en Rechthebbende Verhoogde Vergoeding)	gratis
"S" ("Rechthebbende op het leefloon")	gratis
slachtoffers van daden van terrorisme *Ingevoegd bij het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 juni 2018, art. 2 (1).*	

A3. Gecombineerde abonnementen verkocht door de MIVB	Prijs met btw
MTB 1 maand	55,50 €
MTB 12 maanden	583,00 €
MTB-schoolabonnement 1e abonnement	90,00 €
MTB-schoolabonnement 2e abonnement	90,00 €
MTB-schoolabonnement 3e abonnement en volgende	40,00 €

A4. Gecombineerde abonnementen verkocht door de NMBS	Prijs met btw
Abo. + maandelijks	49,00 €
Abo. + trimestrieel	137,00 €
Abo. + jaarlijks	499,00 €

B. Varia	Bedrag
Administratiekosten in geval van terugbetaling van een jaarabonnement	10,00 €
Activeringskosten MOBIB/MOBIB Basic-kaart	5,00 €
Kosten voor duplicaat van de MOBIB-kaart	10,00 €

C. Toeslagen voor inbreuken op het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 13 december 2007 tot vaststelling van sommige exploitatievoorwaarden van het openbaar vervoer in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	
C1. Toeslagen voor inbreuken op artikel 3.7°	**Bedrag**
1e inbreuk*	107,00 €
2e inbreuk en meer* (binnen de 24 maanden vóór de datum van het incident)	214,00 €
* Bij de aanvang van de rit (d.w.z. vóór een 1ste eventuele overstap) niet punten van een magnetisch vervoerbewijs of niet valideren van een MOBIB-kaart geladen met een ander dan een wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs, wordt gelijkgesteld met een inbreuk.	
Vervalsing en/of gebruik van een vervoerbewijs/van de MOBIB-kaart van een derde	408,00 €
Vergeten van de MOBIB-kaart geladen met een geldig wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs of met een geldig kosteloos vervoerbewijs, met betaling binnen 10 werkdagen	10,00 €
Vergeten van de MOBIB-kaart geladen met een geldig wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs of met een geldig kosteloos vervoerbewijs, zonder betaling binnen 10 werkdagen	107,00 €
Niet valideren van een geldig wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs geladen op de MOBIB-kaart, met betaling binnen 10 werkdagen	10,00 €
Niet valideren van een geldig wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs geladen op de MOBIB-kaart, zonder betaling binnen 10 werkdagen	107,00 €
Bij overstap, niet punten van een magnetisch vervoerbewijs of niet valideren van een ander dan een wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs op de MOBIB-kaart, met betaling binnen 10 werkdagen	10,00 €

Bij overstap, niet punten van een magnetisch vervoerbewijs of niet valideren van een ander dan wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs op de MOBIB-kaart, zonder betaling binnen 10 werkdagen	107,00 €

C2. Toeslagen voor inbreuken op artikel 7	Bedrag
Spontaan aanbieden van een reiziger "zonder geld" indien betaling binnen 3 werkdagen	4,50 €
Spontaan aanbieden van een reiziger "zonder geld" indien geen betaling binnen 3 werkdagen: wordt basisfraudeur (tarief op basis van de inningsincidenten binnen de vorige 24 maanden)	100,00 € tot 200,00 €

C3. Toeslag voor inbreuken op artikel 3.8°, 9°, 10°, 11°, 12°, 13°, 14°, 15°, 17°	107,00 €
D. Opmerkingen	
- De reiziger moet het vereiste bedrag overhandigen om de juiste ritprijs te betalen; het maximumbedrag waarop een exploitatiepersoneelslid verplicht is wisselgeld terug te geven, bedraagt 5 EUR.	
- Overstap = Verandering van voertuig tijdens een rit	

[1] Inwerkingtreding: 05-07-2018.

<u>Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 juni 2018</u>
(Staatsbl. 5 juli)

houdende wijziging van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017 houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en tot toekenning van een gratis abonnement aan de houders van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

Art. 1 Dit besluit regelt een materie bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Art. 2 Wijzigingsbepaling van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017 houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Art. 3 Er wordt een gratis abonnement verleend aan de begunstigden van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme, op voorlegging van de kaart die voldoet aan de modellen opgenomen in het Koninklijk besluit van 9 januari 2018 tot vaststelling van een kaart betreffende de toekenning van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

Art. 4 Het recht op dit gratis abonnement wordt verleend met ingang van 22 maart 2016.

Art. 5 Dit besluit treedt in werking op de dag van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

© FPD – november 2021

MINISTERIËLE BESLUITEN

Ministerieel besluit van 28 november 2019
(Staatsbl. 23 december)

tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van het bemiddelingsorgaan opgericht in toepassing van artikel 24, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 1 Het bij dit besluit gevoegde huishoudelijk reglement van het bemiddelingsorgaan opgericht in toepassing van artikel 24, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme wordt goedgekeurd.

Art. 2 Dit besluit treedt in werking de dag van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

BIJLAGE.

Art. N. Huishoudelijk reglement van het bemiddelingsorgaan opgericht in toepassing van artikel 24, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Afdeling 1. Algemeen

Art. 1 Dit huishoudelijk reglement is opgesteld in toepassing van artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 2 Naast de definities in artikel 1 van het voornoemd koninklijk besluit van 22 april 2019, wordt verstaan onder:

1°) het koninklijk besluit: het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme;

2°) het bemiddelingsorgaan: het orgaan bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 april 2019;

3°) het secretariaat: het secretariaat van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

4°) het lid/de leden: het lid/de leden bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 april 2019;

5°) de voorzitter: het lid bedoeld in artikel 2, eerste lid, c), van het koninklijk besluit van 22 april 2019 dat op grond van artikel 5, eerste lid, van hetzelfde besluit de werkzaamheden van het bemiddelingsorgaan voorzit;

6°) de klager: het slachtoffer en de rechthebbenden die een klacht indienen overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 april 2019;

7°) de partijen: de klager en de instanties waartegen de klacht is ingediend.

Art. 3 Het secretariaat verzekert de logistieke ondersteuning van het bemiddelingsorgaan. Het secretariaat is inzonderheid belast met het ontvangen en registreren van de klachten, het versturen van de briefwisseling, het waarnemen van het secretariaat tijdens de zittingen van het bemiddelingsorgaan en het bewaren van de archieven.

Art. 4 Het secretariaat is belast met het meedelen van informatie over de organisatie, de werking en de procedureregels van het bemiddelingsorgaan aan de personen die erom verzoeken.

Afdeling 2. Klachten

Art. 5 De klachten worden ontvangen door het secretariaat en geregistreerd overeenkomstig artikel 6 van het koninklijk besluit.

Voor iedere klacht wordt een dossier geopend en een volgnummer toegekend.

Art. 6 De klachten worden bij voorkeur schriftelijk aan het secretariaat gericht, aan de hand van het formulier waarvan het model zich bevindt in bijlage A bij dit reglement en dat tegelijk met dit reglement werd goedgekeurd door de ministers die belast zijn met de uitvoering van het koninklijk besluit.

De klachten worden per post verstuurd naar het adres van het secretariaat, of per e-mail naar het e-mailadres bepaald door de minister bevoegd voor Justitie.

Naargelang van de praktische noden kan de minister bevoegd voor Justitie die adressen wijzigen mits kennisgeving aan zijn collega's die eveneens belast zijn met de uitvoering van het koninklijk besluit.

Art. 7 De slachtoffers en hun rechthebbenden die mondeling een klacht wensen in te dienen, bieden zich bij voorkeur aan op afspraak zodat een betere dienstverlening mogelijk is. Zij kunnen zich evenwel ook spontaan aanbieden op het secretariaat, zulks op werkdagen tussen 9.00 uur en 11.30 uur 's ochtends, uitgezonderd op de sluitingsdagen van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Een lid van het secretariaat neemt akte van de klacht aan de hand van het formulier waarvan het model zich bevindt in bijlage B bij dit reglement en dat tegelijk met dit reglement werd goedgekeurd door de ministers die belast zijn met de uitvoering van het koninklijk besluit.

Het document wordt ondertekend door de klager en het lid van het secretariaat. Wanneer de klager zijn klacht niet kan of wil ondertekenen, wordt dat op de klacht vermeld.

Er wordt een afschrift van het document overhandigd aan de klager.

De klager wordt verzocht om zijn identiteit aan te tonen aan de hand van documenten met bewijskracht.

Mondelinge klachten worden uitsluitend ontvangen in de Nederlandse of de Franse taal.

Art. 8 De taal waarin de klacht wordt ingediend, bepaalt de taal waarin zij zal worden behandeld.

De klachten die in het Duits worden ingediend, worden naar keuze van het bemiddelingsorgaan in het Nederlands of in het Frans behandeld en de stukken die bestemd zijn voor de klager, evenals de door de klager ingediende stukken, worden vertaald door toedoen van de Federale Overheidsdienst Justitie, op verzoek van het bemiddelingsorgaan of van het secretariaat.

Na het indienen van zijn klacht kan de klager verzoeken om het onderzoek ervan voort te zetten in een andere landstaal; het bemiddelingsorgaan willigt dat verzoek in, tenzij het duidelijk onredelijk blijkt, inzonderheid rekening houdend met de voortgang van de procedure.

Art. 9 Behoudens in het in artikel 7 bedoelde geval, wordt aan de klager per gewone brief of per e-mail een ontvangstbevestiging gericht.

De aandacht van de klager wordt gevestigd op het feit dat de indiening van een klacht bij het bemiddelingsorgaan de beroepstermijnen niet schorst, inzonderheid deze waarin is voorzien in de artikelen 25 en 29 van de wet van 18 juli 2017 of deze waarin is voorzien in de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Art. 10 Wanneer de klacht duidelijk onvolledig is, vraagt het secretariaat in de mate van het mogelijke de klager om de elementen te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de correcte behandeling van zijn klacht.

Art. 11 Het secretariaat zendt een afschrift van de klacht over aan de betrokken instantie en vraagt haar om het alle elementen te verstrekken die nuttig zijn voor de behandeling ervan.

Het secretariaat vraagt eveneens aan de betrokken instantie om het mee te delen of een rechterlijk of administratief beroep werd ingesteld aangaande de feiten waarop de klacht betrekking heeft of dat de beroepsprocedures bedoeld in artikel 25 van de wet van 18 juli 2017 werden ingeleid.

Als dat het geval is, brengt het secretariaat de klager onverwijld op de hoogte van de opschorting van het onderzoek van zijn klacht, overeenkomstig artikel 9 van het koninklijk besluit.

Art. 12 Het secretariaat zendt aan de leden per e-mail een kopie van de klacht en, in voorkomend geval, van het antwoord van de betrokken instantie over.

Afdeling 3. Behandeling door het bemiddelingsorgaan

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 13 Wanneer het dossier volledig is, komt het bemiddelingsorgaan samen in college, per taalrol, onder het voorzitterschap van de vertegenwoordiger van de Commissie, om de klacht te onderzoeken.

Het bemiddelingsorgaan doet uitspraak op stukken.

In geval van hoogdringendheid of indien zulks geschikter lijkt, kunnen de leden beraadslagen per e-mail.

Art. 14 Het bemiddelingsorgaan komt samen op de zetel van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Indien nodig kan het bemiddelingsorgaan beslissen om samen te komen op om het even welke andere plaats in het Rijk.

Het bemiddelingsorgaan kan, als het dat nuttig acht, beslissen zich te verplaatsen naar om het even welke plaats in het Rijk om de klager of de instanties waartegen de klacht is ingediend te horen; het kan inzonderheid zo handelen wanneer de medische toestand van de klager hem belet zich te verplaatsen.

In dergelijk geval zijn de leden van het bemiddelingsorgaan en de leden van het secretariaat wier aanwezigheid vereist is gerechtigd op een vergoeding voor de reis- en verblijfkosten overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op het personeel van de federale overheidsdiensten, ten laste van het departement waartoe zij behoren. Zij worden daarbij gelijkgesteld met ambtenaren van rang 13, met uitzondering van de ambtenaren die in een andere rang zijn ingedeeld.

De Federale Overheidsdienst Justitie stelt in voorkomend geval een voertuig ter beschikking van het bemiddelingsorgaan om punctueel dergelijke verplaatsing te waarborgen.

Art. 15 De zittingen van het bemiddelingsorgaan zijn niet openbaar.

Art. 16 Het overlijden van de klager maakt geen einde aan de behandeling van de klacht.

Art. 17 Het bemiddelingsorgaan zamelt alle nuttige informatie in overeenkomstig de artikelen 5 en 7, tweede lid, van het koninklijk besluit.

Het bemiddelingsorgaan kan in dat kader inzonderheid alle personen horen van wie het verhoor nuttig acht.

Het kan eveneens ter plaatse overgaan tot alle nuttige onderzoeksmaatregelen, overeenkomstig artikel 13 van dit reglement.

Art. 18 Het bemiddelingsorgaan hoort een vertegenwoordiger van de directie Oorlogsslachtoffers van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering in het geval bedoeld in artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit.

Indien zulks geschikter lijkt, kan het bemiddelingsorgaan genoegen nemen met een schriftelijk advies van de voornoemde vertegenwoordiger.

Art. 19 Overeenkomstig artikel 8, § 2, 2°, van het koninklijk besluit verzoekt het bemiddelingsorgaan de klager om aan te tonen welke nuttige stappen hij heeft ondernomen vooraleer hij de klacht heeft ingediend.

Onderafdeling 2. Facultatieve verschijning van de partijen

Art. 20 Wanneer het bemiddelingsorgaan het nuttig acht, kan het beslissen de klager of de instanties waartegen de klacht is ingediend te horen.

De partijen kunnen verzoeken om gehoord te worden door het bemiddelingsorgaan; dat verzoek wordt schriftelijk gedaan.

Art. 21 De partijen worden samen gehoord, tenzij het bemiddelingsorgaan hierover, ambtshalve of op verzoek van een van de partijen, anders zou beslissen.

Art. 22 Het secretariaat roept de partijen op bij ter post aangetekende brief, minstens vijftien dagen voor de datum van verschijning.

De partijen kunnen afzien van die oproepingswijze.

Art. 23 Wanneer de partijen hun verzoek in het Duits hebben ingediend, doet het bemiddelingsorgaan een beroep op een tolk, behalve wanneer een van zijn leden die taal voldoende beheerst. De eventuele tolkkosten zijn ten laste van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Art. 24 Indien de partijen niet verschijnen op de datum waarop zij werden opgeroepen, doet het bemiddelingsorgaan uitspraak op stukken.

Het bemiddelingsorgaan kan evenwel beslissen om de partijen een tweede keer te laten oproepen bij aangetekende brief.

De partijen kunnen verzoeken om hun verhoor uit te stellen. Dat verzoek wordt schriftelijk gedaan. Het bemiddelingsorgaan kan het uitstel weigeren, inzonderheid wanneer het verzoek vertragende doeleinden lijkt te hebben. In dergelijk geval zet het bemiddelingsorgaan het onderzoek van de klacht zonder verwijl voort.

Art. 25 De klager die, overeenkomstig artikel 20, opgeroepen werd of verzocht heeft om gehoord te worden, dient persoonlijk te verschijnen of kan zich laten vertegenwoordigen door een advocaat.

De klager kan ook worden vertegenwoordigd door zijn echtgenoot, de persoon met wie hij wettelijk samenwoont of door een bloed- of aanverwant die houder is van een schriftelijke volmacht en speciaal erkend is door de voorzitter.

De instanties waartegen de klacht is ingediend, verschijnen in de persoon van hun bevoegde organen of in de persoon van een door hen afgevaardigd personeelslid. Zij kunnen zich steeds laten vertegenwoordigen door een advocaat.

Art. 26 De partijen kunnen zich steeds laten bijstaan door een advocaat.

De klager kan zich ook laten bijstaan door een overeenkomstig artikel 53bis van het Koninklijke Besluit van 18 december 1986 erkende vereniging of door een in het vorige artikel vermelde persoon.

De partijen kunnen zich steeds, op hun kosten, laten bijstaan door een arts, in de hoedanigheid van technisch adviseur.

Onderafdeling 3. Beslissingen

Art. 27 Het bemiddelingsorgaan poogt een bemiddelingsvoorstel te formuleren na afloop van de debatten.

Het secretariaat deelt het bemiddelingsvoorstel per gewone brief of per e-mail mee aan de partijen.

Het voorstel is niet bindend voor de partijen, die het kunnen aanvaarden of verwerpen; in dat laatste geval eindigt de opdracht van het bemiddelingsorgaan.

Indien het bemiddelingsorgaan er niet in slaagt om een bemiddelingsvoorstel te formuleren, brengt het de partijen daarvan op de hoogte overeenkomstig het tweede lid.

In dat geval licht het bemiddelingsorgaan, overeenkomstig artikel 4, 3° van het koninklijk besluit, de slachtoffers en hun rechthebbenden in over de mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht.

Art. 28 Het bemiddelingsorgaan neemt besluiten bij consensus.

De beraadslagingen van het orgaan zijn geheim.

De partijen, hun raadslieden, de derden en de deskundigen mogen er niet aan deelnemen.

Art. 29 Wanneer de in artikel 3 van het koninklijk besluit bedoelde klacht duidelijk gaat over feiten van strafrechtelijke aard, zendt de voorzitter de klacht onverwijld over aan de bevoegde procureur-generaal.

Overeenkomstig het vorige lid kan het bemiddelingsorgaan te allen tijde de overzending van de klacht aan de bevoegde procureur-generaal bevelen.

De overzending beëindigt de behandeling van de klacht. De klager wordt daarvan op de hoogte gesteld.

Art. 30 Wanneer de in artikel 3 van het koninklijk besluit bedoelde klacht duidelijk gaat over feiten die duiden op een deontologische tekortkoming in hoofde van een prestatieverlener, brengt het bemiddelingsorgaan de klager daarvan op de hoogte overeenkomstig artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit.

Afdeling 4. Aanbevelingen

Art. 31 Overeenkomstig artikel 4, 5°, van het koninklijk besluit formuleert het bemiddelingsorgaan aanbevelingen ter voorkoming van herhaling van tekortkomingen die aanleiding kunnen geven tot een klacht.

Die aanbevelingen worden gericht aan het orgaan waarop de eventuele tekortkomingen betrekking hebben.

Het bemiddelingsorgaan kan beslissen om een afschrift van zijn aanbevelingen over te zenden aan de ministers die, ieder wat hem betreft, belast zijn met uitvoering van dit besluit.

Het bemiddelingsorgaan vergadert overeenkomstig artikel 32 en handelt overeenkomstig de bepalingen van dit reglement.

Afdeling 5. Moeilijkheden

Art. 32 Het bemiddelingsorgaan komt samen in buitengewone zitting na oproeping door de voorzitter of wanneer de vertegenwoordigers van minstens twee van de categorieën van leden bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit daarom verzoeken teneinde te beraadslagen over enige aangelegenheid die van belang is voor de opdrachten of de goede werking van het bemiddelingsorgaan.

In geval van moeilijkheden met de toepassing van het koninklijk besluit of van dit reglement, wendt de voorzitter zich tot de minister bevoegd voor Justitie, die erover beraadslaagt met zijn collega's die eveneens belast zijn met de toepassing van het koninklijk besluit.

BIJLAGEN.

Art. N1. BIJLAGE A

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

COMMISSIE VOOR FINANCIËLE HULP
AAN SLACHTOFFERS VAN
OPZETTELIJKE GEWELDDADEN
EN AAN DE OCCASIONELE REDDERS

BEMIDDELINGSORGAAN IN HET KADER VAN DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 18 JULI 2017 VOOR DE SLACHTOFFERS VAN TERRORISME

KLACHT

BIJ HET BEMIDDELINGSORGAAN IN HET KADER VAN DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 18 JULI 2017 BETREFFENDE DE OPRICHTING VAN HET STATUUT VAN NATIONALE SOLIDARITEIT, DE TOEKENNING VAN EEN HERSTELPENSIOEN EN DE TERUGBETALING VAN MEDISCHE ZORG INGEVOLGE DADEN VAN TERRORISME

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 april 2019, is het bemiddelingsorgaan uitsluitend bevoegd om:

1° klachten te onderzoeken in verband met:

a) de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en van het herstelpensioen;

b) de uitbetaling van het herstelpensioen;

c) de terugbetaling van medische zorgen;

2° het bemiddelen bij de klachten bedoeld in 1° met het oog op het bereiken van een oplossing;

3° het inlichten van de slachtoffers en rechthebbenden inzake de mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht bij gebrek aan een in 2° bedoelde oplossing;

4° het verstrekken van informatie over de organisatie, de werking en de procedureregels van het bemiddelingsorgaan;

5° het formuleren van aanbevelingen ter voorkoming van herhaling van tekortkomingen die aanleiding kunnen geven tot een klacht.

HOE DIENT U EEN KLACHT IN BIJ HET BEMIDDELINGSORGAAN
1. De klacht wordt uitsluitend ingediend in een van de landstalen van België. 2. Vul het klachtenformulier volledig in. 3. Bezorg dit:

Via de post, bij aangetekende brief, op het volgende adres:

COMMISSIE VOOR FINANCIELE HULP AAN SLACHTOFFERS VAN OPZETTELIJKE GEWELDDADEN EN AAN DE OCCASIONELE REDDERS – BEMIDDELINGSORGAAN

Postadres: Waterloolaan 115, 1000 BRUSSEL

Of via het volgende e-mailadres: XXXXXXX

Of door indiening op onze kantoren (enkel van 9.00 uur tot 11.30 uur 's ochtends), bij voorkeur na afspraak:

COMMISSIE VOOR FINANCIELE HULP AAN SLACHTOFFERS VAN OPZETTELIJKE GEWELDDADEN EN AAN DE OCCASIONELE REDDERS – BEMIDDELINGSORGAAN

Postadres: Eversstraat 2-8, 1000 BRUSSEL

A. IDENTITEIT VAN DE KLAGER

Naam		Voornaam	
① De heer ① Mevrouw		Geboortedatum en -plaats	Nationaliteit
Woonplaats			
Postcode en stad			Land
Correspondentieadres (indien U de briefwisseling op een ander adres dan dat van uw wettelijke woonplaats wenst te ontvangen)			
Telefoon (indien U wenst dat de dienst U per telefoon zou kunnen contacteren)		E-mail (indien U de briefwisseling i.v.m. deze zaak per e-mail wenst te ontvangen)	
Identiteit en gegevens van uw advocaat (uitsluitend indien deze advocaat U vertegenwoordigt en/of bijstaat in deze klacht)			

B. GRIEVEN (Gelieve de aard en de inhoud van uw klacht te omschrijven)

1. Beslissing waarop de klacht betrekking heeft:
2. Inhoud van de klacht:
3. Ingediende stukken:

C. DATUM en HANDTEKENING (VERPLICHT!)

Gedaan op: …… Handtekening: …….

Te ……..

i Datum en handtekening van de klager of van zijn advocaat zijn noodzakelijk.

Art. N2. BIJLAGE B.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

COMMISSIE VOOR FINANCIËLE HULP
AAN SLACHTOFFERS VAN
OPZETTELIJKE GEWELDDADEN
EN AAN DE OCCASIONELE REDDERS

BEMIDDELINGSORGAAN IN HET KADER VAN DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 18 JULI 2017 VOOR DE SLACHTOFFERS VAN TERRORISME
MONDELINGE KLACHT **BIJ HET BEMIDDELINGSORGAAN IN HET KADER VAN DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 18 JULI 2017 BETREFFENDE DE OPRICHTING VAN HET STATUUT VAN NATIONALE SOLIDARITEIT, DE TOEKENNING VAN EEN HERSTELPENSIOEN EN DE TERUGBETALING VAN MEDISCHE ZORG INGEVOLGE DADEN VAN TERRORISME**

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 april 2019, is het bemiddelingsorgaan uitsluitend bevoegd om:

1° klachten te onderzoeken in verband met:

a) de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en van het herstelpensioen;

b) de uitbetaling van het herstelpensioen;

c) de terugbetaling van medische zorgen; 2°het bemiddelen bij de klachten bedoeld in 1° met het oog op het bereiken van een oplossing;

3° het inlichten van de slachtoffers en rechthebbenden inzake de mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht bij gebrek aan een in 2° bedoelde oplossing;

4° het verstrekken van informatie over de organisatie, de werking en de procedureregels van het bemiddelingsorgaan;

5° het formuleren van aanbevelingen ter voorkoming van herhaling van tekortkomingen die aanleiding kunnen geven tot een klacht.

HOE DIENT U EEN MONDELINGE KLACHT IN BIJ HET BEMIDDELINGSORGAAN:

De slachtoffers en hun rechthebbenden kunnen een mondelinge of schriftelijke klacht bij het bemiddelingsorgaan neerleggen in het kader van de toepassing van de wet van 18 juli 2017 (artikel 3 van het KB van 22 april 2019).

De slachtoffers en hun rechthebbenden die mondeling een klacht wensen in te dienen, bieden zich bij voorkeur aan op afspraak zodat een betere dienstverlening mogelijk is. Zij kunnen zich evenwel ook spontaan aanbieden op het secretariaat, zulks op werkdagen tussen 9.00 uur en 11.30 uur 's ochtends, uitgezonderd op de sluitingsdagen van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Een lid van het secretariaat neemt akte van de klacht aan de hand van het formulier waarvan het model zich bevindt in bijlage B bij dit reglement en dat tegelijk met dit reglement werd goedgekeurd door de ministers die belast zijn met de uitvoering van het koninklijk besluit.

Het document wordt ondertekend door de klager en het lid van het secretariaat. Wanneer de klager zijn klacht niet kan of wil ondertekenen, wordt dat op de klacht vermeld.

Er wordt een afschrift van het document overhandigd aan de klager.

De klager wordt verzocht om zijn identiteit aan te tonen aan de hand van documenten met bewijskracht.

Mondelinge klachten worden uitsluitend ontvangen in de Nederlandse of de Franse taal.
(artikel 7 van het huishoudelijk reglement opgesteld in uitvoering van artikel 10 van het KB van 22 april 2019 - Belgisch Staatsblad van...)

Op ……datum)

Is voor ons, ……(naam van de ambtenaar die de klacht ontvangt)

verschenen de hierna geïdentificeerde persoon (A), die ons heeft verzocht akte te nemen van zijn mondelinge klacht (B), overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme,

A. IDENTITEIT VAN DE KLAGER

Naam		Voornaam	
① De heer ① Mevrouw		Geboortedatum en -plaats	Nationaliteit
Woonplaats			
Postcode en stad			Land
Correspondentieadres (indien verschillend van wettelijke woonplaats)			
Telefoon		E-mail	
Identiteit en gegevens van de advocaat, uitsluitend indien die het slachtoffer of zijn rechthebbenden vertegenwoordigt en/of bijstaat in deze klacht			

B. GRIEVEN

1. Beslissing waarop de klacht betrekking heeft:
2. Inhoud van de klacht:
3. Ingediende stukken:

C. DATUM en HANDTEKENING (VERPLICHT!)

Ten blijke waarvan wij, de voornoemde ambtenaar, dit proces-verbaal hebben opgesteld,

[...] dat de klager met ons ondertekent;

[...] dat de klager verklaart niet te kunnen of willen ondertekenen;

En een afschrift van dit document hebben overhandigd aan de klager.

Handtekeningen

(h) de klager, (h) de ambtenaar

INDEX

WETTEN

KONINKLIJKE BESLUITEN

BESLUITEN VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGE-RING

MINISTERIËLE BESLUITEN

© FPD – november 2021